שלעלול לילים בסובמייות בסיפו בסובמייות בסובמיית בסובמיית בסובמיית בסובמיית בסובמיית בסובמיית בסובמיית בסו

PEUGEOT 405 מכונית השנה 88

ר' צפון כבאר שבע

השכונה הכי איומה

בעקבות תעלומת

רפואה צמחית: קח

ירוקת החמור ותהיה לי בריא

יורדי הסירה

הלבשה עליונה ותחתונה נעליים ונעלי ספורט גרביים וגרבונים צעצועים ומשחקים

כל יום -יום מוצר

'1 D1' 9.12.88	יום ה' 8.12.88	יום ד' 7.12.88	יום ג' 6.12.88	יום ב' 5.12.88	יום א' 4.12.88
תרותונים וגופיות לנשים, גברים וילדים	מגפיים ונעלי בית לנשים, גברים וילדים	מוצרי טיפוח קרמים לפנים לגוף ולידיים	חלוקים פיג'מות כותנות לילה לנשים,גברים וילדים	סריגים לנשים.גברים וילדים	חליפות וג'קטים לישים וגברים

St Michael MARKS & SPENCER כולל מוצרי

לתוסבות:

מכל מקרר אתר בגודלו.

בקרת שבת ממוחשבת, ICE MAKEN, קיוסק, בקר שיה בקרה אלקטרונית.

גלאקסי צריכת החשמל שלו הנמוכה ביותר

רק למקרר גלאקטי יש את כל היתרונות הבלעדיים שאין לאף מקרד אחר.

בינלאומיים:

גלאקסי עם 4 תקנים

לפני שאתה קונה

בדוק והשווה

גלאקםי עם גב הפלדה

גלאקסי מקרר היצוא של ישראל מיוצאל-13 עוים בעלם.

גלאקסי בעיצוב ובגימור

ברמה בינלאומית

אלאקטי, המקרר היחידי במחיר מובטח מפני פיחות ושינויים במיסוי.

פרטי המכצע והתקנון באולמות התצוגה של תדיראן ז תייא, אבן גבירול 18, חיפה, שדי החסתדרות 88; בחנויות החשמל, אלקטרוליין (קו-אופ), סולכור ובשקם.

עליתי ברמת החיים - קניתי מקרד גלאקם׳

وأوعداك

נ"ג בכסלו, חשמ"ט 2.12.1988

מ 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

- השכונה הכי איומה עמוס לככ
- קן קח ירוקת החמור ותהיה לי בריא תלמה ארמון
  - ראש קטרגדול סימה קרמון
    - הגביר אורית הראל
  - סיול סופשבוע לדרך שווייץ 77 נילי פרידלגרר
- בעקבות תעלומת יורדי־הסירה אלכם דורון
  - ג'ומס
  - אביבה מין לאכול כחוץ **37**

  - מחלכשים על הילדים יהודית חנוך
    - שיפודים L מאיר עוזיאל
    - פנטהאוז יגאל לכ
    - חיים ואוהבים חמר אכידר
      - הורוסקופ רות אלי
    - מעריב לילדים 🖟

נשנו: מודל קבלן, האיש החוק של השננות. כתבה בעמוד 22. צילום השער: שמאל החנף.

נורן: עמי דור־און סנוית עורך: דניאלה בוקשטין למיה עורך: אוריח הראל לוד גרפין יורם נאמן מעצנותו אורלי אנשל, נטע גרינשפן אודעות: אורי דגן

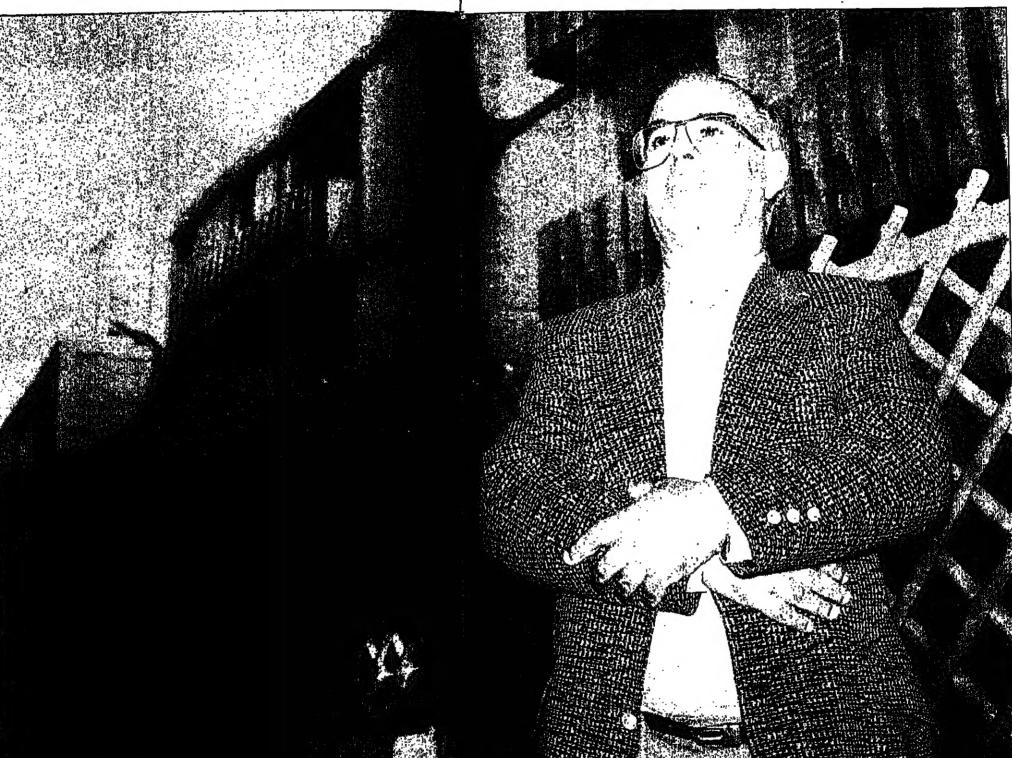
s sipealo

השכונה הכ' איותה

בשכונה ד' צפון בבאר שבע אפשר לנשום אח המצוקה. חגש דקות מהווילות של עומר חיים זו אלן איש, רובם בבלוקים של 72 משכחות ו־מסד ילדים בכל אחד. פשע כאן הוא שיגרת פריצוח יומיומיות לבתים אפילו לגניבת אוכל, סמים הם משהו שמוצאים בחצר, עוני ועזובה הם משכחות מרובות ילדים. בתי אב בלי אב וצפיפות איומה. הארלם של באר שבע, חממה רותשת חיסכול וכעס. ורק איש - אחד, מרדכי - ג'גואר אברג"ל, המלך הבלתי מוכתר של השכונה, הוא החוליה המחברת ביניהם לבין האופטימיות.

מאת עמום לבב צילם: תאיר אוולאי

מדדכי – ג'גואר – אברג'יול

במנרש חביתי, שכונה ד' צפון. "זה חדוקטור של משכונת"

עם תיה המערך מקבל פה 50% מהקולות", מספרים תושבי שכונה ד' צפון בכאר שבע, וצוחקים צחוק גדול. "ככחירות האחרונות לקוא פה הליכור וש"ם את כל הקולות".

כאשר המערך יעשה את חשבון הנפש שלו כאופויציה, כפי שהוא מבטיה, כראי שישלה מישהו יידע להראות לו את הדרך. "ג'צואר", ימלמלו הכל לשכונה ד' צפון, למען ינשום את המצוקה, יראה את בהערכה. "ג'צואר, בטה, מי לא מביר את ג'צואר. הזא העוובה, יתוש את התסכול וחשנאה ויבין כי ישיבתו כאופוזיציה עלולה להתארך יותר ממח שהוא חושב, אגב, רצוי שאותו שליח שיפול פתאום לכוכב הכאה בעקכות רצח, קרב כנופיות או חשיפת רשת אתר, חמש דקות משכונת חווילות של עומר, לא יהיה אשכנוי. למען בטווונו ולמען לא תיפגע מכוניתו. אלא

אם יחנה אותה ליד ביתם של ריימונד ומרדכי אברג'יל. שם לא יאונה לו ולרכושו כל רע.

כמה גבות במרכז כאר שבע, והוא יישאל כפליאה: "ד" צמון? מה יש לך לעשות שבו זוהי הארלם של באר מוזמן, רק מעטים יידעו להדריכו. אך אם יאמר שעם ג'גואר נקבעה לו פגישה, לא יהיה אדם כעיר שלא

חמלך של שכונה ד' צפון". באתרונה שוב סערה השכונה. לא סערה שינרתית סמים. סערה "פיקנטית", לשם שינוי. כלת התנ"ך והבה חרר, שרק ביום העצמאות האחרון וכתה כחירון והביאה כבוד רכ לשכונתה, ד' צפון, העזה לקרוא תגר על מנהינותו של ג'בואר. היא אפילו העלתה חשר כי אם ישאל השלית חיכן היא שכונת ד' צפון, יודמו בספים שהופקדו בקרן מיוחרת שחוקמה על שמה,

נעלש בדרך מסתורית. עד מהרה למדה הכלה למרכז חדש ללימודי מוסיקה, למחשבים שנרכשו

ט ניצואר שב ולמד את הלקה של איש ציבור, שנ שנ הלבד את הלקח של איש ציבור, שנ שנם את טעמה המר של כפיות השובה. אך מקרה צפון", שג'נואר עומר בראשה, כמוסר ציבורי. אבל ות ראי וה כפו מקרים אחרים בעבר, לא ירתיעו אותו הרבה לפני כן כבר הכירו תושבי השכונה בריימונר מלמשר ולשעול ללא לאות למען שכונתו. אם תאמר ונגואר אברג"ל כמוסר ציבורי, וביתם היה לבית ועד. לו שעמרתו סויפית, שאחרי 12 שנים של עבורה בחדר אקורי עומרים בצורה מסוררת עשרות תיקים, מאחים מופנת עריין נחשכת שכונתו לגרועה שכשכונות נארן, יחיוך וישוב בשקט, בעברית מתובלת שייך לקרן רבקי זו קחן שאני הקמתי, אכל היא לא מייד וישוב בשקט, בעברית מתובלת נושחתו למה להיות מתוסכלו התקרמנו מאוד. קשורת בווער השכונה", אומרת דיימונר אברג"ל, נשנים האודיונות", וכלי להכתיון הוא יפנה אותך לגני "מוסר, בפני עצמו". ילרים משופצים, למדכזים לשעורי עור בבתי הספר, ביני בינואר הוא תראר שהוענק למרויני אברג'יל על

מערה, שבאה ממשפחת. עד מהרה למדה הכלה עבור בית הספר למארר ו"מקיד ד", למתנ"ס הפעיל שניצאת הוצץ נגוי המימסד. היא הוחרמה על ידי על 24 קבוצות הספורט שלו, לבית לנערה במצוקה התופבים ואפילו הבינה משפטית תלויה ועומדת וכרוח הימים הללו – למרכז תורני לנוער הקולט

תורים בתשוכה.

לפני שלושה שבועות הוכרה "מועצת גג ד" לידם מחשב משוכלל, מרפהה ומכונת צילום, "זה כבר

אותו בגאון. "זה כמו תואר אצולה בצופים", הוא מסביר, ושולף ספר מהודר, "זיהי בעת המלאח", מאת יוסף טולדנו. ה"מלאח" היה הגיטו היהודי במרוקו "הנה, זה אני", הוא מצכיע על תמונה וכה נראה

נער צעיר, יו"ר הצופים היהורים. "והנה, גם זה אני, מצולם עם מלך מרוקו. וזה יצחק עזרן, היום הוא ד"ר לכימיה וחכר מועצת עירית כאר שבע".

ידי תנועת הצופים היהורים במרוקו, ומאו הוא נושא

את ריימונד רעייתו הכיר בסאפי, עיר הולרתם. בשנת 1965 עלו ארצה, כמהלך טבעי אחרי שנות פעילותו הרבות בקהילתו, אירגון תגיגות "כר מצווה", היתון יתומות, הברחת יהודים ארצה.

דונעתם ישר לשבונה די? "לא", משיבה הפעם ריימונד. "הנה הסיפור. אני במרוקו הייתי מזכירה ראשית למושל, והייתי מאוד עסוקה. זה הפריע מאוד לג'גואר בפעילותו הציבורית. באשר באנו לישראל הוא אמר לי: 'תמה עבודתך, ריימונר. עלינו לישראל כדי לבנות פה משפחה

הברכה כאה ברמותם של שמונה ילדים מוצלחים. ג'גואר עבר ב"סולל בונה" עד שפוטר עקב צימצומים, והיום הוא "מנהל בית" של הסוכנות. מיד כשהגיע ארצה החל לחפש אפיקים חרשים לפעילותו הציבורית, ועד מהרה מצא אותם אצל מאיר בוססילה. רכז ספורט בשכונה ד' צפון. "היינו הולכים, מכקשים כדור מזה, חולצה מההוא, תרומה מהשלישי. כך נקשרתי לשכונה", הוא מספר.

המעבר משכונה ו' לשכונה ד' היה טבעי. משפחת אברג"ל קיבלה בית קטן מ"עמידר", כרתוב אבן עזרא, רחוב יוצא דופן בשכונה הצפופה. בתים חד קומתיים, שדרת עצים נאה, גיגות פה ושם. ועל כל חלון – סורג,

"הוצוקה הצוניחה כה ועד שכונה כזה. זה כורח המציאות. ואנחנו גם כוח אלקטוראלי. איך־איך רצים אחרינו המכלגות. ענלך איתם"

וכל דלת – דלת בטחון. מרסל כחלון נכנסת כרעש והמולה לחדר

האורחים. מאחוריה מציצה פרלה אלמקיים, זהיא נפעמת ממה שהיא מגלה בסלון של ג'גואר. "אה, אשכנוי", היא מגחכת כמכוכה.

מרסל כחלון באה לבקש עורה מג'גואר. יש לה נזילה מאחר הצינורות, והיא יודעת שרק ג'גואר מסוגל להכיא את אנשי "עמירר" במהירות. היא אפילו לא מנסה לפנות אליהם כצינורות המקוכלים.

אשה מסכנה. המסכנות ניבטת מעיניה, מפיה חסר השיניים, מלכושה הדל, מצחוקה העצבני. בעלה נפטר לפני 11 שנים, והיא מתגוררת עם שלושה מילדיה בכית חר קומתי בשכונה ד' צפון, אין יום שגנכים לא פורצים לכיתה. ככר אין להם מה לגנוכ, אן הם סוחבים אוכל מן המסרר. וגם אז היא כאה לג'גואר. קליינטית קבועה. "זה הדוסטור של השכונה". היא אומרת בשפה ציורית, ושואכת עדור מצוווקם של הנוכחים. "כן, כן, ג'גואר הוא הדוקטור של העניים. מתי אני כאה עם

בעיה, יש לו יד בוה, הוא פונה ל'עמידר', הוא הולך לעיריה, יש לו השפעה בכל מקום". פרלה אלמקיים, השכנה, יושכת וצוחקת. בלי דעת היא יכולה להיות סמל לשכונה ד' צפון. מופחים יטביעו עליה את ההגרוה "רור שלישי של מצופה". היא לא יורעת מה זה. היא רק יורעת שהיא מטופלת בלשכת הסער, עכשיו בתה מטופלת כאותה לשכה. בעלה בכלא", היא אומרת בפשטות, זמרטל צועקת פתאום: "כולם פה גנבים. ארכע פעמים פרצו לי את

(המשך בעמוד הבא)

7 Hisesin

(ממשך מהעמוד הקודם)

פרלה: "בנבו לה שמיכות, איך שקיבלה אותן

מלשכת הסער". מרסל: "הרחוב שלי מלוכלך, אני רוצה לעוף

פרלה: "גם הכן שלי רוצה לברות מהשכונה הואת, מהארץ הזאת. יש לי כבר כן אחר בחו"ל. למה? למה יש הרבה גנבים פה. גניבות כלי סוף, ואת השכונה הכי

ג'גואר, כל אותה עת יושב כשקט מתחת לתמונת נוף פסטוראלית, עם בית עץ יפהפה בשולי הר מוריק, בשוויץ או משהו כזה, נאלץ להסכים איתה: "זה נכון", הוא אומר בשקט. ולכן הוא פותח את כיתו, בוקר, ערב ולילה, בפני שכניו קשי היום. "מחו"ל זה נשאר לי בדם". הוא מנסה להסביר את התופעה שקוראים לה ג'גואר. "אני מחפש כל הומן רק לעזור".

פרלה: "אלה אנשים טוכים. רק לעזור הם יודעים. מתנדבים כל הזמן, נותנים כסף למשפחות עניות". ג'גואר: "אני הולך להביא להם קמחא דפסחא

שנת 1979 הוכרוה ר' צפון כשכונת שיקום. זה גם הכיא לביקור הראשון של שר בשכונה. ד'ר להכיר את השכונה, ארוני השר? או צא ככקשה

מצא עבריין בכל בית שלישי, ראה בלוקים עם 72 יבלעו את המנח במקום, וכך לא יעשו מסחר בזה. משפחות בכל אחר, עם 700 ילדים שיורדים לחצר והורסים אותה כמו נחיל ארבה ענקי, ראה צפיפות את כל הפטנטים סביב זה".

ג'גוארו "קראו למקום הזה גיטו. קוראים לו שם, במרוקוז הארלם. מכנים אותו ככל מיני שמות. או לא היו שום שירותים. לקחו את מעברת הצרים והושינו את כולם ברחוב אחר, רתוב התלמוד. זה היה איכלוס לא נכון". ג'גואר, איש ציבור, חושש לקרוא לילד בשמו

ולומר שזה היה פשע. "קלישה לא נכונה, איכלום לא נכון", הוא שב ואומר. "משפחות מרובות ילדים, צמיפות, מחסור בשירותים, הפשע הלך וגכר, הלך

ריינונדו "למת להסתירו לא, לא נסתיר יותר. יש לנו פה בעית סמים קשה סאור".

מרסל מורעקת: "לא, לא"ו היא צועקת. "זה מילה אטור. אסור לומר מילה כואת"ו עמוס אביטן, מנהל עכורה, חבר ועד השכונה,

"גם הבן שלי רוצה לברוח מהשכונה הזאת, מהארץ הזאת. למה? למה יש גנבים כה. גניבות בלי סוך. זאת השכונה הכי גרועה בארץ"

מספר כי בנו כן העשר ראה יום אחד נערה ערכיה, רועה את צאנה מאתורי כיתם. הוא ניגש לראות את הכבשים, גולל אבן ומצא מאחוריה כמה גושים לבנים עם ריח משונה. חש הכיתה – ילד כן עשר – ואמר לאביו: "אכא, יש שם כמה סוליות חשיש, מוסתרות מתחת לאכן". כודו עשיתד

"כלום, מה יכולתי לעשותו אם הייתי פותח את הפה, הייתי מקבל איזה 'כום' לא געים", משיב עמוס אביטן. כאב וכאזרח הוא הזרעזע להווכה לרעת שילך קטן, בנו, מוהה בקלות כזו סוליות חשיש. "אנחנו לעולם, כוועד שכונה, לא נוכל להיות תחליף למוסרות", הוא אומר. "כשכונה הזו יש הרכה פועלים, שכירים. עכשיו, עם כל הצימצומים והפיטורים, כאשר עומדת סוציאלית צריכה לעבור עם שלושים משפחות נוסקות - התמונה כשכונה ד' צפון יכולה להיות אלקטוראלי. איך־איך רצים אחרינו המפלגות שנלד 'תשרור' אזררה לכל הארץ. זו השכונה הכי גדולה בבאר שבע. יש פה יותר מרי תושבים, עשו מה טעות איומה באיכלוס. לקחו מעברה שלמה והעבירו את כולם לרוזוב אחר. חיובים לדלל את השבונה הזו. מה שאתה "היא נולדה ככה", מססרת ריימונד אברג"ל. "אה שלי, החיים שלהם קשים מאר. אני רק משתרל להקל "רואח פה - זו בעיח ארצית. במלחמה בפשע וכסמים זה שגר בשרה, הוא החבר הבי סוב של בעלי ג'גואר. עליהם ככל האפשר".

משמאל לימין: דיימונד אברג'יל, מרסל כחלון, ג'גואר, פרלה אלמייקס. "דור שלישי למצוקח".

ג'גואר: "אנחנו בנינו תכנית – מקום לגמילה. זו

אז זהו החלום, עמום אבישו? על זה חלמתם

הגרול בעולם, יש לי שם עוד משפחה, ניטיתי לשכנע שלהם לא רוצה. והאחים של ריימונד עשו חייל פה, אכל אני ציוני. זו הארץ שלי, זו השכונה שלי".

עמוס אביטן הושב ש"הרימוקרטיה הרסה כארץ

ל המסוכים ככית ג'גואר תמימי רעים כי תוצאות הכחירות האחרונות מהוות את עיצומו של תהליך ממושך. אין להם ספק כי למפלגת העבודה אין סיכוי לחזור לשלטון. לפחות לא בשכונת ד' צפון. משנת 1977 מצכה של השכונה לא חבלכלי נשאר בעינו. או עכשיו ש"ס באופנה. השילוג מכבר האפלה גדולה לאסירים בכתי הסוהר.

נכשלו כולם. זו לא רק ד' צפון. זו התמונה במרינת

ישראל כ"ץ, אז שר העבודה והרווחה (ד"ש) הצעה של ריימונד. במסום לנסוע לתל אביב לקבל הגיע למקום. ג'גואר אמר לו: "אתה רוצה ארולן, שיקבלו את זה פה, בשכונה, עם ועדה רפואית

עמוס: "זו הצעה טובה מאוד, ההצעה של ריימונד. השר הסתוכב בשכונה ונרהם למראה עיניו. הוא היא רוצה להקים כאן מקום שאנשים יבואו אלין, הסמים הללו הם קללת איומה. הנוער שלנו יודע הכל,

עמוס: "זו השאלה הכי תכמה בעולם שאני שואל את עצמי יום־יום. כאשר עלינו לא ירענו מה זה פשע. סמים אצל יהודי במרוקו? זונה יהודיה־מרוקנית? אם היית אומר כזה דבר שם – היו חושבים שאתה משוגע".

ג'גואר: "לפני שנה נסעתי עם דיימונד לבקר במרוקו. ביקרנו גם כעיר שלנו, סאפי, נמל הסררינים אותם לבוא לישראל. הילדים דווקא רוצים. האמא בקבדה. אבל אגי ציוני. כואכ לי כשאני רואה מה שורה

הכל". כמחשבה שניה הוא אומר ש"בכל אשם החינוך". הוא עוד זוכר איך בכיתה א', בבית הספר היהורי במרוקו, תפס אותו המורה עם ציפורניו לא גזוזות. הוא היכה אותי על האצבעות בסרגל", מגלה אביטן את שיטות החיגוך שאותן היה רוצה לראות כארץ, "גם אצל האשכנזים יש בעיות, רק שאצלם אין כל כך הרכה ילדים בכל בית. ניסית פעם לקנות ילקוטים

ריימונר: "האשכנזי גם קיכל יחס יותר טוב כאשר עלה ארצה, כי האשכנזים היו בשלטון". אביטן: "נכון, נכון. כמה הברי כנסת מרוקניים

היו אז כשלטון, וכמה יש היום"ז

של מצוקה כלכלית-קיפות ערתי-אב רוחני, עובר שם מצויין. על ועידת בינלאומית חושבת מרסל כתלווז על המקרר הריק והפרוץ היא הושבת.

"המצוקה הצמיחה פה ועד שכונה כזה", מנתחת ריימונר באופן קר. "בשום מקום בישראל לא תמצא תושבי ד' צקון".

הקימו שם את הקרן, יש פה ושם ועדה ציבורית, ואנחנו נותנים מילגות לסטורנטים, מארגנים קייטנות לילרים ולאמהות שלהם והפרוייקט האחרון שלנו – רכישת ציור וספרי קריאה למשפחות של נרקומנים". עכשיו שכונה ד' צפון שוב סוערת. 17 אלף תושבים, יותר מ־2760 כתי אב, שברכים מהם אין אב, וכאחרים יש אב שאינו מתפקר. הם זקוקים לג'גואר. להשמצות של כלת התנ"ך הוא מתייחס בסלחנות. אשתו, ריימונר, אוספת אישורים ומסמכים המעירים על נסיון כסיהם של בעלה ושאר חברי הקרן למען והבה חדר. לו אין זמן להתעסק בוה.

הוא כא פעם לבקר והתרשם מאור ממה שאנחנו עושים

פה. אמר לנוז 'אין לכם כל מה שיש לי, ובכל זאת אתם

עושים כל כך הרבה דכרים׳. חזר למונטריאול ושם

נולרה הקרן. האח השני שלי צמח בשכונה ד' על

הברולים. היום הוא תעשיין עשיר בקגרה. ביחר הם

עמוס אביטן אומר שג'גואר הוא המנהיג השכונתי ללא עוררין. "הוא המנהיג, הוא האבא של השכונה. אם למישהו ניתקו חשמל כי לא שילם, ג'גואר יראג שאיש עשיר ישלם את החשבון. שכונה ד' צפון לא יכולה בלעריו". ג'גואר עצמו מקשיב למחמאות ואינו מגיב. יושב בשקט, חיוך טוב על פניו. לא איש שררה. אולי סתם איש טוב.

"ישנם הרכה אנשים טוכים", אומר עמוס אביטן "עליום לא שומעים. הטוכים כאמת עושים מעשיהם

"כשעלינו ארצה לא ידענו ווה" זה פשע. סמים אצל יהודי במרוקו? זונה יהוריה"מרוקנית? אם היית אומר שם דבר כזה – היו חושבים שאתה תשוגע"

כמו אותו אלמוני, שגם ג'גואר אינו יודע מיהו השולח זה חמש שנים מכונית נפט, הממלאת מיכל של 500 ליטרים המוצב כחצרו של ג'גואר. ממיכל זה מהלק המנהיג של שכונה ד' צפון נפט לנוקקים. או כמו אותם בעלי אולמות שמתות ומסעדות, השולחים מזון לבתי אנשים, על פי כתוכות שג'גואר מספק להם. חמזון מוכא לכתים ארוז בחבילות שי, ואיש אינו יודע השתפר. המצוקה קיימת, העוני גבר, חוסר הוודאות מי שלחן. או כמו אותם אנשים חמי לכ, שערכו לא

אלה הפירות שרואה ג'גואר בעמלו, ולכן אינו מתייאש מעבורתו הסויפית. "יש התקרמות בשכונה", הוא אומר. "היא נראית יותר שוב מאשר בעבר. החינוך יותר טוב. דרשנו רק מורים מוסמבים. אנחנו עומדים על המשמר. אם נודע לנו שמורה נעדר מעבודהו יותר וער שכונה כוה. כאן זה כורה המציאות. ואנחנו גם כוח מדי, אנו מקימים רעש. אנו כל הזמן מודרים ורואים שהשכונה מתקרמת. האנשים פה טובים בסופו של איתם. אבל אנחנו לא פוליטיים, אותנו מעניינים רק ובר. גם מרסל ופרלה לא היו עצבניות כל כך פעם. חן . נראו טוב יותר. החיים שלהן קשים. האנשים משכונה ווח מה שהכיא אותה להקמת הקדן הפרטית שלה. ר' צפון זה 'עמד', נמצאים ביתר בשמחות ובאבל. רק

אל על פותחת עידן חדש בטיסות בין אירופה לישראל, עם פתיחת קו תעופה טדיר לחונגריה. מעתה תוכלו לטוס אל על לחונגריה מידי שבוע, להנות מיופיה הקטום של בודפשט, לנפוש באתרי המרפא חרוגעים, לחאזין לרפסודיה חונגרית על גדות חדנובה, ולקנח במטעמי תמטבח החונגרי. סרבוס!

ELTUALTACT

פרום' דן פלביץ, מנחל זמחלקה לצמחי ופואה ותבלין במינחל למחקר חקלאי ע"ש וולקני בביתידגן, בשדה של חזות חניסוי (בצילום תגדול, צילמה: אירית זילברמן). מימין: שדה שלם

של וינטות מורחות.

במחקר אַתנוֹבּוֹטני בכפרי הערבים ובמאהלי הברווים ו"סקר צמוויות הכך כמקור לתרושות, 1985"), וממשיך במאבק לאמץ כמה סוגי צמודי מרפא שממילא גדלים כאן בטבע לצורך גידול תעשייתי, למטרות מקומיות סרח המוכר בגירסתו המתורבתת בגינות. מעליו ובעיקר כענף יצוא. כשלב חזה כל צמחי המרסא מוסקות שתי תרופות לריפוי סרטן הדם בילדים. הנמכרים כאן כתרופות בכתי מרקחת מיובאים מחו"ל, קילוגרם אחד של התרופה שווה המישה מיליון רולר**.** בעיקר מאירופה, בקשיים ביורוקרטיים ותקציביים. בארץ גורלו בשנות השמונים כמה מאות רונמים של בארץ נעשים צערים הססניים ככיוון של גידול וינקה, בקיבוץ בארי, ואוצייכן במקוה ישראל. בשנים תעשייתי, בהנחיית מכון וולקני. בכליל (כמו לחוסיף האחרונות הופסק הגידול הזה. לא משתלם. כך פרוז גם על הקשיים, המפעל נשרף לא מכבר, העבודה פסקה למאה דונמים של פרג שממנו הופק קודאין המשמש לעת ארוכה, ועכשיו מתחיל שם תהליך שיקום), כמקור לתרופות לשיכוך כאבים. אחריכך פשטה הררית (מעל בקעת בית-נטופה), פארן (נגב). לפני

(חמשך מהעמוד חקודם)

לבריאות האנושית.

פלכיץ הוא חוקר שלא נת אחרי שהעוכרות

קושלגו. הוא מיצר על שההשתייכות התרבותית

והכלכלית של ישראל לגוש האמריקני מחזיקה אותבו

ממצב איראלי, כמו זה הקיים בסין, שבו הרפואה

המדרבית משולבת ברפואה הצמחית והמסורתית. 50

אתוזים מסך כל התרופות הנימכרות כסין, הן תרופות

צימחיות. 700 מהן רשומות כספר התרופות הממשלתי.

80 אחוזים מאוכלוסיית העולם משתמשים כצמחי

שלהם היו עמוסים כשורות צנגנות דחומות כמאות

סוגי עלים, שורשים, זרעים. הרוקחים קיכלו את

הרצפטים, הכינו תערובות בקעריות והגישו

לפציינטים. הסיגים יורעים שהרפואה המודונית נולדה

מן הרפואה העממית, ולא ההיפך. במקרה הזה כל

ניתוק מלאכותי מן המקורות לא מנשר טובות

סינים גם אומרים: מי שצמא, לא הולך לחפור

באר. כלומר, כשיש לך סינוסיטים, אתה רץ

לרופא בקופת חולים, לוקח שלושה מיני

אנטיביוטיקה, בולע ומחסל בגוף עוד כמה

בסטריות חיוביות ווישמינים חיוניים, וגומר את דלסת

מערות הפנים יחד עם הכוחות שלך. בשלנ הזה קשה

יהיה לך להתאזר בסכלנות הנחוצה לטיפול הצמחי.

כדי שתוכל להתוודע לתרופות הצמחים כפעם הבאה. כשתהיה בריא ותרצה למגוע מחלה, צמחי המרפא

צריכים להיות בהישג ידד וכיסר. בארץ זה לא כליכך

חשריפה סיפק המפעל בכליל שקיות עלים לתה

מצמחים שמעטים התוודעו אליהם קורם לכן. מרווה

משולשת, סלנדולה, קומפרי, אספסת רפואית, כן אזוכ

רפואי, ווטה, נפית החתולים, געדה. השיווס היה

נסיוני, והצליה. השקיות, ננות 20-30 גרם האחת,

נחטפו מבתי הטבע, כנראה על־ידי מביני דבר. הדיוט

היה מתקשה לרעת איזה תה ירפא את מה בגופו. על

השקית אסור, לפי החוק, לרשום למה נוערה, כיוון

מתוצרת הארץ שככר נימכרות ככיתיטבע. הו

נימכרות כמוון, כשהמלים 'לא תרופה' מצויינות

עליהו. נוצרה מערכת שיסרית חשופה ומוטכמת על

דעת כל הגורמים. השמועה מספרת על נית מרקחת

כאחת מערי הפריפריה, שפתח בצמידות בית־טבע.

דלת מחברת בין שני המוסרות הללו, הנמצאים

וגידול צמחי מרפא", אומר פלכיץ, "מהסיבה הפשוטה

לאפריקה והוחל בנסיון לגדל כאן את הצמחים

הדרושים כחומר גלם לתעשיית התרופות. פכון וולקני

BIDEDIO 12

עכר על זה במימון של "מלנטקס" ומשרד המסחר

"לחברות התרופות לא כראי להשקיע במחקר

הכל עדיין בשלבי מחקר. אם יש תרופות־צמחיות

שתכולמה אינה מוכרת כתרופה.

וכאן נכנס פלביץ עם צוות קולגות. זה מתחיל

פלביץ נכנס בשנחאי לבתי מרקחת שהמדפים

במחלקת צמתי מרפא ותכלין כוולקני לא נואשו, ועברו לפיתוח תרופות צמהיות המופקות ממיצוי וולקים שונים של הצמח. עיקר המאמץ הושקע במשך תשופת ארוכה בנר הלילה. שמן גר הלילה ידוע כיעיל ביותר לטיפול בחולי שיגרון, הוודת כולסטרול בדם, אקומה אלרגית, סינדרום טרום־ויסתי ואפילו סרטן. אך גם המאמץ שהושקע בגידול צמה זה, ניפסק. הגידול בארץ לא היטיב עם החומר הפעיל בצמה. כאנגליה יש הכרת תרופות המתמחה בפיתוח תרופות מן הצמח הזה (אסמול). "אילו היו האנגלים משקיעים כגירול הצמה כאן...", הווה המרען לרגע קל, לפני שהוא של להתמודד עם העוכרות הישראליות.

"פלנטקס" את הרגל ונירכשה ע"י "סבע" ו"כור".

כ"טבע", אומרים במכון וולקני, לא מעוניינים עוד

כשיתוח נושא צמחי המרשא כמקור לחומר גלם ליצור

העוכדות אומרות שגידול צמחי המרפא כארץ חקוע עתה בשלב אמצע־מחקרי, והמאמצים לחויז את העגלה הואת כושלים עד כה. בשדה של חוות הניסוי שעל תרופה צמחית אי־אפשר לרשום פטנס. צמחי בבית רגן יש כתמים זעירים של כמה צמחי מרפא שרן מרפא הם מתת אלוחים. רק 2 אחרוים מעלות תרופה פלביץ שומר עליהם בעצב. הצמחים העמיקו את הירוק מוררנית כמו ואליום נובעים מן התומר והייצור. יתרת שלהם אחרי תגשמים, ומילול עליהם בין האצבעות ' את האדם העירוני למקום טוב יותר. פלכיץ 'מתפרנסות גם מכל מה שנילווה ליצור התרופות. הן הדלך לאט בין הצמחים וקוסף מזה ומות, מריה ונאנת. מוציאות לאור כתבי עת מרעיים, מקיימות מלח ונגד סכרה), סוגי אכילאת, חדצית רקונית (טובה למיגרנות, אסטמה, רפטיום, תרופת לוזים באנגליהן. סיפור מרגים: "סלנטקס", מפעל לייצור תרופות שבר לכן ועוד צמח מרכרי), מרווה (להרגעת כאבים שהיה בנתניה. התבסס על חומרי גלם שיוכאו ועצבים), אלויורה (לריפוי פצעים), גדילן (קוץ מאפריקה, שם הפיקו את החומרים הנחוצים מן שפריחתו סגולה, מעטר את צידי הרכים וממנו מופק הצמחים. אחרי מלחמת ששת הימים נסגרו הדרכים אומר גלם לתרופה נגר תחלואי כבר).

רפואת צמחי המרפא נירחקה במהלך המאה העשרים למרור הפולקלור. למרות שהאוכלוסיה המערכית נוטה כשנים האחרונות לחזור אל הטבע. היא עושה זאת בהתלהבות כמעט ככל תחומי החיים,

המאמץ התרכז בעיקר במספר צמחים, כמו וינקה,

ד"ר וחדון יוניב), ד"ר אמוץ דמני משוויברסיטת חישון פרום' יעקב פרידפן, שפיקה על העבודה בדרוף חארץ, עתיד לראות אור בספר מאוייר בומן בלת ידוע. ההוצאה לאור מתעבבה משיבוה שפניוו בשחשפר ייצא, חוא יחירו וכס יקר ערך, מדובר באוסף מדעו של 100 מיני צמחי ושראל החשמורות של כל אחד מחם כצמת מומא, והשימושים וועטמיים והפעדרניים בו.

וומדענים נוסים לאושב את ווצמווים שלנבי שמלות ותיפוי שלום יש מקסימות עדויות. זה אולי תחבדל בין חמדקן לפולקלודישע כמו משים קריטפיל, קריספיל סייע הרבה לעורכי הוקקר, בראיון אנשינו ובוידווי צמחים. וומדענים מעריכים אווו כבוקואל טוב המתמצא ובו בקיפורים השכוניים לביב חצמחים, קצות חחושים שלו יכולים לחיוה רק תוולת חדרך לביסוס תמדעי ותרפואי שאות מבקשום ושרענים.

לכן, בפחור חקובץ של המינול למחקר ירוקה החמורו שישה עשר אינפורמיסיי

לפן עדותו של מוסטפת איברתים אחדד

משימוש פופולףי כצמחי מרפא. בעולם חשלישי מעולם לא ונתו את הרפואה הטבעית־העממית. כאנגליה יש מודעות רחבה לנושא. בלונדון קיים כיתחלים הומאופאתי גרול, וצמחי הרפואה רשומים שם נספר התרושות. אבל לא באמריקה ובישראל.

הינישים, שהחומר הפעיל נכנס לגוף בריכוו נמוך,

ומשחקר בגוף באיטיות הנחוצה לריפוי הבכון?

והרופאה, מה היא אומרת

"ד ארנה לוין למדה דמואה באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטה תליאביב, אבל את תתתמוות שלה עשתה ברפואה סינית. בקליניקה שלה יש יחס של כבוד לרפואה הקונונציונאלית כמו לרפואה האלטרנטיבית. שיטות חריפוי שלה כוללות גם אקופנקטורה וגם שימוש בהרופות המופקות מצמחי מרפא.

המקרום שהיא נאת עליהם התרחשו להולים שתבריאו הוך שיתוף פעולה של לוין עם חרופא תפניפי, או האורתופד, או תנוידולוג. "הצלחנו לחוריד רמת סטרואידים שנדרשו לטיפול בחולת מסויים, בשיחוף פעולה עם תרופא הפנימי שלו". במערה אחר, זעלמו כאבי תחופת של חולה סרטן עם גרורות בעצמות. החולה, שלא יכול היה לווו מפצב שכיבה סטאטי, קם והחל ללכח אחרי כמה

"בטופו של דבר יש אמת בתרופות תקבתא", אומרת ד"ר לוין, אבל מרבח להסתייג "אנשים צריכים לדעת שות לא דק דבר נחדר וחסר סיכונים. דרושה תמיד אבוזנה של רופא. גב תמוס אצל גבר בן 50, שנתקף במצב רוח, עלול להיוח שרטן בלכלב. מתן תרופות צמחים המקובלות לטיפול כגב חפוס, עלול לחיות פטאלי. יש צמחים שאסור לחת אותם ביחר לחץ דם, בחריון, כשיש בעיות

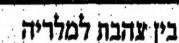
יש חרבת צמחים רעילים, לא כל צמח מתאים לכל אדם, אפשר לטעות בבמויות גם בתרופות צמחיות, ויש תרכה חובבנות בתחום וזוח. גואר, למשל, ניתן במשחרר עצירות, מוריד רפת כולסטרול, מפחית דמת סוכר (לא אצל חולים שהלויים באינסולין). אכל במינון גבוה מדי הנואר עלול למנוע ספיחה של מיגרלים בגוף, ויום אחד הכן־אום מרגיש רע וחשיער נושר לו והוא לא יורע למת. "הכרתי אשה שקיבלה מפרפא טבעי צפחים בצורה הופאופתיה, כדי לסלק נידול בשד. כשתנידול התפתח מוא אמר לה שוח אויפיני לטיפול, המחלח 'יוצאת החוצח'. כלומר, יש נבול. יש מקרים שבתם ברוך שרק תרומת קונוונציווליות יכולות לעזור. ום אם יש תה שמשכך נאבי אפודיציטים, לא און אותו לחולה שצריך להריץ ישר

אחרי תאורורות בדבר שימוש לא מבוקר, ד"ר לוין מוכנה לחודות שיש לה עניק רג בתכנסת תתרומות הצפחיות לפיפוש שינרתי. "יש בעיה רצינית, תפחיר. לקיוות מנת טיפולית אותו של קנסולות הפופקות מצפחים עלולה לעלות לחולה 16-40 שקל. תהרופות הישילות ביותר תן תערובת צמחים. לפעמים אני רושמת לתולה רק שני ביני צעה לתערוכת התרופת, במקום שישת טונים. אין חיום אף גוף שמבפה לחולה את תרווצאות על התרופה תאלה".

ד"ר לוין פתוחה לחצעות ועיטוי בצמחים של מכון וולעני, היא עורכת עתה ניסני בכמה חולות חיצו־טוכר (רמת סוכר ומוכה), בעזרה טימול בצמח מומא. "רַאַשָּׁצָאָוה הַרָאשׁונות מַעוררות הַעָּווֹהָ, אבל צריך עדיין לבדוק היטב את הדבר".

לדבריה, אפשר לנעוע או לטפל בשפעת ומחלות ויראליות אחרות בתרופות צמהיות. אפשר לקטול בינים בחומרים צמחיים. אפשר לסלק כאבי נוים אצל מונוקות בעורת סירום צמחי. למרוח אלו ורח על בוויות, לחדריע כאב ראש עם ישרננו, למרוח משוות ציפורן חומל על אקומה בעור. או למת לאו "יושימסר ונושאי וווברות התרופות", אומרה ד"ר לוין, "לא יוכל לתחעלם

מקביקוש להרוצות צמוליות לאוך זמך. יש שימנים שוזיא צודקת. בקורס ושכחי לוצואו אלקונקיבית של וומקולטה להקלואה, משתושות שהי רוקוות ברצוחלקה

שא ארץ קיים עושר יחסי בצמחים, סך של 2400 ששונים, לא כולם צמודי מרפא. בנסיון לשמר און חידע חקיים באוכלוטיית חמודענו: בבפרים חערבוים ובישובי חבדווים, יצאו שלוווי חחוקרים בחוילו שנות השמונים לוחות צמחים בטבע וללקט אי המודע על שנולותיחם תופואיות מפן המרפאים

תמווקר, שנוחל בידי פרום פלביץ (השותונה ב

בשהדורונו המרשית משנת 20% יש מלול אורורה "כל ואמור לגבי השימושים בצמחים למטרות ריפוי ולינו אוסף מידע ואינו מחווה המלצה לשימוש עצמי של חקורא. כל קיפוש רפואו בצמחו מכפא חייב לחעשות תחת חשנחרו רפואית קפרניות". ובכן לסיפוק הפקרנות כלבר, מון כומב שם כל צמון אחד (ערבים ובדווים מהגליל ומהרי יהודה) חעידו לל מוחל הפרי, כתרופה גד צוצבת. משקקפים לנחידים ומברואים. אמשך עם לווריה את המרי, או לשחות אנה

מתקוע, משרת ורעים כחושים במים, פרגועה החקף שינעון. אוזרים סיפרן כי מרוחות פרי בתוש בשמן על המקום הנגוע, משככה כאב עצבים. אבילה החדי עומת לשלשול. מיץ חפרי מקצר יבירו של נולה (יש לחיותר במינון חשיפות בנחיריים, כי תמיל חדיף מאדן: פרי תצמח מרפא גם דלשת איניים, סדקים בעור הרגליה, שהארים ומחלות עוד (המציה מי עם משרת תרדוף), כחודו משמש הצמה כשם מיישן. לרימי מלויה וכלבה וכן כצשה ומחלות כליה למני שיוצאים לקעוף בשדוה כדאי לחוועץ

STOR STORY

ארוכה וכרוכה במאמץ לגרל צמה שאחוז החומר המעיל בו גבוה, כאיתור רופאים שיהיו מוכנים לנסות את התרופה בחוליהם, ולבסוף, באישור משרד

אבל בתחום המזון, אין בעיות. אוכל – הולך תמיר. מחלק הזה בעבורתו של פלביץ רץ קדימה בעידוד משרד ווחקלאות, החקלאים בישראל, הצרכנים בחו"ל, מי לאז בתחנת הניסוי של מכון וולקני, הנמצאת בנוה יער, ליד נהלל, עוברים חוקרי המחלקה על אימוץ צמחים ריזציים לצרכי תיבול ושמן אתרי לתעשיית הקוסמטיקה והמזון. 10 אלפי דונמים של צמחי תבלין עוברו בידי חקלאים כשנה האחרונה, תוקמו 10 מפעלים לעיכור הצמחים מקריית-שמונה ועד הנגב, והיצוא לאוסטרליה, קנדה, ארה"ב, אירופה, וזיל יותר מצמחי תכלין אורים. הן מכוקשות בשווקי

לענף החדש הזה הוא יצוא של תכלינים טרזים. קוטפים כבוקר, עם הטלו עלי טרגון. עלי דפנה, טימין, ריחן, מרווה, ושולחים יודעים להעריך ולשלם בעבור תכלין ירוק טרי

מקשטים את חדרו, ובחוות הניסוי הסמוכה עומרים להפוך שכח רחב של שיחי פפריקה עמוסי פרי לקראת העונה הבאה. הפרוייקט המרכזי במעברה מתעמק בייצור הצבע הארום מן הפפריקה לצרכי תעשיית המזון. בתוך מכחנות מכעכע שם נוול ארום,

צמחי המרפא ממתינים בינתיים. ולא נזנחים. בכית דגן. החוקרים משקים שם חולרות לכנות בתה צמחים, תוך מעקב אחר חיסול הרקמות השומניות בגופן. בתררו של פלביץ צומח בעציץ שיח המלוח. הושרם פעילים, כגון הקודאין, והתכחשה לעובדה הגיע ל־10 מיליון דולר. הפטרוזיליה והפפריקה עושות כשמו כן הזא. עלה אחד בפה, וארותה הצהריים מספיק מלוחה. המלות הוא צמח מדכרי ששימושיו אצל הבדווים מרובים (שתיית מישרה, למשל, מסלה על

היום גילו התוקרים כי עלי הצמח המיובש טוכים לדרכם בסדר יום עמוס מדי, ואין להם זמן לבחון פרום: פלביץ עסוק בימים אלה בטיפות צמח תרופות חדשות שאינן מסופקות ע"י חברות התרופות (חמשך בעמוד 44)

לניפוי הבשיוים הדשים במשדד הבריוצונ.

WELL HE WILL BE EN E E E E E E E

שלנו נצמחי המרטא. שבים אל כד הכותנה הטבעי, אל הבילוי ביער, אל התבלין חסרי, אבל עדיין ותקם, כמיותר בארה"ב, ובעל כורחנו גם כישראל,

"הרפואה המדעית", אומר פלביץ, "דואגת לאריכות וויים, אכל לא לאיכות וויים". אנשים וקנים מדרם גוף דואכ במשך שנים ארוכות בזכות הרפראה הפורנית שמוסיפת להם את חשבים החלו, אך אינה יויש להתמודד עם מחלות הזיקנה. הרפואה המדעית עצה כאינו נקורה, אחרי שאימצה מן חטכע כמה שהא נולדה רק כמאה ה־19, לאמר, הרפואה הצימחית. לשברוגר ברווחים מודרניים נאים, למי איכפת שלחרומה צימחית, כניגוד לתרופה כימית, אין תופעות לוואי ומלבד תופעות אלרגיות, אצל

כתוצאה מדרך החשיכה האנושית הואת מצליח סצין דווקא נידול צמחי התבלין. איש לא מניח על ווני התבלינים מעקשים ביורוקרטיים. לתכלין אין מוד נאישור כלשת. למוצר קוסמטי יש צורך באישור ושכח שהוא כלתי מויק. איש אינו בוויק את יעילותו. לצמה מרפא דרוש אישור, המבוסס על מחקר מרעי, שוצ גם בלתי מויק וגם מועיל. הררך להוכחה כזו הפפריקה. ענפים נושאי הרמילים ארומים לוהטים

להיט האחרון של חקלאי ישראל הגוהרים בערב לחו"ל. למחרת מצויות האריזות הקסנות

שהארומה שלו לא ברוה בתהליך ייבוש.

בשהמטרה להפיק צבע טבעי עמיד ככל האפשר. פלביץ מנסה עתה, בשיתוף עם רופאה, את השפעת פרח הצכר חסר הקוצים על חולי פרוסטטה ודרכי השתן. תהליך ניסויי אחר, שמבטיח מהפכח בתחום ריאטות ההרזייה, מתרחש באחר מצריפי המחלקה

בעיות לב, מריחת מישרה על החוה מרגיעה שיעול). לסיפול בספרת. בבתי הטבע התרופה כבר נימכרת במסווה של מוצר מוון. האפקטיביות שלה במסרה כזה מוטלת בספק, מפני שאין עליה פיקוח רפואי. אין שקילה מדויקת של הצמח, אין אומרן מרויק של כמות חציותהיות במטבחים אניני הטעם של אירופה. בחו"ל החומר המעיל. אישור ממשרר הבריאות יגיע רק בתום סידרת ניסויים בתולים רופאי בתי התולים ממחרים

13 xızeaio

על פי "חוק יטור: היהדות"

צילמה: אירית זילברמן

יגוייסו כל כחורי הישיבות, מי שלא ירצה להתגיים ייחשב לעריק, חופי הרחצה יחולקו שווה בשווה כין דתיים וחילוניים ותיאסר מכירת חמץ בפסח. כך החליטה הממשלה שהתכנסה באולם הכנסת, שם יש לוח גדול וציורי ילדים, הח"כים מופיעים כטריינינגים ונעלי התעמלות ולראש הממשלה קוראים יגאל. השבוע. כשבוע הבא, יקראו לו כני או תמי או ויטל, לא בגלל הרוטציה, אלא כגלל שהתנסות בתפקידים היא חלק מהלמידה כסדנת המנהיגות בה הם נוטלים חלק, במסגרת החוגים לנוער שוחר מרע ואמנות. 12 ילדים כני 12־13, "צוות מוחות". כאן לומדים לחשוב, לנתח, לשכנע -להחליט. כאן אין שיקולים זרים של התחשבנות פוליטית או אישית ולא אומרים 'תשתוק, כשתגדל – תבין".

מאת סימה קדמון

צלצול הצורם מכריו על תחילתה של מסיבת לעריק וייענש. (שתיקה). לא יורשה לפתוח בתי עסק נתונאים. ראש הממשלה עומר לפני שולחן – ביום כשד ולא תהיה תתבורה ציבורית ביום וה המליאה, ובקול צלול קורא מהרף שבידו: 'חוק עתונאיו "ארוני ראש הממשלה, לא כל השרים שיסוד היהרות. (הפסקה). יש לאפשר גם ליהורים השתתפו בדיון באופן פעיל. אתח לא תושב שהיית רפורמים לעלות לארץ ולהיות אזרחיה. (שתיקה צריך לשתף אותם יותר"ז קצרה). כל אדם יוכל ללכוש מה שברצונו, אך כגכול ההגיון. (הפסקה). כל כת הטועגת שהיא יהודית - כמעט כולם דיברו". תוקם ועדת הקירה עם מומחים לברוק זאת. (שתיקה). יום השבת יהיה יום שבתון. במסח לא יימכר חמץ שלך". בחנויות. חופי הרחצה יחולקו שווה בשווה בין חילוניים ראש הממשלת: "הייתי עסוק בבריקת הידיעות ובין רחיים. (מרים את הקול, בהרגשה): כל כחורי שהגיעו בטלפרינטר ובכתיכת חוקים. הוא עור לי". הישיכות יגוייסו לצכא. מי שלא ירצה להתגיים ייחשב

סגן ראש הממשלה (מתפרץ): "גם לראש ראש הממשלה (בשקט): "אני הוא זה שווחליט". סגן ראש הממשלה: "אפשר להתערב"ו

ואת הצבעתם עליהם".

שתטברו. זה לא היה מספיק מהר".

פקיים. לא יכולתי לעבור על כולם ביחר".

ראש הממשלה: "אני חושב שהשתתפו רי הרבה. עתונאי: "סגן ראש הממשלה לקח את התפקיד

עתונאי: 'תפקירך הוא לנהל את הריון'.

צעקות משולחן המליאו: "לא"ונ

ראש הממשלה: "דנו בהם. אולי לא הרבה".

עתונאי: יהיו רברים שבכלל לא רנתם בחם, ובכל עתונאיו "גראה היה שהשרים עולים עליך כנסת קשיש ומעומלן. עתונאיו "היה לך תור של ידיעות טלפרינטר ותוקפים אותך כל הומף. מימין גלחש משהו בתוקפנות. משמאלו של ראש ושולחנות חומים מעץ, מסודרים ב"חית" גדולה. 12 מימין גלחש משהו בתוקפנות. ראש הממשלה: "טיפלתי כל פעם נטלפרינטר

לימינו של ראש הממשלה נלחשות במחירות

עתונאין יחיו נושאים לא חשוכים שרנתם כהם נשמעים שם, אבל הרוחות סוערות. המעמר כהחלט הרבה זמן, לעומת נושאים חשובים מאד שרגתם כהם חגיגי, וזה לא משנה שחברי המליאת לכושים כולם ראש הממשלהן "אנשים רצו לרבר. ואם זה כך, ושגילם הוא 13-12. הדרך שנה ניהלו במשך שעה את כנראה שזה כן היה חשונ".

הממשלה, מתפרץ סגן ראש הממשלה, פונה ללחשן ילרים בגילאי חטיבות הכיניים השתתפו בשעה וצועק בקול רבו "יש לו פור"....

(המשך בעמוד 17)

אולם הכנסת עטור כציורי ילרים, לוח גדול

ראש הממשלה: "ניסיתי להשתלט עליונם". האווירה במליאת הכנסת חמת. גידופים לא

בג'ינס או בסריינינגים, נועלים נעלי התעמלות,

חדיוו כ'חוק יסוד: היהרות" לא היתה מביישת אף חבר

15 XIDE210

Biaealo 14

727771112371

היון יהידה 1943(1:30 מושב אמינים | ועדת - מזרהי עובדים 1911(18 מר האולים 11 מרים - משה שימבין (1943-19 מחות מו יציב כיב - דרום ברח 1943(1:30 מושה מו ברח - מדלים, - צמיני שלום בעים 1950(1:30 זיה הנאף 3 חלון - צמיני חשלים ה1943(1:30 מילות מו יבי מלום בעים 1943(1:30 זיה הנאף 3 חלון - צמיני חשלים ה1943(1:30 מילות - מיור מו יבי מלום בעים 1943(1:30 מילות מו יבי מו יבי מו 1943(1:30 מילות מו יבי מו 1943(1:30 מילות מו יבי מו 1943(1:30 מילות מו יבי מו 1944(1:30 מילות מו 194

אוור תדרום צפוני כן 1948-195 אוור התעשים אַשְּקְלוּן • ליבוביך כ"ש 1946-195 דרך הברון כ"ש • אחים לופי 1971-750 דרך אילת ב"ש • צפוני רפי ב"ש 1661-750 ב"ש • נכול נת 1773-180 המסבר \$ ק. נת ייפי את יופי 1916/20 אוהר התעשיה כית שמש - ארקים 1916/21 רחב האופן 15 ירושלים - אחרון פיפון 1917/21 ופ האות ולק גן מאקר ירושלים - ש. ברון 1926/21 רהי אחליאב 22 ירושלים - אונו ביק 1926/21 ה. אחרון פיפון 1926/21 מיופי פיושי 1926/21 מ. דלק פי ד. ברון 1926/21 רחב ועבל ל ירושלים - אולוספית 1926/21 ה. ה. תלפיות ירושלים - יושי ניפים 1926/21 מ. דלק פי ד. ברון

לשיני שלומי 1942-60 ת. דלק בנימיות ז. יעקב - רומנת 1955 נע"ם 1923/10 תחות מו רוספת הפת איר ליים היאות היאות - חידוש הצמינ 1965-60 ארצטריון 12 ליד שומר אל היאות - שטרטטס בהדיה 1965/2" ול שלות היאות היאות

ראש קטן־גדול

יתוא רק עזר לי נוננים חקשים"

השרונה בסדנת מנהיגות, שמהווה הרמייה של השודות ממשלה עם בעיות המרינה. הסרנה הזו היא הלק מקורס שניקרא "צוות מחות", במסגרת "המכון לקרום נוער שוחר אומנות ומדע", בבית הספר להנוסאים ברמת אביב. הנושאים שאיתם מתמודרים הלוים במסגרת הקורס הם ניסוח מגילת העצמאות, ספל בקליטת עליה המונית, אירגון המשק לתיפקור כומן מלחמה, ניסוח הצעות חוק וטפול כבעיות

"הסרנה הזו", אומר אהוד פלג, משפטן ואיש חינוך שמעביר את הסדנה, "היא המשך לקורס המנחינות, שבה הנושא הוא היכולת של הפרט להשניע על המסגרת שבה הוא חי ופועל. מהכתה, בית המפי, המרינה וער תרגילים בקנה מירה כינלאומי". לתוח מנהיגות כבר מגיל זה, סכור פלג, מעניק כלים ושיבתיים, שנדירים אצל הפוליטיקאים. "בפוליטיקה שיקולים זרים. שיקולים זרים. שיקולים מפלנתיים, שיקולים של קידום אישי ואינטרסים נלכליים שעוזרים לבעיות לא להפתר. כשילרים פחרים כעיה, הם עושים זאת בעזרת שכל ישר ושישלים עניניים. אולי זה סטרילי במציאות שלנו, אבל התדגשה היא שבעיה יכולה חיתה למצוא את פתרונה אם היו נשקלים רק השיקולים העניניים. וזו חשינה שתוכל ללוות אותם בהמשך חדרך, גם אם 'תפתח אצלם שיקולים אחרים".

ומטרה של סרנות המנהיגות, אומרת ד"ר אריקה לנרא, שהקימה לפני 19 שנים את המכון, היא להעמיד דור של מנהיגים. "אנחנו חיים בעולם של מנהגים ממוצעים, אם לנקוט כלשון המעטה. אין סינה שמהילדים המוכשרים האלה לא יצאו גם מהינים. בשנים האחרונות יש תשומת לכ רבה לשדעת החברתית. כשאני שואלת ילד אם הוא מנחיג סלה. כי למנהיג יש רימוי של אדם קשוח שמאתוריו הרת היהודית והעם היהודי בחיי תמריות. הממשלה צביונה היהודית. שוסצים ההורים ואומרים: אנחנו לא ששים גדהים של אנשים. אבל דוגמא אישית זו גם מתכנסת ברגעים אלה בדי לנסף את הצעת החוק שהעת הילרים לא מודעים לוה. הם אומרים 'אני לא שמפניה חששו כל ממשלות ישראל הסודמות'.

מספיק חזק', כי לרעתם רק מי שחזק פיסית יכול להיות מנהיג. ויש ילדים שאומרים: בשכיל מה אני

צריך להיות אתראיז "על ידי חוגים של מנהיגות", אומרת ד"ר לנדאו, של חשיבה משפטית, של מרע השכנוע, אנחנו מנסים להכין את המנהיגים העתיריים. זה לא מספיק שיש לר רעיון. אתה צריך גם לרעת איך לשכנע. ובסרנה של צוות מוחות', שהיא הסרנה הגבוהה ביותר בקורס המנהיגות, אנתנו מנסים להעמיר בפני הילרים בעיות, לתת לחם כלים ולפתח בהם את המודעות והבטחון שהם מסוגלים להיות מנהיגים. לעורר בהם את הרצון

להיות מנהיגים". עם בשבוע, בריוק בשעה חמש ושלושים אחר־הצהריים, מתכנסים 12 ילדים בכתה שכבית־הספר להגרסאים. בני מצביע ביר מתוחה וכהתרגשות רבה, אכל אהור פלג ממנה דווקא את את יגאל, בן 13 וחצי, לתפקיד ראש הממשלה בשעור זה. זיו יהיה העתונאי. מכאן ואילך, ועד לסופו של השעור, לא יאמר יותר פלג מילת. את הסרבה כולה ינהלו הילרים.

צמצוף של פתיות מהדורת הרשות. מהרדיו־טיים הגדול המונח על השולחן נשמע קול הקריין. "כאן קול ישראל מירושלים. השעה שעה טובה ממשלת ישראל וחליטה להגיש לכנסת את הצעת תוק יסוד היהדות. דובר הממשלה מסך לפני זמן קצר את חתודעה הבאהו כישראל פועלים אנורות וארגונים רכים המנהלים את המערכה על צכיונה היהורי של המרינה מזה – ועל תופש הפרט לקיים אורה היים חילוני, ללא כפיה רתית מוח. המצב בין המתנות חינו מתוח ולעתים קרוכות מתפתח לעימותים הריפים. ממשלת ישראל מבקשת למצוא דרך לקרוב לבכות ועמרות בין הזרמים השונים, באופן שיאפשר את קיומנו בארץ כעם אחר. לפיכך מכירה הממשלה כצורך להגדיר נמרוייק את מהות אוסיה היהורי של מרינת ישראל ואת מקומם של

שאנחנו פועלים בענין ולהרגיע את המצב. אנחנו צריכים לנסח חוק כזה, שישמר את אפיה היהודי של המדינה מבלי לפגוע בזרמים הרפורמים ומכלי לפגוע ברתיים. לנסח אפשרות כוו של חצי־חצי, ששני הצדרים ירגעו". עוז, בן 12 "וקצת", מציע: "אולי לפני שאנחנו

פלג לוחץ על הכפתור וסוגר את הרשמקול.

ההורעה שהועכרה נשמעה פעם אחת ובקצב מהיר.

והילרים הגיעו לשעור ללא יריעה מוקרמת על נושא

הריון, אבל ראש הממשלה מנסח ככהירות את

המשימה. "בגלל שיש במרינה הרכה תגועות זארגונים

שרבים ביניהם, אנחנו צריכים לנסה את חוק יסור

היחרות, שעל פיו יקבעו הכללים במדינה". בני.

הריון יטול על עצמו יוומות ותפקידים שרשמית לא

נתבקש להם, אומר: "אני חושב שכראי להודיע לציבור

שבשלב זה של הריון לא נקבע לו שום תפקיר ובמהל

מתחילים בהחלטות נכהיר לעצמנו מה צריכים לקבוע. בגדיר את הבעיה שיש לנו". ראש הממשלה: "יש לך מצעות"ז

צלצול חד של פעמון. פלג מעכיר פתק לעוז, היושב בחלק החיצוני של ה"חית". כמהירות עובר הפתק לידיו של ראש הממשלה. הוא קורא. כפתק יש הצעה לשנות את יום השבת, ולהעביר את השבתון מיום שבת ליום ראשון וככך לדמות לשאר מרינות העולם, מה שיקל על קשרי המסתר הבינלאומיים.

ויטל: "צריך להיות רגיש לנושא של הפיכת דרכי חיים יתודיות לררכי חיים נוצריות. זה יגרום לסערת רוחות בקרב קכוצות מסויימות כצכור ויסכך את הענק. או אולי מבחינה מסוימת וה יהיה טוכ, אכל זה יהיה רע מכחינות אחרות".

בניו "בשום אופן אסור להגיע למצב כוה שיום ראשון יהיה יום חופשה ולא יום שכת. זה יפגע ברגשות הרתיים. הם יגירו שהמדינה מאכדת את

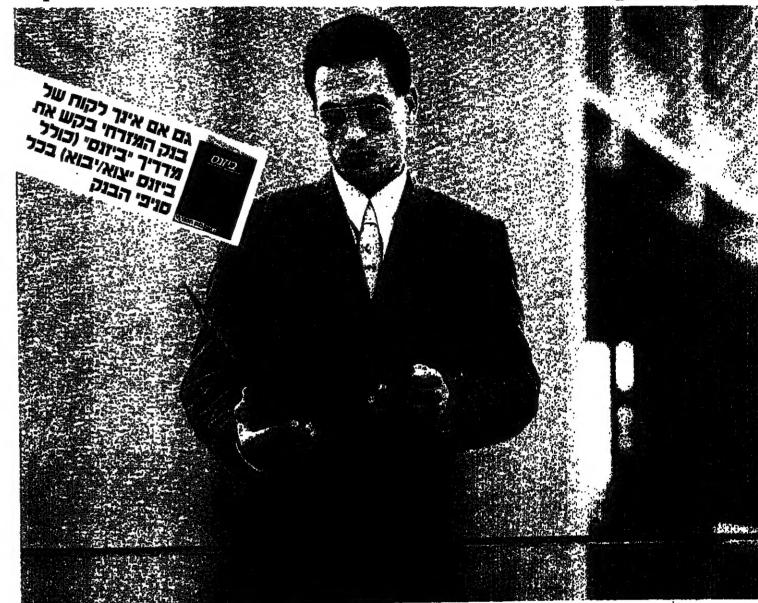
ערי: "אני חושב שוה דווקא כן חיובי. צריך (תמשך בעמוד 19)

> "אנחנו מנסים להכין את המנהיגים העתיריים. זה לא מספיק שיש לך רעיון. אתה צריך גם לדעת איך לשכנע. ובסרנה של 'צוות מוחות', מנסים להעמיד בפני הילדים בעיות, לתת להם כלים ולפתח בהם את המודעות והבטחון שהם מסוגלים להיות מנהיגים, לעורר בהם את הרצון להיות כאלה".

17 KIDEDIO

דק בנק גדול אבל לא גדול מדי יכול להציע לך

חבילת שרותים כוללת-לניהול יעיל של עסקיך

אם אתה כעל עסק, בוס המזרחי מציע לך ביונס. ביזנס -- חבילת שרותים כוללת המתוכנות במיוחד לטובת אושי עסקים כמון. ביווס – לניחול וקידום העסק שלך – בעלות נטוכח יותר וביעיטת רבח יותר ואלה לא רק מילים, בנק הטורחי משקיע עכשיו טאמצים כדי לחרחיב את היקף חחשבונות יותר ואקורכא ו עני כים. בנק וומדר די משקיי טבשי מחובים כי ייייו זוב או זיקן וווישטטי. העסקיים. כבנק נדול אבל לא נדול מדי, בנק המדרוי יכול הריאות לעצמו ללכת לקראתך יותר ואף להבטיח לך יתרונות בלעדיים. מהירות תעובה, יכולת לקנור דברים במקום ומחר ללא סחבת לובטיה כן יום ומה בעליים. ובירוקרטית מיותרת, דלת פתוחה למנהל הטניף, ייעוץ מקצועי צמוד, הטבות טיוחדות, אשראי טינדל. מי כמוך יודע עד כנה הדברים הללו חשובים בניתול עסק ובקשר עם חבנק. כן, כך עושים טונים כי כטון יודעה כבות והיות בי ביותל השובים בליוול לטק ובקשו עם הבק. ק. כן עושים ביזוט בבנק המזרחי. בנק שהנישה שלו לנסקים חיא תכלים. אם א גם הגישה שלן, אתח מוזמן לנהל את החשבון העסקי שלן אצלט --ולהטת מכל שירותי הביונס שלצויך.

הלוואות גוחות להתרחבות עסקית

הלוואות שיאפשרו לך לקדם את העסק שלך, להרתיב אותו ולממן פרוויקטים מיוחדים. ■ הלוואות לונין קצר בריבית נמוכה. ש הלוואות לוטן ארוך צמודות לנודד או לדולו בריכית נטוכה, עם אפשרויות פרעון נמישות כיותר.

טסגרת אשראי בריבית טועדפת שתאפשר לך לנחל ביתר קלות את החוצאות השוטפות של העסק.

אמשרות למכור ללקוחותיך בתשלוטים – בשיקים דרויים, ולקבל תמורתם טוומנים נוהנוק:

מערכת מתקדמת לקבלת דותות מידיים ומפורטים על מצב החשבון ותחשקעות. תוכל לקבל מידע מעודכן AN-LIAD באמצעות מכשירי תכנק האוטומטיים יישיאוןיי ויישיא כליי ודרך מחשב תסיק שלך הקשור ישירות לטחשב חבנק. בקרוב, תוכל גם לתת הוראות למחשב הבנק, לביצוע שעלות בחשבונך, דרך מחשב תעסק שלך.

מערכת מיחשוב מהמשוכללות במערכת

קובות גמל, קרנות השתלמות וקובות ביצויים

לרטותך מעוון רחב בינתר על קרעת וקופות מחרווחיות ביותר במשק. ביניהן, קרעת שנתנו תשואות

תנאים מועדכים בחשבון הפרטי

כשתנחל את החשבון מעסקי שלך אצלנו ,תהנח אוטומטית גם בחשבון חפרטי שלך ממלוא קחטבות ומהתנאים חטובים ביותר במערכת חבנקאית.

אשראי ללקוחות העסק שלך

חבנק מאפשר ללקוחותיך לקנות אצלך בתשלומים, כאשר אתח מקבל את סכום תקניה פגנוומן. נהתאם ללויכום עסקי עם חכנק.

אהור פלג: "כמעט' זה לא. אין כמעט. אין הצעת חוק שלימה. יש שורה של החלטות ללא התוצר הסופי. ואם אין תוצאה – משהו לא היה

לתאים את עצמנו לשאר מרינות העולם. צריכים לוגיע למקסימום נוחות ומקסימום שיוויון". כני: "יש גם דתיים במרינה שאתה צריך להתאים עומך אליהם. ולהם זה משנה. אנחנו מרינה של

מימין לשמאלו חמי, עוו תמרויך אחוד

פלג הפעלות

(ושעך פעמוד 17

משחקי

החות מתלהטות, אבל אף אחר לא מרבר בלי להרים קודם יד, כלי לקבל את רשות הריבור מראש הממשלה. צלצול חד של פעמון. פתק נוסף מועבר מידו של פלג לירו של עוו, דרך יריים נוספות ער לירו של יגאל. ראש הממשלה פענד את הפתק בענין יום השכתון לידיתם של אסף ואפיר, שיהיו כמהלך השעה הקרובה חווערה לנושא החלפת יום השבתון. בסיום הדיון יעבירו את הסלצותיהם לראש הממשלה, ובהליך דמוקרטי של הצנעה יקבעו חברי המליאה אם המלצותיהם מקבלות. ינאל קודא מהפתק השני: "חבר הכנסת שאקי מציע לאסור מכירת חמץ בססח. איגור בעלי המלון פוען שוה יפגע בנוצרים הפוקרים את ישראל

כניו "יש אפשרות למכור חמץ בפסח. כל אחד יכל לנתוג בודך שכה הוא רוצה לנחוג". צלצול חר פל פעמון. פתק נוסף עובר. חוך שניות מתארגנים חברי המליאה לווערות. זוגות-ווגות וגם מקכלים את הפוקם המחרמים כתדירות של שניות, נבדקים בירי הממשלה ומועברים דרכו לוועדה המתאימה לבריקת הנושא. תוך 40 רקות הם יצטרכו לנסח הצעת פוק שתתייחס לבעיות המועלות בפתקים. ראש המשלה עובר בין הווערות ומסביר לחם במחירות את המשימה המוטלת עליהם.

"אני שר שמטפל בכל", מסביר לי נני, בן 15 חצי, שלקה על עצמו, ובטבעיות רבה, גם את תפקיר חנר ראש הממשלה. "אנחנו מקבלים את הבעיות נשלפרינטרים (הפתקים), מחלקים אותם לווערות אתיכך מקבצים את התמלצות וכל הממשלה תקבל הלשת בחצבעה וננסח את החוק. הטלפרינטרים", הא שביר, "זה כמו הבעיות שיש בחיים. הן ממשיכות לוחם וון אף פעם לא מפסיקות. לחלק מאיתנו", הוא מספק לי אינפורמציה בנדיבות, "זה היסוד לעתיר. אני, למשל, רוצה להיות עורך דין או שופט. כן, פישה שאני מביע כאן הן דעות שלי, יוצא, כמקרה ה שון דומות לדעות שיש אצלי בבית. אבל אלה הן קום כל הדעות שלי. לא משנה לי מה החבר חכי טוב שלי וושב. אני לא מוכרת לחשוב במוהו. לרובי, הוא להוציא מאיתנו מיליון יהודים. אנהנו צריכים אר

לחש לי, "יש כאן דעות יותר שמאלניות".

אף אחר מהילרים אינו חוכש כפה. גם לא כטוח ששמעו פה על אינטגרציה. זיו, העתונאי, מסתובכ כיו הווערות ומקשה עליהן בשאלות. אופיר ואסף ניסחו ככר את המלצותיהם בענין יום השכתון ועוסקים עכשיו במשימה חרשה הרשומה ב"טלפרינטר": "בני הערה החררית תוריעו כי יסרבו להתגיים לצה"ל אף כמחיר הליכה לכלא בהמוניהם. בני ערה זו החייכים בגיוס מונים כמה אלפים". העתונאי מכקש לדעת מה הווערה החליטה בענין גיוס כני הישיבות. אופיר: החלטנו שיש לגיים בחורי ישיבות לשרות קצר מהרגיל". זיו, בתקיפות: "אכל הם לא מסכימים". אופיר: "או נתייחס אליהם כמו אל עריקים. פשוט כמו

אל עריקים". ראש הממשלה מוסר ביריהם דף טלפרינטר נוסף: ייהדות ארצות הברית דורשת להיות שותפה להתלטות המתקבלות בישראל והנוגעות לאופי היהודי של המרינה, לאור חיותה של מרינת ישראל מרינתו של העם היהודי כולו". תוך שניות מנסח אוסיר את המלצתו וכותכו "מכיוון שאין ליהרות ארצות הבריח יצוג ככנסת, הם אינם יכולים להשתתף בהחלטות".

תמי ועוז מתחבטים בבעיה די אקטואלית: "המפלצות הרתיות לוחצות על הממשלה לתקן בתוך חוק חשבות את ההגררה "יהורי" כך שתתייחם רק ליהודי שהתנייר לפי ההלכה (גיור אורתורוכסי) להבדיל מגיור רפורמי, לרוגמא. שינוי ההגררה לא יאפשר ליהורים שעברו גיור רפורמי לקכל אזרחות ישראלית, גם אם יעלו לארץ. לטענת המפלגות הרתיות יכולה להיות רק צורה אחת להתגלור וזהו הגיור שנקרא "כחלכה". תמי ועוו מנסחים משהו מעורפל קצת. "אנו צריכים לפשר בין סוגי הגיור של הרת חיהודית, להקל את תהליך הגיור ולגרום שיתגיירו יותר אנשים". ובסוף הם מוסיפים "וכהלכה".

מה שכטוח בטוח. על הלוח רושם אתר פלג את השעה נותרו עשר רקות להצבעה ולניסוח תוק יסוד היהרות. ראש הממשלה קורא לסרר. עוז קם ומכקש להציע הצעה לסדר היום: ראש הממשלה יקרא את המסקנות של כל וערה, ולמי שתהיה התנגרות שירים את היר. ראש הממשלה שורא: "מיליון היהודים הרפורמים החיים בארצות הברית מזהירים מפני הוצאתם מקחילת המפלגות הדתיות על פילוג העם".

מישהן צועק: "צורקים הרפורמים. הולכים יוצות"

הכוח הוה כארצות הברית. אי אפשר לוותר עליו". ויטל, (מתנסח תמיר בזהירות, באיטיות, כציניות מפתיעה קצת בהתחשב בגילו): "שמעתי שכשלקחו יהורים למחנות השמרה לא שאלו אותם עורם אם הם רפורמים או אורתודוכסים. רק אם הם יהודים. ועכשיו הם לא יכולים לממש את הזכות שלהם להיחשב

עוו: "אני חושב שהוא צורק. עם ישראל הוא עם אחר. לפני שהיתה מרינת ישראל זה לא היה משנה איפה אתה חי, רק אם אתה יהורי. יהודי בכל מקום שהוא חי הוא יהודי".

בני: "יש להם בעיה. אם הם כל כך יהורים ואוהבים את ארץ ישראל, שיכואו לארץ ויתגיירו בתהליכים שהם צריכים".

עוז: "איך אתה היית מרגיש כתור יהודי שצריד

שלב זה מרגיש ויסל שמשהו קצח לא בסרר. רגע, הוא צועק בקול חלש שנכלע בונתלהבות _ הכללית, לא היהורים הם אלה שצריכים להתגייר. עוז רץ מהקצה של ה"חית" להסביר לו משתו. ראש הממשלה שואל: 'מי בער להוציא את החוק ולאפשר להם להיות יהורים"? הרוב מצביע. שקט

משתרר סכיב שולחן הממשלה. ראש הממשלה קורא: "כל אשה תלכש מה שתרצה, ולא מה שיגידו לה. היא תלכש מיני, סטרץ', זכל מה שבראש שלה. אשה רתיה תלכש חצאית כרצונה. במקומות ציכוריים לא צריך להגזים כלכוש, אכל כל אחר יתלבש כרצונו". הסכמה כללית.

ראש הממשלה קורא: "כת הליצ"י כיפן, המונה 80 אלף מאמינים, הכריוה על עצמה כצאצאי עשרת השכטים והחליטה לעלות לישראל. נורע כי הכת התרשמה עמוקות ממבצע 'משה', שכו עלו לארץ בחשאי אלפים מיהורי אתיוסיה". הווערה ממליצה להקים וערת חקירה שתכרוק אם אכן ההורים שלהם היו יהודים". כל הממשלה בעד וערת חקירה

הבעיה הכאה חיא הוגי דעות אמריקנים שיצאו בהצהרה שלמעשה הנוצרים כולם הם יהורים, שכו ישו היה יהורי, ומשום כך מכקשים כמה אמריקנים נוצרים להנות מחוק השכות ולקכל אורחות ישראלית.

ניסן: "שיבואו להשתקע בארץ לומן מסויים כרי

לסכל אורחות". מישהו: "גם אמ זום לא יהורים"ז

ניסן: "אין קשר כין אזרחות ישראלית לכין (תמשך בעמוד הבא)

"לילדים האלה שמשתתפים בסדגות יש מחשבה יותר מעמיקה ויכולת הפשטה יותר גבוהה. אבל בסך-הכל אלה ילרים שאתה צריך לסקרן אותם כל הזמן. ליצור בהם גירויים ולהעביר להם את התכנים כדרר שכם הם אוהבים לקבל אותם".

१९ ४। इंटिइंट

(המשר מהעמוד העודם) ויטל: "כנוצרים לא צריך לאפשר להם זכויות

התחבטות קשה ישנה בסוגיית שינוי ההמנוז היהודי. עצומה שנשלחה על ירי קבוצה המכנה עצמה "העם הישראלי", מבקשת לשנות את ההמנון הלאומי "התקוות", בטעבה שהוא מתאים יותר להיות המנונו של העם היהודי ולא של מדינת ישראל, "כולנו בני אנוש", אומר ערי, "ואם יש אורת או קנוצת אזרתים ישראלים שהם לא יהודים, ווה פוגע בהם, צריך לשנות את ההמנח".

עוז: "ההמנון הוא סמל. הוא מלווה אותנו כל

כבי: "חוץ מזה שאנחנו הרוב כמרינה. ואנחנו רוצים להיקרא מדינה של יהודים".

ם גם לא מסכימים שיום השבת יהיה יום בחירה. עוז מתנגר בתוקף שיפתחו את החנויות כשבת, אכל הוא בער שישררו טלוויזיה. ויטל מצריק אותו, כי בתנ"ך כתוב רק: "לא תבעיר לך אש", שאז זו היתה עבורה קשה לאסוף עצים ואבנים וכל זה, אבל כטח לא רובר על טלוויזיה. חגית מבקשת שלא יפתתו בתי עסק כדי שיהיה לנו ייחוד מסריים. אבל אופיר חושב שזכותו של כל אדם לעשות מה שהוא רוצה אם הוא לא פוגע כאדם אחר. נכון, אומרת תמי, אכל צריך להתחשב גם באמונות של אחרים. ובני, שלוקת קצת בכוח את רשות הדבור, מסכם: "המרינה הזו היא מרינה יהודית, ויש כמה רברים מינימלים שנדרשים כדי שתהיה יהודית". ששה מצביעים נגר שכת כיום בחירה, חמישה בער.

תוד כרי הצבעה מגיע מסר טלפרינטר נוסף. בני פותה אותו. צעקות: "ראש הממשלת צריך לפתות את

בני: "טעיתי. תחנקו אותי".

כולם: "ברצון". לאחר שמנסח ראש הממשלת את חוק יסוד היהרות, ועובר את מסיבת העתוגאים הצולכת של העתונאי, מגיע שלכ הגיתוח העצמי.

בסדר מופתי, ללא התערבות של המדריך, מתנהל ניתח נוקב ומלא ביקורת עצמית. יגאל, ראש הממשלה: "אני הושב שתיפסרנו רי בסרר. לא הספקנו להעכיר את כל ההחלטות. זה הית כלתי אפשרי".

ויטל: "אני חושב שהיו בריון כמה נקורות שיגאל היה חייב להגדיר. נקודה שעליה יתמקר הנושא. הוא

בני: "הודעות הטלפרינטר זה כמו הבעיות שיש בחיים. הן ממשיכות לזרום, אף פעם לא מפסיקות. לחלק מאיתנו זה היסוד לעתיד. אני רוצה להיות עו"ד או שופט".

לא עשח את זה, וזה הכיא לבלכול. כסך הכל הוא עמר במשימה בסדר, וענה לעתונאי די נסדר. הוא לא צריך היה לחשתמש במלים 'לא יכולתי'. זה מראה על

ניסן: "בני, שישב לירו, מינה עצמו לסגן, ודיבר יותר מראש הממשלה. ראש הממשלת גדחק לצד, ולא יכול היה להיות פעיל". כולם תמימי דעים שבני היה פעיל מרי. שהוא הגיע במטרה להיות ראש ממשלה וכך גם תיפקד. שיגאל לא היה סמכותי מספיק, שמידי פעם היה צריך להעיר אותו. שחלוכת הומן לא היתה מספיק טובה, יותר מרי זמן הוקרש לבעיות מסויימות ומעט מדי לאחרות. שהיו הצבעות שלא היה כליכך ברור על מה מצביעים. שהגיעו הודעות טלפרינטרים שחיה כתוב עליות "בהול" והיה צריך לעצור ולרווח עליהם.

כגי מכקש את רשות הדכור. "נכון שחשבתי שאני אהיה היום ראש ממשלה. או החלטתי בהתחלה שאני אעבוד איתו ומצביע על ינאל). נוצר מצב כוח אבל מעוררים התנגרות. זהו סגנון טוב לעבודה שינאל לא יכול חיה להשתלט על כמה דברים. גם בקנוצה וכני", הוא אומר, 'פעיל מאור, מעורכ

Biaeaid 20

אופיר (בשחור) ואסף. "מותר לומר קשת, לא בלתי אפשרי".

לראש הממשלה יש סגן ויועצים, וכשהוא לא יכול לעשות משהו, הם עוזרים לו. זה מקדם את הענין ולטובת כולם. אמרתי גם לעתונאי (זיו) וגם לעתוגאית (מצביע עלי) שאני לא התכוונתי להחליף אותו. בסך הכל ניסיתי לעזור לו".

ויטל: "מה שאנתנו רוצים מה זה לא שאתה תהיה יועץ שלו, אלא שהוא עצמו יפעיל את הראש שלו, ולא שאתה תפעיל את הראש שלר ותפתור לו את הכעיות".

יגאל: "אני לא חושב שהוא כל־כך השתלט. הוא רק עזר לי ברגעים קשים"...

ויםל: "אַלה בדיוק הרגעים שאתה היית צריך להשתלט. אלה הרגעים שמוכיתים אם אתה טוכ או

לראשונה מתחילת השעור מתערב אהוד פלג. "יגאל", הוא פוגה לראש הממשלה, "האם המשימה התכצעה בשלמותה"ו יגאל אומר שכמעט. פלגו "כמעט' זה לא. אין כמעט. אין הצעת חוק שלימת. אין מבוא להצעה, אין כותרת, אין הכרוה. יש סעיפים. שורה של החלטות ללא התוצר הטופי. ואם אין תוצאה – משהו לא היה בסרר. והמשהו הזה הוא תכנון זמנים. החלוקה לצוותים היחה כסרר, כנוס הצוותים להחלטות במליאה היה בסרר, הטעות שלך היתה, שבשלב הטיכום היית צריך להיות עם עין על השעון. להעריך את הומן. לא נתת הנחיית עכורה, לא פרטה את הגדרת המשימה למושגים של עכודה. מה הצוות צריך לעשות. הצפכרו הודעות טלפרינטרים שלא טופלו. אתה חייב להיות כתמונה כל הזמן. כזמן אמיתי. לחלק מהווערות שקבלו הודעות טלפרינטרים לא ניתנו הודעות המשך, והיתה להם תמונה חלקית. צריך לערכן את הצוות כתמונה הכללית, אחרת הם מקבלים החלטות צרות כלי לראות את תמונת השיקולים

חת המסקנות של וערת אגרנט, מסביר פלג לנוכחים שעוד לא נולדו או, היתה שהממשלה צריכה להחזיק מנגנון בקרה מנותק מצה"ל כרי למנוע קבלת חוות דעת מוטעות. "אם היית מפתח מנגנון בקרה כוה, של רישום סבלת הידיעות ומעקב אחריהם, לא היה קורה מצב שבו היתה לך חוות דעת מוטעית". בסעיף אחר של החוקה המוצעת מומלץ להקים ועדת חקירה. "כשלא יורעים מה לעשות עם בעיה", אומר פלג, "מקימים ועדה. אבל כשמנטחים הצעת חוק, כשנקבעות הכרעות עקרוניות, לא יכולים להקים וערה". אסור להגיד, מסביר פלג, 'לא יכולתי', או 'ווז בלתי אפשרי'. "מי שזוכר מקורם המנהיגות -- אין כמעט דבר שהוא כלתי אפשרי. ביתור אם אלו בעיות שקשורות בבני ארם. אתה יכול לומר:

היה קשה, אבל לא להגיד בלתי אמשריד. פלג דווקא מוצא שינאל ניהל את הריון בסמכותיות שקטה. ושזה יאמר לוכותו. "הרגישו שהוא מנהל את הריון בלי שיאלץ להשתמש בביטויי מנהיגות חותכים, שהיו אולי משיגים שקט לומן קצר

ומרגיש אחריות. וזה כווב. אבל כמו שלאדם יש ראש אחר, כך גם לצוות. הנסיון שלו לעזור ליגאל הוא מבורך, אך בגבולות שיגאל מגדיר, על פי סגנון העבודה של יגאל, ולא להכתיב לו סגנון עבודה שלא מתאים לו".

לא, אומר פלג עם סיום הסרנה. הם אינם מה שנקרא פעם ילדים מחוגנים. "היום מכירים בעוברה שיכול להיות אדם שמתונן בתחום אתר, ובאוצי נורמלי ופחות מזה. וזה פותה פתה רחב לקדם את הילדים". אהור פלג הוא בעל משרך "אתגרים", שמשרת את מערכת החינוך הפורמלית והלאיפורמלית בהעברת

הכי טוב שלי חושב. אני לא מוכרח לחשוב כמוהו".

תכניות של משחקי הדמייה לכתי ספר, והנחיית מחנכים בהעברת תכניות חינוכיות שפיתה בתחום של מנהיגות, חינוך ערכי וטפול בנושאים אקסואליים. "נראה לי", הוא אומר, "שלילדים האלה שמשתתפים כסרנות יש מחשבה יותר מעמיקה ויכולת הפשטה יותר גבוהה. אבל בטרהכל אלה ילדים שאתה צריך לָסִקרן אותם כל הזמן. ליצור כהם גירויים ולְהעביר להם את התכנים בדרך שבה הם אוהבים לקבל אותם. הפעלות, משחקי תסקידים, משחקי סימולציה. לגרום להם לווות את תנושאים בצורה כלתי אמצעית".

הם רק ילדים, אבל הם וכאים להתייחסות רציניונ. 'כְשהילד מהספור 'בגדי המלך החרשים' אמרו 'אבל המלך הוא עירום', בטון עמד לידן איזה מבוגר שאמר לו: 'תשתוק טמבל. כשתגדל תכין'. ווהו רגע מסוכן מאוד שחוזר לעתים קרובות אצל הנועה שמביא לתוצאות שאנחנו כוכים עליהן. כי הילד הישב שהמציאות של המבוגר שונה מהמציאות שלו, והוא מתפש הגנה. ואו יש לו כמה אפשריות: תא יכול להגיד תעובו, אני ראש קטן, אני לא מבין כלום. חה מוליר ראש קטן ואדישות. חררך חשביה היא של הציניות – אם זו המציאות שלכם, או אני מלגלג עליה. כו לה. הדרך השלישית היא של בריחה. וזו מובילה להתאברויות. וישנה דרך רביעית שלא קייבת לאושרנו אצלנו, תרוך של הפאנקיסטים, שאומרים: אנחנו מתפשים עולם אחר, טוכ יותר, אבל קודם נהלום

הנישה הזר, של "תשתוק, טמבל, כשתגדל תבין".

סימה קדמון

"הרעות שאני מכיע כאן הן דעות שלי. לא משנה לי מה החבר

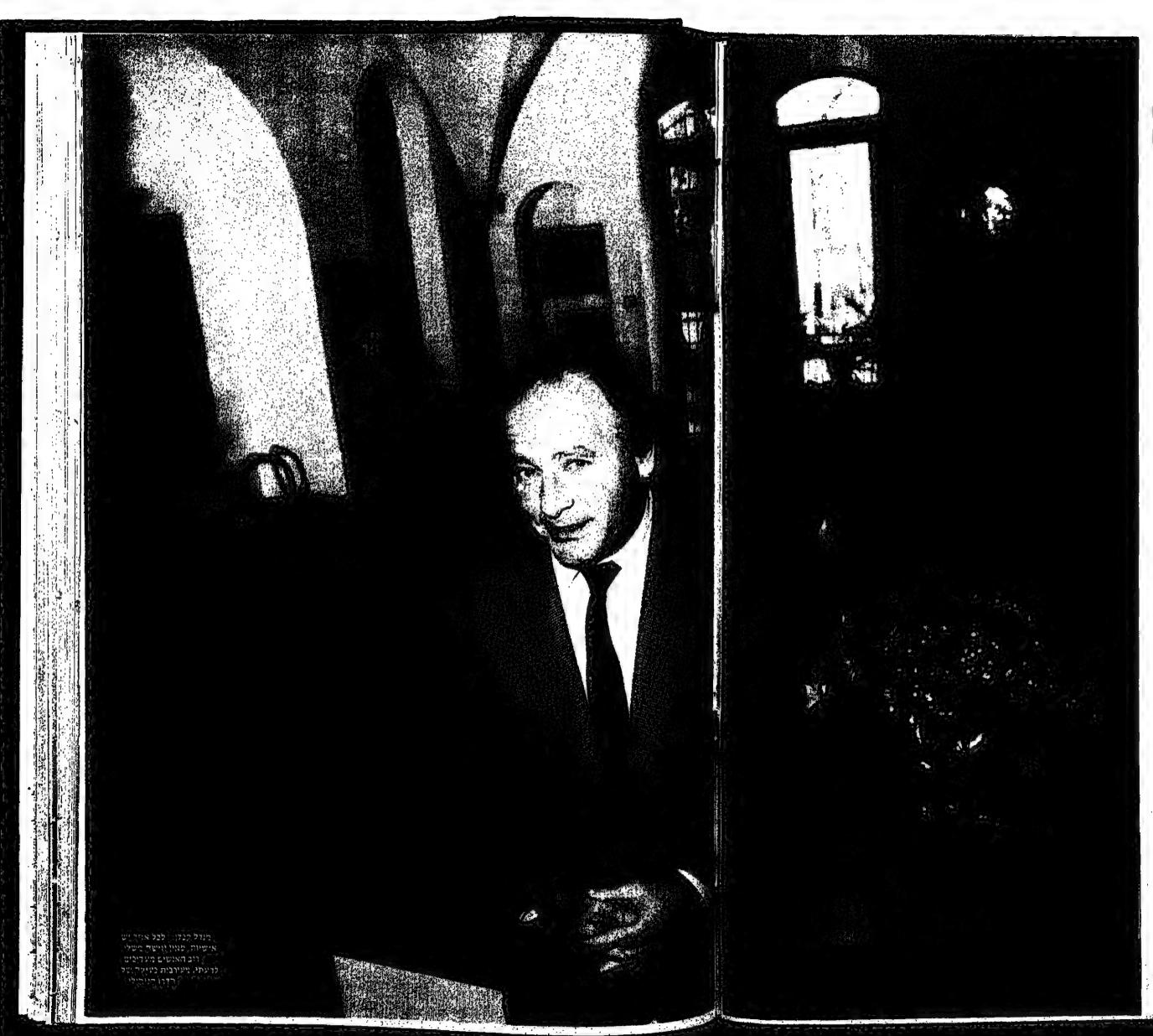
את העולם שלכם". מרחיקה, לדעת פלג את הנוער מהתמודדות עם בעיות אקטואליות ההפסר, הוא אומר, כולו שלנו. זהי המסר של מנהיגים טוכים, שבמקום ללכת להנהגה הולכים לעסקים פרטיים, ומשאירים את המדינה לאנשים הלא

- WHON WIT MIN

03:6561,18;;/A2;,W3); (c. III); (d. III); (d. II); (v. III); (v. III); (d. I

The stable of th

מאתורי לבוש משלומפר וחזות סחבקית משדר מנדל קפלן, החעש"ן העשיר מדרום אפריקה, הרבה כוח. יו"ר חבר הנאמנים של הסוכנות אולי לא אוהב את המושג איש חזק, אבל מבקריו אומרים שבעצם הוא היו"ר הפעיל של הסוכנות, ועל כיו יישק דבר. הם גם שועכים שהמאזן הסופי שלו הוא רק באושגים של רווח והבסד. שהוא אינו תוכס את מהות הסוכנות כגוף ציוני, מתייחס אליה כאל מפעל ואינו מבין שהשאלה איפה לסלול כביש היא שאלה של השקפת עולם, לא רק כדאיות כלכלית. קפלן, לעומתם, רואה את הדברים רק כעניין של סגנון אישי. בכלל, הגביר של הסוכנות ונעדיך להתבשם בשיול ירושלמי עם הרבה בנינו־עשינו, ולא להתלכלך בכוליטיקה.

> מאת אורית הראל צילומים: שמואל רחמני

ה שהוא מתראיין, זה לא אומר שהוא בהכרת גם עונה על השאלות. מנדל קפלן, האיש שקיבל את מפתח הסוכנות בתור קישוט לקיר והפך אותו במקום זאת לכלי עבודה יומיומי, לא גדל אולי להיות המהנדס שאביו רצה שיהיה, אכל את השיחה איתו הוא מהגדס בדיוק לאן שמתאים לו. ניש אומרים שזה בריוק מה שהוא עושה כסוכנות. ככר שנה שלמה. הוא שועם בסערה לתור החדר המסוננו ששוי הוא שועם בסערה לתור החדר המסוננו ששוי

הוא שועט כסערה לתוך החדר המסוגנן שער אותו רגע התמזג בשלוה מסטורלית עם הגוף של ימין משה הנשקף מהחלונות. בחצי דקה הוא מספיק להלחיץ את המזכירה הנאמנה, לדבד בטלפון, לשאול מה יש כתכילה הגדולה שמונחת נצר, לספר איך חתם השר צור על המסמך להעברת הסיפול בעולים לידי הממשלה, ולהציע, בשביל להכיר אותו "באמת", לצאת לסיור ב"ירושלים שלו", אין כמעט ספק שבשלושה ימים שהוא עושה כאן פעם בחורשיים, הוא דוחס לפתות שבוע.

מאחורי החופעה המשלומפרת, העיניים התבולותימימיות וחזות הבוס הסחבק, הוא משור כוח. הרבה כוח. גם אם כל משפט שלישי מעוטר באיזה "בלאףי" עסיסי, גם אם הוא מקמיר כל הומן לתקן (ממשך בעמור 24)

Biacaio 22

בוקר טוב כל היום שברופלקס תלמה. בוקר טוב' תלמה מגישה לך ארותת בוקר תדשה. ברופלקס תלמה

ברופלקם תלמה - אין כמותו להתחיל בוקר מלא

17NA @ 0/02 ON) - POYGI CA

151, AUSTRIA (BIX,000) אות אואום ובתשתר מיה מיה אותו אום בתיה בתיה אותו הואות בתיהום - 172:7 JINNI (P) Alige RN31 YIL 99 P

ולהדגיש "אנחנו" ולא "אני". הוא אולי יחייך אל העובר הנחמר שאחראי על נייר המואלט כשירותים של הסוכנות כשישאל אותו למה אין בנמצא נייך כזה, אבל מאותו רגע העובר הנחמר הזה ייכנס להיסטריה שקטה קבועה, ויסתובב כל היום עם נייך טואלט ביד.

האיש שתרבה אנשים בסוכנות חוששים מפניו היום נולר בקייפטאון שבדרום אפריקה, לאבא תעשיין פלדה עשיר ויהודי־ציוני חם. עם תואר במשפטים ותואר במינהל עססים, הרחיב ופיתח את העססים המשפחתיים, אכל נשאר בתחום הפלדה. היום הוא שייך לקכוצה מאוד מסויימת של תעשיינים בינלאומיים, בעלי מפעלים כמקומות שונים בעולם. למגדל קתלן יש אפילו כמה מפעלים בישראל. כשהוא חושב רגע, הוא שם לב לכך שבעצם המשפחה שלו כבר 65 שנים כעסקי הפלרה ותוטי הפלרה. "אני אוהב את התעשיה. את המכונות, את היצירת", הוא מסכיר. המכונות בעיני מקבלות חכונות אנושיות. זה תואם אריך להפעלת קידמה חשובה ויוומה".

12 מנהלים יש לו בעסקיו שבדרום אסריקה, וזה, ללא ספק, מקל עליו את גיהול האימפריה המסועפת שלא רס לה הוא מקריש את ומנו ותשומת ליבו. בערך מחצית מהומן קפלן נמצא בכלל בישראל, מגשים ציונות על פי המושגים שלו.

שנה של קפלן כיו"ר חבר הנאמנים שלה, השתנו פני הסוכנות. ולא מדובר רק בשטיח החדש שהודבק נמסררונות המשרדים או באריחי הקרמיקה שהוחלפו בשירותים. מרובר בשינוי יעדי מעילות מרכויים - כמו למשל ההחלטה לצאת ממרכזי הקליטה ולהעביר את הטיפול בעולים לממשלה. מרובר בברוים־מורימיי כסף שנסגרו, בשינויים פרסונאליים, בשינויים בצורת העכורה והדיוות. מרובר באווירה. אפשר כמעט לחלק את ימי הסוכנות לעידן של לפני ואוארי קפלן. כל יושביראש חבר הגאמנים לפניו היו כע קר דמויות רשמיות. יהורים טובים והמים כולם, הם נהגו להגיע ארצה בתכיפות של שלוש פעמים בשנה בערך, לימים ספורים, לכינוסי חבר הנאמנים - ווהו. קפלן, דרום אפריקני ראשון שמונה למישרה הרמה, בעיקר בגלל שהגוש האמריקני בסוכנות לא הצלית להסכים על מועמר אחר משלו, ראה את הרברים אחרת. הוא שיש לו זמן פנוי – הוא עשיר, נחמר, ציוני גרול, הוא

לשת את הגוף הגרול והמפחר הזה והפך איתו להצגה

מכחינת מצבה הכלכלי והמיפקורי והן מכחינת תרמיתה בציבור. היו רכים שאמרו שהמוסר פשט את הרגל מהבחינה הרעיונית ותגיעה השעה לפרקו. קפלן, רוח חרשת מכיוון בלתייצמוי, חשב אחרה – ועשה אחרת. מתנגריו אומרים שהוא אינו תוסס את מהותה של הסוכנות, שגישתו עסקית מרי. שהוא מתייחס לסוכנות כמו אל מפעל, במושגים של רווח והפסר. במקום שהוא מאחר גרעונות ~ הוא מקצץ. הוא לא מבין שהסוכנות היא תנועה, שהשאלה איפה לסלול כביש היא שאלה של השקפת עולם, לא רק של כראיות כלכלית. ובגלל שהוא אישיות חוקה מאור, הוא נהפך מיו"ר חבר הנאמנים ל"גכיר" היו"ר בפועל של הסוכנות.

כשקמלן נכנס לתפקיד היתה הסוכנות בשפל הן

מחלקת ההסברה בסוכנות, "לא חמיד שם לב מה ההברל בין תפקיד ביצועי של יו"ר ההנהלה לבין תפקיד יו"ד חבר הנאמגים, שהוא הפקיד פיטחוי יותר של התווית דרך. בגלל תפיסתו את תפקירו, בגלל

"מנדל קפלן", כפי שמגדיר עוזי גרקים, ראש

מיהו יהודי, לבי מנדל קפלן

תחמום אותו בסמושה או בששריימל, אפילו זקן .. אין לו וווכיפרו גשלפת רק לפי רוצורך. הוא מרבר על כיבוד כל אדם באמונתו הוא. שיותון לו לחימנע מעבורה בשבה, הוא ייתן לאחרים לטוקי בשבת אפילו לירת.

> הוא למשל היון מעורב מאוד – גם במימון -בחמירות עיר דוד. חמולוקה על עצם החפירות, השערת שחוללו הדתיים, לא היתת להוחון יחבו ישטח ג'י. תיה ביה קברות יחודי, עתיק. ד"ה: ינאל שילה ז"ל, שניתל את הוחמירות, חבחישי זאת: הכאנו צוות מיוחד של תרבוות הצבאית שבדק וחקר: ומצא שבית תקברות אינו שם. ביווודי, עמדוני היונה ותמיד תהיה שיש לנהוג על מי החלכה. אבל את העובדות צריך לקבוע בית משפט, כו זו מדינת חוק. אם בית המעפט חירו מיסק שאכן הראיות מצביעות על כך שוה היה בית קברות עתיק - חית מקום לנחוג לפי החלכת. אבל על העוצדות צריכה להרוליט שמבות

י שנהלן מביון את אתו חדים שבמייד בין חוברים

שחשוב מאוד להשאיר על כנו ולא לתפר ייועם רוירורי בעולם ובישראל הוא עולם במו עצמו. מור שלם, משולב, שלא ניתן לפירוק ובתוכו יש מו שנושא באחריות מלאת - חישראלים, ויש מי שנושא באחריות חלקית - יחודי תגולה, ואלח סשורים באלח", יהוא מקביר. "ייודיויי, זה המושג 'שמחאים לו בחקשר חוה:

"שאלת 'מי יחודי', אם יעבור חתיקון תחוום את אחדות חשם חיחודי. ישראל חיא חמרבון חיא שאיחדת את יחודי חגולת. ואם ישבור חתיקון רווה תיווצר חושר אחודות וינותק. וווזוט חמקשר, ואין לכן כל סיבון חילבתית.

"מי יהודי' זה דבר שחובא מברוקלין. אין לו שום סיבה לקום בישראל, יש בארץ 18% מפלמת דתיות ונם הן אינן מאוחדות בדרושה מזו. אנמון אנשי הקוכנות, וציגי יהדות הנולה, מנקים לשבוע . את המוליטיקאים להוהיד את הנושא מסדר היום חקואליציונה, ובכל מקרת – לחתונד לו. ואני מבטית שנם אם חס וחלילת התיקון יאושר – לא נרמוז, וכל שבוע יוזיה מה לובי והחץ עד שהדבר ישונה בחורת".

(המשך בעמוד (32

גר פה מספר חודשים כשנה – כשהוא עובר במסררון ורואה כלטה מתנועעת, איכפת לו והוא מיד פונה ומטפל. אבל הוא לא מסתפק כזה. הוא מנסה להביא לחיקון הרכה דברים שהוא חושב שאינם בפרר, אבל וחוק ורואים כחול, הלב מושך לא ייתכן עירוב תחומים בין רשות מבצעת למחוקקת אותי לכנרת. זה לא עניין של קונפליקט בין אישים, אלא של במח שקט, כמה כחול וירוק. אונסט המזיע והמוני בידו ישראל

מנדל קפלן בביתו

"אכובת חיי היא

שחקן ראגבי כי

לא הייתי מספיס

טוב. שיחקתי מצ

שנה ולא הגעתי

להישגים".

הירושלתי:

שלא נהייתי

במובן מסויים, קפלן היה אולי מסכים עם ההגדרה הזר. בעיניו הכל בעצם שאלה של סגנון אישי. במקום שבעיני מבקריו הקווים אצלו מיטשטשים -והוא חודר לתוצמים לא לו -- הקווים של קפלן לפי קפלן ברורים מאור. הם רק משורסטים במקומות אוארים. קפלן אינו מבחין בין יו"ר ההנהלה לבין יו"ד חבר הנאמנים. אצלו היחידה היא "שמתה דיניץ ואני". הגוף הזה, הרא קובע, הצליח כשנה האחרונה יותר ממח שציפה. "הבאנו לניהול יותר מרכזי של הסוכנות, הגברנו יעילות והכנסנו תיקונים. כל המחלקות כשועות עכשיו בעצם לגוף מנהל מרכזי אוד. הסוכנות כולה", הוא אומר בסיפוק, "מנוהלת כגוף אחר. מינויים חרשים נעשים אך ורק לפי כישורים, כלא חלות פוליסית, ואי אפשר להעסיק עובר חדש כלא חתימה של דיניץ או שלי". אותו רבר נכון גם לגבי מיפורים

אם וו לא התערבות, עוד יותר ממעורבות, ככל תחומי הפעילות של הסוכנות? "לכל אחר יש אישיות משלו, סגעון ם שלו, גישה משלו. שיטח עבודה כזו מהאימה לסגנון ולאישיות שלי. ורוב האנשים", הוא מוסיף.

'אנשים כאים אליו בסענות, אומרים שלא ייתכן שהוא יהיה הרס"ר של הסוכנות", אומר עוזי נרקים: "יש לו כוונות סוכות, הוא איש מתעניין סאור, אבל עלינו להיותר שלא יהיה גם יו"ד החבהלה". על רקע המחלוקות המתרימות בתוך הסוכנות עצמה, בעיקר בין הנוש מחו"ל לבין הגוש הישראלי, הן לגבי יעדי הפעולה והן לגבי שיפות העבודה, בולט במיוחד טגנונו הנחוש של ספלו. הוא מחליט – ומבצע, מחלק

מעדיפים, לדעתי, מעורבות פעילה של הדרג

את הבעיות לשחור ולבן ומוחק בשיטתיות את האפור. קפלו, יש מי שאומר, הדם את הקליטה בארץ המרכזים מתמוסטים, עולים נוסלים בין הכסאות, והכל בגלל שיטולים כספיים טחודים. הוא הביא לקיצוצים בתקציב, אבל המשבר הכספי רק ברל, ההכנסות הולכות ומתמעטות, וההתמרמרות גדלה. למה, שואלים מבקרים, צריך הנחלה גדולה ולמה צריך לשפץ את בניין הסוכנות כשאין כסף לקליטת עוליב. למשלו איך אפשר לחבוק פעולות שונות בגלל המצב הכספי ובאותה עת לעדוך שיפוצים?

מאת נילי פרידלנדר

88. לדרך שווייץ מעל הכנרת

לים של הקרן קיימת לישראל.

האכטניה יושבת במקום יפהפח והיא

ימים הבחירים שבהם דואים מכאן ממשיכים לנסוע מעט דרומה וחוד ממשיכים לנסוע עד הפניה ימינה לכיוון בשקיות ניילון במבונית. מקום טוב לפי

ושולים עברן למקום אמר. שם וצרי גור

לובל שפק הירדן והבנודה פרצוחים לפי

וו לווכט לחצר של דגניה א' ולבן

ות, להשתנתן על קברות אברתינו, חצ"

יוים האפיתיים שבנו בית וחרשו שדה

משק הידון. וגם קבר רחל המשוררת

מתנה בול כצנלסון ואהובתני, האחות

ממים, הכוגנוויליות הצבעוניות והי

ושת יבנאל והתזרה בדרך חדשה וימה

מיוחד שסללו שבדי חקק"ל בצמון

אוץ. דוך הדשה מעל הכנרת, שחיא

מכניש עוקף טבריה. כביש ממשיך

לשושבוע – לאורך הנגר. והדרך נגמרת

מנוש המחבר את טבויה עם צומת

וק או קילומטר מתל אביב. יופי שור־

ש משות של הארץ ותחתישבות הצי

מות שלה נפתח בפנינו עד שנגיע אל

מישוים וחדשים ביער שוויוץ, גבוה

א עד ושאר ומן – אמשר לחמשיך

פולל יען עם דברים וחדשים בדרך.

שוף אביב בברו המערבית של הכנרת.

אופון מצופת נולני ומעפולה לכנות

פות הכי ונה לפנות אתרי כמר תבור

שר נמא ולדרת בבקשה הידוקה אל

א פום יפינה וחונים. להיהם בחצי

יו הכים. מלנו על החל, בית הקברות

ל האשוני עמק חירדן. עולי רוסיה

מיים שבאו לחיות בעמק מ־1909. וופו, קבח של המשורדת רחל. שום

מופל א אדו טה שיעמידו באן לרא זופ לא יהו יפים ומרגשים כמו תמי

קמה מות שמוכר לנו את אנשי נאות פל היישוב היהודי בארץ

אלשר חינוים וארבל.

ליותן יבטול, לעבר

המקובה בנדוב

ישי חול המעורדה

נחמדה, זולה ונעימה לסותי שבוע בחו" סתם ככה לשוטט פה בלי תוכניות, לר׳ רף. פרטים בטלפון 06750050 לא פר אות את החצר והבניונים הישנים מרא" נים לכיוון האכסניה, אלא ממשיכים שית המאה. חבית בן שתי הקומות שבו בדוך סלולה מעליה. כביש חדש ומפעל גרו הראשונים, והיום הוא מוכירות הק־ יחיד במינו של הקרן קיימת לישראל. בוץ ובית חתרבות לידו והשער הישן כביש שהוא גם שוליים של תעלות לחצר בה התחילה בדגניה (אחרי אום ג'וני), הגזעים והצמרות.

מכאן נוסעים לאט־לאט צפונה, אל המושבה כנרת, והבתים חיפים שלה זוהי חדרך החדשה של יער שוויוץ, ואל המשתלה בכניסה, כדי לחזור חביי שאת מכסף לבנייתה תרמו אחינו היהו" רנה עם צכנה יפה מעמק הירדן. אתר כך דים בנולה. יש משהו שווייצרי בנוף • המשך לאדכל מוסעים ישר צפונה לכיוון טבריה. שלור הזה. תכביש המחפחל על קצה הר, המ' למי שרוצה לפנות למצוקי הארבל, אחי שה קילומטר אחרי המושבה כנרת יש מניה שמאלה לכיוון מוריה. שלים בכ" . הגולן והגליל, טבריה ממשף הצימור. ליט הכרום – לכמר חיטים ולמושב ארי ביש המתפרול, עם הגישרונים של אבני הבולה, ועוצרים מו ושם בעל חודשות היפים. בכוונה אין פה פרו אשפת, כדי עפר, שפונה ימינה, לכיוון המצוק מעל

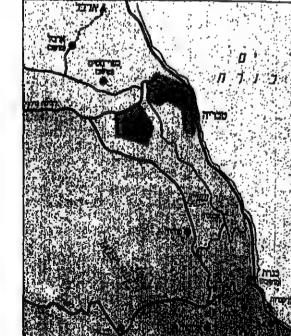
את שמתה מקדחת שחורה ולידם קני אשתו. ותכנרת כתולה כתולה ביר פים האלה תחירוק – ירוק. חירשות שמן שנוני מאבני בזלת שחורות שענה מרח, והמבט מלמעלה דרך הזיתים. עצר זית מעל האגם הכתול. שהמטיולים יפנו את שרידי ארוחתם הכנרת. מקום יפה לטיולי חורף ואביב. מאנסוה חופה של פוריה – מקום נווב לו מדש הכדורגל של טבריה, בפינת

בתצלום העליון: בדרך שוויץ – הכנרת בחודן (צולמה נילי הרידלנדר). למטרנ: בית ראשונים בדנניה א' – שורשים (צילם שמואל רחמני)

צים את הירדן שיוצא מהכנרת ונכנסים האכטניה ויער שווייץ, יש שלטים גדוי חוח צידניות. מכאן ממשיכים לנסוע ישר, לאורך חוטים עם ריבועים אדוננים מתנופפים באוויר, שמסמנים את תחום השבות של טברוון.

מגיעים לדרך עפר עבירה לכל רכב ולוקחים בפניח את הדרך שיורדת למי טה, לכל אורכה סימון אדום על האבנים משמאל לכיוון הנסיעה. וכך נוסעים ישר עד שמנועים לשכוות וילות מעל שמובילות את מי הגשמים שירדן מה" טבריה ומגרש הכדורגל. כאן אומרים הר. כאשר יהיה שוב שבר ענן מעל טב" יפה הנודה לעובדי הקק"ל שעשו לנו ריה. מפעל חנדסי מיוחד ודרך נהדרת דרך כל כך יפה לטיול ומתחברים לכי ביש טבריה – צומת גולני. פונים שמא' לה, לכיוון מרכו הארץ.

בט מלמעלה אל האנם הכחול בתוך חרי רי העיקול יש פניה ימינה – לפי השר נוסעים ישר עד שמגיעים למיצמורים בל . אחרי שנכנסים למושב יש דרך

27 Biaealo

Macain 26

TIDTIII MIJUI MIJUI

רא חקרו הבריטים את ה כהאוי ומדוע נשלח מכתב ניחומים: ושאלת השאלות – לאן הם נטלמוז כתב מעריב יצא יחר עם חחסטוריון שלמה בןיאלקנה, במיררף אחרי רוחות הרפאים, שהחוטים הפעם הובילו אליהן במקום אחר לגמרי. פרסום ראשון, כתבה ראשונה.

מאת אלכס דורון

ראו לה "ארי הים" אך היא היחה רק "לאנץ", ש סירת מנוע קטנה, שעובה עם שחר את מעגן צפונה, אל חוף לבנון. על סיפונה היו עיפרים נועו בשטח אויב. אכל הלוחמים לא הגיעו ליערם. המשימה לא בוצעה. מאו וער היום, כמעט חמישים שנה, נותר כל מה שנוגע לפרשה זו אפוף תעלומה.

בימים אלה שוקר ההסטוריון ד'ר שלמה בן־אלקנה על כתיכת ספר העוסק נפרשה הירועה בתולדות הארץ כ"פרשת כ"ג יורדייהסירה". הוא "עוסקות בעוברות החדשות שנתגלו באזרונה בפרשה, "פאלמר. "הכ"ג יצאו בפיסודו של מייג'ור פאלגר"ו הקריש להקירה הזו 22 שנה לסירוגין, כמהלכן חשף ובעיקר בררך המיוחרת כמינה של חקירת התעלומה, נאמר במפורש כמכתב של לורך כריסטותר גלנקוגיה. בחיטוט עקשני בארכיונים מאובקים ובהתכתכות המתוארת כאן לראשונה. פרטית מסמכים, עוברות ומכתכים שרובם טרם גודעו

בתולדות הישוב, אכל אם להתייחס כפרופורציה יורדי־הסירה ניתן לרחובות רבים וגם לבית־הספר תנכונה, מכצעים אחרים מסוג זה, נועוים לא פחות, הוצאו לפועל בירי יחירות מוריעין וקומנרו במלחמת תעולם ת־2. עם כל חשובותו בעינינו – לא היתה שובע בואלקנה. זהם היו כ"ד, 24 לוחמים – לא 25. למבצע הוה חשיבות גרולה כמיוחד בעיני המוריעין עשרים ושלושה היו יהודים, חברי ההגנה, וה־24, הכריטי, שכשירותו יצאו יורדי־הסירה -- מה עור שהמשימה לא כוצעה. מכאן, בין היתר, הבעייתיות בעניין הפיטוד על הסירה שהפליגה מחימה ב-18 במאי ומה היתה מפרתוז מי תיכנן, מי העמיד את הנשם

לקציני ים בעכו.

"אבל כבר בשם, 'כ"ג יוררי־הסירה', יש טעות", מפקדם, היה אנגלי, מייג'ור סר אנתוני פאלמר. גם

התברך לו שהערכתו לא היתה נכונה. יתר על כן: רק

עתה נתגלה שמסמך רשמי העוסק בפרשת הכ"ג

כתכה זו, וכתבת־המשך שתמורסם כשבוע הבא,

ושנכתב סמוך לחתרחשותה, גגוע בטעות.

לחבל שם במיתקני הויקוק – יש שתי גירסות, שחובה ליישב ביניהן. האחת – של ההגנה', והאחרת – כפי שהיא עולה משני מסמכים באנגלית הגוגעים לעניין". לאחת השאלות המרכזיות בסרשה המיסתורית: מה שבהצלבת נתוגים ותוריכדי משיפת פרשה אחרת.

פרשת כ"ג יורדי הסירה העסיקה את הישוב כא"י אל משה שרתוק (שרת), ראש המחלקה המדיניה, תקופה ארוכה, והיא שבה ועולה מעת לעת מחרש. שריכו את החקירה בגורל יודדי הסירה. כך גם גאבר בן־אלקנה: "מרובר כאחר המכצעים הנוענים ברבות השנים נוסף לה גם נוסך של אגרה. השם כ"ג במכתבו של טרי קולק, איש המחלקה המרינית, ב"ל

1941 כשמגמת פניה טריפולי שכצפון הלבנון, כדי

גירסת "ההגנה" (מופיעה בספרו של דוד הכהן "עה לספר" ובמאמרי יצחק שדה, מפקר הפלמ"ה, בספר "מגן בסתר"): צבי ספקטור היה מפקד הצוות, ומייג'ור פאלמר וק משקיף. בן־אלקנה: "משני מספכים כאנגלית הנמצאים כתיק הכ"ג שבמחלקה המדינית של הטוכנות חיהודית, עולה שמפקר הפעולה היה ראש 4014 במצרים, מדפו באוקטובר 1942, המופנה ביוני 1945, אל קפטן דובויל כד4-MO. את הקתידות ניתן ליישב רק כשנכיר בעוברה שמפקדם של היהורים היה אכן ספקטור, אך מפקר הפעולה היה פאלמר ובעקבות מימצא זה, חובה לדעתי לשקול אם אין מקום

לשנות לפחות את שמות הדוצבות...". שאלה חשובה נוסמתו מי יום את המבצע הנועו

AVIS DE RECHERCHE

En mai 1941, le bateau du Major Lord Anthony Palmet officier anglais et ses 23 marine a été arraisonné par les é forces de Vichy entre Tripoil et Saïda. Toute personne au

Récompense assurés

Le travail pour les jounes sourds-muels à de

المبتدة الفلق ومبلايته وقبنسوة على المبتبل العدان

ستقصاءمعلومات

الدهم السال سفاة (1) تم اعتقال سفيدة المساور أوات البدار المن قبل أوات البدار المؤلف المارية المنازع المنازع

מייות שפרסם בן־אלקנה בעיתוני לבעור למעלה – בעתון בשפח הצדפתיה "ל למטה ב"אל־אמור" בערבית,

גם בעניין זה יש לכן־אלקנה כמה תשוכות חרשות: "על־פי המקורות ורוד הכהן, יצחק שדה ואחרים), נשלחו הכ"ד בידי פיקוד המודיעין הבריטי SOE במצרים. יחידת המודיעין הזו נקראה אז מינהל – (SPECIAL OPERATION EXECUTIVE) למכצעים מיוחרים – אך ב־1942 שונה השם ל־4-MO (MILITARY OPERATION 4)

"מפקר ה־אס.או.אי. במאי 1941 לא שלח אותם. גיליתי זאת בהתכתבות פרטית שניהלתי עמו בשנתיים האחרונות. רציתי, תחילה, לכרר מי היה מפקר ה־אס.או.אי. ששלחם למכצע כטריפולי. פניתי לארכיון ה־אס.או.אי. באנגליה, ונענתי שהמפקר ב־1941 היה לויטננט־סולונל סר ג'ורג' פולוט. פניתי אליו בינואר 87' והצגתי לו כמה שאלות בעניין שיגור הכ"ד. תשובתו היתה: 'מייג'ור פאלמר ואנשי 'ההגנה' לא בשלחו על־ידי SOE קהיר. למיטב ידיעתי, SOE לא אישר שיגורם, לא ידע על המשיטה, לבד מפאלמר – וגם לא דווח לי אי פעם על מגעי פאלמר עם 'ההגנה'.

"הוא (פאלמר) הגיע מאנגליה למזרח התיכון זמן סצר בלבר לפני כן, ולא ירע על הבעיות המיוחרות של האיזור. אילו ידעתי על מגעיו עם ההגנה' כעביין מסוג זה. הייתי דותה אותם בכל החומרה. SOE לא נשאל אי פעם בעניין המכצע, לא נתכקש להמציא נשק, תהמושת וחומרי נפץ. פשיטה כזו מחייבת תיכנון מאוד זהיר ומרויים ולמיטב ידיעתי, תיכגון כוה לא נעשה ב־SOE, שלא אירגן העברת אנשים או ציור. בים או בינשה, לצורך המנצע, ולא אסף מידע מוקדם על בתי הזיקוק לצורך מבצע החבלה. לא ידעתי, כותב סולוק, על קיומה של סירה כשם 'ארי הים".

"לבנון" ציין ש"ממשפחת אחר הבחורים בטירה, טיפרו ששמעו ברדיו גרמני על תפיסת סירה עם יהודים וקצין אנגלי בידי איטלקים".

מי שלח איפוא את הכ"ר ללכנון? מי נתן את

בן־אלקנה: "ממכתב נוסף שקיבלתי מפולוק ומתומר חדש שהשגתי בארכיון ה־SOE, הסקתי שקצין בריטי אחר, סקוודרון־לידר (מפקד טייסת) מייג'ור וויליאם ג'ורג' פרקינס, הוא שיום את הפעולה ושלחם ללכנון -- בהסכמת 'ההגנה''.

עליפי מקורות 'הָהגנה' היה פרקינס רק איש קשר של ה־SOE עם המחלקה המרינית של הסוכנות. אך ממסמך מארכיון ה־SOE עולה שהיה בעצם מספר ו של SOE בארץ ישראל. בן־אלקנה: "להערכתי, מעמרו היקנה לו סמכות פעולה רחבה ביותר. פרקינס עוב תפקירו בספטמבר 1941, כארבעה חורשים אתר כשלון המבצע. דווח לי שנפטר בסוף שנות ה־70. מסקנתיי פרקינם שלה את הכ"ר ויחר עם פאלמר יום את המבצע, כשל להיטות שניהם לשרת את בנות הברית". עניין זה מעלה שלוש תהיות נוספות. בן־אלקנה:

"עליפי הספרות ההספורית שלנו, נשלמו הכ"ד לחבל בבתי הזיקוס בטריפולי כדי למנוע אספקת דלס למטוסי גרמניה הנאצית, שנחתו במאי 41' בסוריה ובלכנון בדרכם לסייע למרד ראשיד עאלי אליכילאני, בעיראק. אך דו"ח שמצאתי לפני כחמש שנים כגנוך הכריטי ורו"ח גרמני שראיתי אחרי־כז בארכיון הצכא בפרייבורג, קובעים שמיתקן הזיקוק בטריפולי חיה כליכך פרימיטיבי, שאי אפשר היה לייצר בו דלם למטוסים. מידע זה כנראה לא הגיע לפרקיגס, וגם לא ברור אם SOE מצריים ידע כל כר.

ישיבור הכיד כידי פרקינס חושף היעדר תיאום בינו לבין מיפקרת חיל האוויר הברוסי במצרים (למרות שהיה קצין ברא"פ) – זאת משום שמטוסים (המשך בעמוד הבא)

29 Bipeain

פאלמר. מייג'ור, סר

NORI F D

4 TH BARONET

PALMER SIR A.F.M.

בן־אלקנה: "לפני כמת שנים כשאספתי חומר

בחודש שעבר ביקר שם מחבר רשימת זו.

סטנה של המשטרה המנרטורית. שהועמרה לרשותם

בידי הבריטים, מאחר של'הגנה' לא היתה סירה

מתאימה. הדגשתי שמשפתות הנעדרים סיבלו פיצויים,

ששיבל תוכורת במארס השנה. "מריווה שקיבלתי עתה

עולה שעזב את הכתוכת שהיתה כירי וכנראה עבר

בפרשהז – גם על כך יש לבראלקנה מענה. החררה

לגורל הסירה והאנשים שנעלמו התעוררה למחרת

יציאתם, משלא שכו. כתוראות המכצע נקבעה רממת

אלחוט, והשירור האחרון מהם היה בהיותם בים מול

ראש הנקרה ולפני שנכנסו לשטח שמול חוף לבנון.

משה ריין כוחב ב'סטר הפלמ'ח" כי צופים מצויירים

כמשקטות נשקחו לשבת על גגות הכתים כחיטה כדי

ב־16 בספטמבר 41 כתב ראובן וסלני (שילות)

משה שרת כי מייגור פרקינס מסר לו שינתגלו אי

אלו תוטים הרשים בדבר פאלמר. לפי הידיעות, גורה

קצין בריסי כשם פאלמר ליד ג'וניה שבלבנון ואוצ־כך

נשכה כאי ארואד (מצמון מערב לטרימולי), נלקה משם

ללאטאקיה ומשם למקום כלתי ירוע". ברו"ת ציין

וסלגיו "הסיסור כולו מדבר על איש כורד, והנחתי היא

שפאלמר נמלם כאחת הסירות הקטנות שהיו קשורות

ל'ארי הים' ונתפס אחר כך. לרגל היריעות (בעניין זה)

הוצא להורג, אולי ללא משפט צבאי – כי מאן לא

שמעו ממנו. פרקינס עוב תפקירו לפני כתיכת המכתב

הוה, ושום גורם בריטי אחר לא המשיך לפפל באיסוף

לתחקר את הגנרל הצרפתי הגרי דגץ - הנציב העליון

האחרון של וישי בלבנון וסוריה, שנפל כשבי חבריטי

והובא לירושלים. אלא שמסקר הכוחות הבריטיים

בא"ר, מייטלנד ווילסון, התנגד לעכב את דנץ, אחרי

שהכטיח לו להחזירו במהרה לצרפת בעיססו

של יוררי־הסירה - אלא שגם על כך לא בא מענה".

בויאלקנה: "מדוע אני עוסק בוהז למת החלטתי

ממסמך אחר עולה שפרקינס נתבקש בידי שרת

בן־אלקנה: "ממידע זה ניתן להסיק שפאלמר

געצרו אנשים אחדים ככיירות וכטריפולי".

מידע על גורל הנעררים".

על מכתב זה, ממארס 87, לא ענה פולוס, למרות

מרוע לא ערכו הבריטים חקירה אינטנסיבית

באמצעות המזכיר הראשי של ממשלת המגדט".

לבית אבות. כדרום אנגליה".

לעקוכ אחר כל תנועה בים...

תר התוצחה לכ"ג יורדי־חסירה מצוי על הר הרוצל בירושלים – ואילו מפקדם האנגלי, סר אנתוני פרדריק מארק פאלמר, מווצת כאתר־זכרון צבאי משופת מאוד, כברוקווד, איזור כפרי במתוז אסקט באנגליה, כשעת נסיעה כרכבת מחירה

סמוך לכניסה לאתר זת הוקם מכנה בטון כתובת שמן של סר פאלמר, על מצבתו. עגול לוכר אנשי צבא כריטים, נעדרים. על אחד העמודים במבנת, בושימת שמות צפופה, מופיע על מאלמר, הגעתי גם לאתר זת. ביקשתי מיריד גם השם מאלמר. חפרטים עליו מצויים בספר הנוסלים תפתות לכל מבקר. את הספר שולפים שיפעל לצרף את שמות כ"ג חיהודים לרשימת הועדרים שמונצחת שם – שהרי הגעולה היתח מתוך גומתה שבקיר, ליד "בית קנדה", בניין תחות פיקוד בריטי. ידידי לא נענת". תמשרדים של אתר תוכרוו. נאמר שם שאנתוני מארם פאלמר, מייג'נו של חיל התוחחנים נתג המונית שהכיאני לברוקווד גילה במחלך המלכותי, סר, מת בגיל 26, ב־18 במאי 1941. לא חנסיעה הארוכה עניין דב בסיסור. הסיבה נאמר חיכן וכאילו נקיבות. אבל מצויין שמוא כנם נתגלתת אחר כך: אביו של חנהג – גם הוא נעדר... של פרדרים צ'ארלם ומייבל פרנסים פאלמר נעלם כמלחמת קוריאת. "חוא יצא בתליקפוטר (משפחרו של ברונים) ואשתו היא הליידי הנרייט לחלץ טייסים אמריקנים – ועקבותיו אבדו... אני פאלמר (כיום אייבל־סמית). עוד נאמך שהיה יודע איפוא מניסיון אישי ביותר את תחרגשה תלמיד לימודים סלאסיים (יוון ורומי) בטריניטי האיומה של משפחת נעדר", חעיר נחג המונית קולנ' באוקספורד, וקאדט בקולג' מצבאי תמלכותי בעיניים דומעות, כשומרדנו. רב היומרה סנדתרקט.

המשך מהעמוד הקודם) כריטיים הסציצו ימים מעטים כלכר לפני שיגור הסירה לטריפולי את שדה התעופה תדמור (פלמיר). את דמשק ומקומות אחרים באיזור. עליפי מקור אחר אף הפציק חיל האוויר הבריטי כליל 18 במאי 1941 – כלומר כלילה שקדם ליציאת הכ"ד למשימתם – את העיר טריפולי ונמלה. ההפצצה הכניסה את האיזור לכוגנות־עַל. אי התיאום מגלה היערר קשר כין פרסינס למיפקרת חיל האוויר הבריטי, וכן מגלה שהמודיעין הכריטי בקהיר כלל לא ידע על פשיטת

"ותהיה נוספת: עלימי מקורותינו, נתבקשו אנשי 'ההגנה' מה'אס.או.אי. לבצע את הפשיטה משום שלא היה אז מצכ מלחמה כין אנגליה לצרפת הוישית ששלטה בלבנון וכסוריה. עליפי אותם מקורות נתבקשה 'ההגנה' להמציא לא רק את האנשים, אלא גם

"העוברה שניתן שם צופן למבצט, 'מבצט רב מלחים'. עוררה מחשבה שמא בכל זאת יש באיזה ארכיון אנגלי מסמכים נוספים על הפרשה".

את הנשק. אני מוצא כאן תמיהה: אם הכריטים הפציצו את שרות התעופה הצרפתיים בלבנון ובסוריה, מה מנע מהם להפציץ גם את מיתקני הזיקוק כסריפולי -פעולה יעילה ובטוחה כהרבה משיגור יחידת קומנרוז"

בהמשך התכתבותו עם פולוק ציין כן-אלקנה שתמוה בעיניו מדוע מצא לנכון לורד כריסטופו גלנקונור, ראש MO-4, לשלוח כאוקטובר 42' ~ 17 חודש אחר שסירת הכ'ר געלמה – מכתב ניחומים לשרת שנשא את התותמת "סורי כיותר" וביקשו להודיע למשפחות שיקריהם נחשכים נעדרים.

"שאלתי את סולוק מרוע דיווח שרת ל־SOE החקירה בהיעלמות הסירה ותאנשיםו מרוע צריך היה החלפת שבויים. ווילסון חבע לקבל הוראה מפורשת גלנקונור לשגר לשרת מכתב ניחומים, אם SOE לא מקהיר על חקירת רנץ – והוראה כזו לא הגיעה. ביוני היה מעורב כמבצעי העברתי לפולוק צילום ממכתבו 45' ביקש טדי קולק, במכתב לקפטן פ. דונויל של גלנקונור, וכשראה את החותמת שעליו, מיהר מ־4-0M, ליווס את חקירת דנץ ואנשיו על היעלמם להשיב שהכין שיש לי גישה למסמכים סוריים וביקש העתק מדו"ת שרת ל־אס.או.אי. על המבצע שעליו, לדבריו, לא ירע. פולוק גם ביקש לדעת מי תיכנן את להקריש זמן ומאמצים כה רבים לחקירת הפרשתו הפעולה, מי המציא את הנשק ללוחמים והאם משפחות לבר מסקרנות היסטורית יש לי כאן גם מירה מסויימת הנעררים סיבלו פיצויים. השבתי לו, שמחקירתי עולה של מחוייבות אישית: אחד הנעררים, גרשון קופלר, שהבריטים תיכננו את המשיטתו שהנשק הושאל בירי היה גערץ עלי ועל בני גילי כאותם ימים, שכן תנשים ההגנה, וכשאבר - העביר פרקינס כסף ל'הגגה' בררכן את הציונות כפי שחונכנו בתנועת הנוער. את לרכישת נשק חלופי. ציינתי שהכ"ד יצאו בסירת מנוע החחלטה לעסוק בחקירת הפרשה קיבלתי ב־1966.

Ribeain 30

ואובן קסטרו

בטקס האזכרה ליורדי־הסירה, על הר הרצל בירדשלים, במלאת 25 שנה להיעלמת כשהתחלתי לחטם בתיקי המחלקה המדינית, מצאתי מסמכים רכים שאיפשרן להעלות השערות שונות על בודלם – חו בעצם עיכד התעלומה שטרם נפתרה". אביו של מפקר חיל האוויר לשעבר, האלוף מוטי הוד - שעליו ועל טוביה ארזי הטילה המחלטה המדינית לחקור את גורל יורדי־הסירה. בדו"ח מ־24 ביוני 41; החתום בידי "לבנון" – אתר מכינויי פיין ב"הגבה" – נאמר, שלפי מקור סורי (איש שהיה קשור עם ה־סורטה

וסצין אנגלי על ידי איטלקים".

תולחא, מיורדי הסירה).

בעזרת צוללת אישלקית ששיישה באיזור (עקב הסכם שביתת הנשק שכין צרפת לאיסליה, אחרי שצרפת נככשה בירי הגרמנים והאיטלקים).

כתיק הפרשה נמצאים רו"תותיו של יוסף פיין,

נתפסה כידי צוללת איטלקית".

זאת ועוד: כמכתב החתום בידי שרת, שהופנה ב־28 ביולי 41' אל "פ" – הוא מייג'ור פרקינס – לברוק גופות אתרות שנפלטו מהים אל לחוף טריפולי

ברו"ח אחר של פיין, מרוו באוגוסט 41' שמוכם ב־15 בו בירי וסלני (שילות), נאמר שאחר מאנשי הקשר של פיין, בשארה מארון, נמגש כ־4 באוגוסס עם היועץ המשפטי בטריפולי, הרוון מצרפתי רוקלאם רהימאטי (נכדו של התובע במשפט דרייפוס) וזה סיפר לכשארה ש"אמנם סרה רכר לסירה עם אנשים ליד סריפולי – חלק מהם התרסק וחלק ניצל והועבר לתאלב, ומחאלב לצרפת הכלתי כבושה, ב־22 במאי

בן־אלקנה: "מדיוותי פיין ניתן להסיק שיורדי הסירה גלכרו בירי משמרות החוף הצדפתים,

"ניתוח כל הנתונים שבתיק, הביאני לחשוב שבא יורריהסירה שנישבו ועצאו להורג בלכנון או כסוריה

ג'נרל", השב"כ של מימשל וישיו, הרי שלפני פלישת הבריטים לסוריה ולבנון, תפסו שומרי המבס ומשמרות התוף) שלוש סירות. בשתיים היו אנגלים שנלקתו לכיירות, ו"באחת, שנתפסה זמן מה לפני כן, היו כ־20 כחורים יהודים ואבגלי אחר, והיא נלקחה כידי איטלקים שהשתתפו בתפוסתה למקום בלתי ידוע". מידע זה, מדגיש "לכנון" בדיוותר, יש לראות כרציני. כרו"ח נאמר גם ש"לכנון" חקר את "שומע הרדיו מיגור" הטוען כי "לפני שבועיים־שלושה, שמע ברריו הגרמני כי סירה וכה כ־20 יהודים וקצין אנגלי אחד,

ראלקנה: "שומע הרדיו" היה דויטשר, הפפר הייסה של יגור. בעת שסיפר את חברי הקיבוץ נהג להאזין לשירורי ודיו בגרמנית שנקלטו בארץ מתחנה כבארי, איטליה. השידורים היו חלק מהלוחמה הפסיכולוגית שניהלו הנאצים מעל גלי האתר". "לבנון" ציין כדו"חותיו ש"ממשפחת אחד הבחורים שהיו על הסירה, סיפרו לי ששמעו אף הם יריעה ברדיו גרמני בדבר תפיסת סירה עם יהורים

מסוכם דו"ח חקירה של פיין בלבנון על גודל הנעררים. נאמר בו שפיין שוחח עם רופא פתולוג מבית החולים הצבאי הצרפתי בטריפולי, שאמר כי נשלח בידי הקומנרנט פולאג', מפקר בית התולים, הוא ברק, לדבריו, ארבע גומות כמקום בו מצאן. שלוש היו יתר, והרביעית – בקירבתן. על הנומה הבודרת היו מכנסי האקי ארוכים, פלג הגוף העליון היה פגוע ב־8 כדורי מיקלע. שלוש הגופות האחרות היו מרוסקות מחומר נפץ. עקב מצב הגופות בתן הרופא הוראה לקברן בו במקום. פיין ראה במשטרה הצבאית כטריפולי את המימצאים שנאספו מהגופות, וביניהם מכנסיים, שבחלק הפנימי של התגורה שלהם היה רשם בעברית 'אריה ג'. (אריה ג, הוא אריה גלברד איש

מכיוון חקירתי על חיסול הכ"ר בידי הצרפתים, ולכו היפנה אותי לכיוון הגרמני". נג (גד) וודדו הסורה

多る

היון בן 26:

לקשו באקטובר 82' מדעות בעתונים לבנוניים שמא בכל זאת יל נאיזה ארכיון אנגלי מסמכים

נוסמים על הפרשה

מצפת. שמואל (סמי) חנוביץ', וולד בטקסט, היח

בן 12. אריאל שמס, בן 12, שלד בירושלים. ברוך

בודיוני במלחמת האורחים ברוקיה. דוך נפחא, בן

20, נולד בחימה. ישראל נורדין (נורד). נולד

באמקטרדם. בן 29 בצאתו, הניח יללח. אבוהם

נוריאל, בן 25 נולד בבגדד. נרואל (נרי) פגלין, היוד

בן 11. מרדכי פלונציק, בן 11, בן למשפחה וכנים

מווילנה, יהודה (רודי) צ'רנה, נולד בגרמנית, היה'

בן 19. גרשון קופלר, בן. 35, התחון בוויות. פוחם

קורקין, נולד ביבואל, דויח בן 19; זאב דוטמו, מלד

בגרמנית, היה בן 11. עמידם שווט, מלד בת"א,

אנגלית בן 26 בצאתו.

בכיך במוכנות או"ם לשיקום לבגון.

אנתוני מאלמו. מייניור. בן למשפחת אצילים

"עם העתונאים הלבנוגיים לא היה לי עניין

להיפגש. עם האחרים נפגשתי. מדברי הז'נדרם, מאיזור

צרפנר מדרום לצידון, למדתי שתפס קצין בריטי, אלא

שזה נשלח לתכל בקווי טלפון צרפתיים ערב פלישת

השיחה עם מיסק התבדר שבעקבות

פאלמר, והיא מסרה על ההחכתכות שניהלתי עמה

ב־177-87. בידי פיסק היח קומר רב. בין השאר גילה לי

שתובנית־המגירה הבריטית לפיצוץ בתי הזיקוק -

שאת מסמכיה ראיתי מאותר יותר במו עיני בגנוך

בלונרון – מכונה כשם הצופן 'מבצע רב מלחים'.

הצעתי לפיסק שאמסור לו תומר על הכ"ד לכחבותיו

בשיימס/ ובתמורה יתן לי העתק מהמסמכים שביריו.

העוברה שניתן שם צופן למכצע עודרה אצלי מחשבה

שיוררי הסירה שמנרו בידי שלשונות וישי לגרמנים,

והוססו במשוסים גרמניים מסוריה לגרמניה. משוסים

ברמנים אכן שסו או מסודיה לאתונה ולרורום, ומשם

לגרמניה אבל אני דתייחסתי למידע זה כהשערה

שתובה לבדקה הששתין שארנו מעוניין להורידגי

יריר ארנו סיפר כי ידוע לו, עוד מ־41,

המודעה שפירסמתי, הופעלה מערכת

פגש את ליידי אייבל־סמית, אלמנת

'טיימס' בלונדון. אתר מאנשי 'טיימס'

הבריסים ללבנון. לא היה לו איפוא קשר לכיד.

מרדכי כרון, כן 15, נולד במולין, חיה בצבא

יעקובטון, בן 25, נולד בריגה. הניח אשת וילד.

N. C.

אנשים צעירים

*

א הלוחמים שעלו על סיפונה של "ארי וזים"

אותור ובידי אחדוף זה הגל ומצחי

שני שמקטור בשיר שנותר בעובונו. שמקטור

ולד נורושלים, היה ב"נודדת", מפקד ומדריך

פודע, מלווה ספינות מעפילים. בן 26 בצאתו

מתיאל ימה, כן 32 בצאתו, רב התובל של

"אי הים", נולד ביפו. תנירו אשרו ושני ילדים.

יחק תקר בן 25, גולד בקרים. שמעון אוצ'יטל,

ם 10, נולד ברוסיה למשפחת תקלאים. אריח

שוורנווילי, בן 20, נולד בפולין. יעקב גורדון, בן

נג ילוד תארץ. נתמס ב־39' עם מ"ג תברי תהננח

מלא בעבו. אריה נלברד, נולד בנרמנירו. בן דודו

ל תשל גרונשמן שירה במזכיך שגרירות גרמויה

האצות בפארים (חיריה ששימשרו מוענה

למחקי לול הבדולה). אפרים וימן, בן 19, נולד

בשלין חוום וייטמן, בן 25, בנו של סופר סת"ם

י לבוק השערה ואת ביקשתי מהגורמים המוסמכים

לציש לי לפגוש את קצין המודיעין של חפלנגות,

מצעם הטיל על אנשיו לחשור כצמון לכנון. כדו"ה

מקדה זו נאמר שאתר עובד לשעבר של חברת

תמ העוקית בטריפולי, הטוען כי ראה את הירי על

מחד ואו הסירה מתפוצצת ובוערת. ככל הגראה זהו

נפלופת לכנון התנדב בן־אלקנה למודיקין צה"ל

לב הנתו נסאיל) ותפקידו, נהבה מתופש פעולה רב.

לשח ואם המודיעין של מיליציית כאמיל שמעון

שוש עם צישים שונים ויחד עמם בירו בכל בת?

המות שבתף לבנון האם הכ"ג אכן נקברו שם. כן

מיק מוי קברות יתודיים בביירות ובצירון, ושליחים

ית לנדוק גם בטריפולי. בחקידה זו לא נתגלו

ולנון: נשניסיתי לאתר את הלבנוגים ששיתפו

מילו לם פיין בחקירתו ב־41', התברר שכולם

כשח הימשכיל דאו, רביאלוף רפאל איתן,

משוח ועוביה, וציינתי כהן מספר טלפון אליו ניתן

מנות לפנשה היה זה אחד ממשרדי המיליציה של

פתועמד לרשותי בידי איש המודיעין

יי לפען. הניעו שבע פניות – ארבע מעתונאים

למוית והאחרות – מוינדרם לבנוגי בפנסיה מחוש הענלי רוברט פיסק, כתב שיימס' במנה

מיטן ושושייצו יצרפתי דיר אלכמנדון ארנו, פקיד

שביש על כך שיודי הסידה הוצאו להודג

מוע החדר של עד ראייה על הפרשה".

משינת, תנידו אשרו וילד.

וראשי אנעץ תוך זרם מימיו תגועשים" –

קצין המוריעין של מיליציית כאמיל שמעון הפגיש את בן־אלקנה גם עם שני לבנונים שהיו ב־41' הבכירים ביותר בשב"כ של זישי בארץ הארזים, אך לרבריהם לא שמעו על הפרשה. "אם כך, נראה שהוחוקה בסור כמוס גם מבכירי הסגל. גם יוסף פיין כותב שבעת שחקר במשטרה הצבאית בטריפולי מה אירע ליתר יורדי־הסירה, השיבו לו: 'פנה לחלונות הגבוהים'. אחר הפקירים אמר בארבע עיניים לעוורו הלבנוני של פיין: 'עזוב את הגושא. הצרפתים לא "וצים שיכחשו בזה"..."

בן־אלקנה: "בַל פעולותי בלבנון, שנמשכו ב־82' כשישה חורשים לסירונין, לא סיפקו שום נתון ממנו ניתו להסיס שיוררי־הסירה הוצאו להורג כארץ הארזים. נותרו איפוא, באותו שלב, שלוש אפשרויות: האתת – שהם הוטסו מסוריה לגרמניה; השניה – שהועברו לצרפת, והשלישית – שצוללת איטלקית הכיאה אותם למחגה שכויים באיטליה ואחרי־כן הם נפלו בידי הנאצים כשאיטליה נכבשה בידי הוורמאכט. הערכתי, שתשובות לשאלות אלו אמצא, אולי, רק בחיטוט מקיף בארכיונים שונים באירופה". חיטוט כזה

לא נעשה קורם לכז. ואמנם בספטמבר 83' יצא כו־אלסנה לאנגליה. צרפת וגרמניה. כגנור הבריטי כלונדון מצא כין השאר - מידע רב על המודיעין של וישי בלכנון וסוריה בכלל זה שמות קצינים ובעלי תפקירים כגופים אחרים

שיגור הכ"ר חושף היעדר 🔳 תיאום עם מיפקרת חיל האוויר הבריטי במצרים, וכן שהמודיעין הבריטי בקהיר כלל לא ידע על פשיטת הכ"ד".

שאמורים היו, להערכתו, לרעת משהו על התעלומה. בארכיון הצכא הצרפתי בפארים נחקל כיחם עויין וכחוסר רצון לסייע -- "מה שרש הגביר את חשרי שמא מסתירים ממני מסמכים שאולי יש בהם לתת מענה לשאלותי". בארכיוני הצכא ומשרר החוץ הגרמני, בפרייבורג ובכון, נחנו לו לעיין בכל חיקי המוריעין (אכווהר) וכדו חות אחרים העוסקים בפעולות גרמניה

בלכנוז וכסוריה כשנת 1941. כן־אלקנה: "בשום מקום לא מצאתי שום נתון שיעיר על הסגרת יורדי־הסירה לגרמנים, ואף לא איזכור שלהם. קציני אנווהר לשעבר, עימם נפגשתי בכיקורי, לא ידעו דבר על הפרשה. גם לא מצאתי תימוכין לטענת ד"ר ארנו – וכך התחוק אצלי הרושם שאמר מה שאמר רק כדי להרחיקני מן החשר שיורדי־הסירה הוצאו להורג כידי הצרפתים, כלכנון או

נוכח תוצאות מסע זה עלתה אצל כן־אלקנה הערכה שהפרשה לא היתה ידועה לאכווהר, משום שיורדי־הסירה הוסגרו, אולי, לגרמנים בסוריה, והועברו לידי הנסטאפו. "המחשבה עלתה כאסוציאציה לעובדה, שאנצו סרני, שְנישכה כסתיו 44' מיר אחר שצנת באיטליה, הרעבר לראכאו ושם מצא מותו. פניתי למשרד הצלכ הארום כארולסן, צפון גרמניה, שם ושמרות רשימות וכהן שמות האנשים שהיו במחנות הריכוו וההשמרה הנאציים, ואחרי־כן גם לועדת הצלב הארום בו'נווה שעוסקת באיסוף נתונים על שבויי

מלחמה. משתיהן הגיעו רק תשובות שליליות". החיטום הממושך כארכיונים העלתה עוברה אחרת: מסמכים רבים הנוגעים לתקופה ההיא, הושמרו. האנגלים השמידו ע נוכח התקדמות רומל במדכר המערבי, עד שנכלם באל־עלמיין... חיקים רבים סגורים בלונרון לקחל, למאה שנה - וגם כך לא ברור אם יש כהם מירע כלשהו על פרשת הכ"ד ומנהל ארכיון ה־SOE בלוגדון כתכ לי שכרק ולא מצא רכר) ...השמרת מסמכים היתה

נהוגה גם אצל האבווהר". – במצב זה, מה נותר לך לכדוקז בראלקנה: "את ההשערה המוכססת על מסמר שכתב שרת, ועל דו"ה מהשירור ברריו הגרמני,

שיורדי־הסירה נישכו בחוף טריפולי והועברו למחנה שבויים כאיטלית, אולי בצוללת איטלקית". ועל כך ברשימה הכאה.

3) शतक्रांत

(26 המשר מעמוד

"מצב הבניין הוא השתקפות של גישה", פוסק קפלן נתרצות. "שירותים מלוכלכים הם השתקפות של גישת המוסד והעוברים. כדי לממש גישה של התחדשות צריך לחרש. וחוות הבניין היא כשכילי אמירה חשובה מאוד. לכל אחד יש זכות למסדרון נעים במקום שכו הוא מכלה שמונה שעות ביום".

וכוח בעניין מצבם של מרכזי חקליטה, כמו זה בעתלית למשל?

"על עתלית אין לי פרטים ולכן איני יכול להגיב ספציפית. כללית, החלטנו לצאת ממרכזי הקליטה ולתת לממשלה לטפל בנושא כי לא יכולנו לספק לעולים את הרבר החשוב ביותר, שרק הממשלה מעניקה להם – דיור. אנל אנחנו עריין מעורכים בקליטה שניונית – באמצעות מתנדכים וארגוני עולים. החלטנו גם על הקמת גוף חינוך יהורי אחר בחו"ל, שישים רגש גם על עליה. בכלל, שינוי התפיסה שלנו הביא לרציונליוציה של הפעילויות, לאיחוד משרדים".

זו לא גישה עסקית טחורה, שאינה מביאר בחשבון את תרעיון שמאוורי הסוכנות?

"הסוכנות", הוא אומר במהוקצעות, "היא כלי לבניין המרינה, לא כיונס כמובן של מעורכות כחיי המרינה. היא כלי לגרימת שינוי איכותי נחיים בארץ, אידיאולוגיה שמביעה ציונות בפעולה. אכל כמישור המעשי צריך לנהל אותה כעסק. וככך הצלחנו בשנה הזו מעל למשוער".

וב "הצלחנו" במובן של "ריניץ ואני". ריניץ, שעל פי המבקרים אמנם הביא לשיפור גרול בתרמית הסוכנות מעבר לים, אבל איפשר ומאפשר לקפלן לנגוס בסמכויותיו. דיניץ, שעל פי אות ההגדרות, נהפך בעצם לשר החוץ של הסוכנות – וזהו. דיניץ, שקפלן רואה בו פרטנר חשוב. דיניץ, שקודמן בתפקיד, אויה דולציון, מסרב להגיד עליו - או על ספלן, או על הסוכנות - אפילו מלה אחת ("הכטחתי לעצמי שאתן להם שנה לפני שארבר". אבל עברה שנה, מר דולצין. "או עוד קצת"). דיניץ, שהיה בחו"ל כזה או אתר כזמן הכנת כתכה זו ולכן לא ניתן היה להשיג ממנו תגובה ישירה.

"קפלן", אומר עווי גרקים, 'מכיא לידי ביטוי עו את הרצון לנהל את הסוכנות כביזנס. לרעתי זה לא יילך, כי בהתיישבות, בקליטה, אין הכנסות. יש רק הוצאות". הכל יתפוצץ, התבטא אחר ביתר חדות, כי זה לא מסעל פרטי והוא מנסה להפוך את המפעל הזה למשהו בנוסח מושבות חברוו.

האיש שבידו הופקרו ביוני מפתחות הקופה רושמת של הסוכנות, מאיר שיטרית, חולם על נכואות הועם חאלה. "אני לא מרגיש שהוא מעקר את תפקירי", הוא אומר. "אינגי חש התערבות אישית גדולה מדי מצירו. זכותו לרעת פרטים, אסור לשכוח שהוא כא לסוכנות על רקע מצב מאוד שלילי מכחינת דימוי המוסר, אחרי עירן רולצין ולווינסקי. היתה או בישורת חריפה מאוד ורצון עז לשנות דברים. כמצב כזה, קל היה להיכנס למעורבות גדולה, ועד שמתגבשים – זה תהליך.

"מנדל לוקח את התפקיד מאוד ברצינות, משקיע הרכה מזמנו הפרטי, עובר הרכה, אוהב לורת לפרטי פרטים. כוונותיו חיוכיות ביותר והמוסד זקוק לגישה חרשה, לגיהול חרש. יש אולי מי שנפגעים מדרך פעולונו, אבל המוסר זקוק לניהול יותר אפקטיווי, לא לאיראולוגיה. זו כבר קיימת. הסובנות היא גוף אדיר עם תקציב אריר של 400 מיליון דולר נשנה - יותר מתקציבי משרדים ממשלתיים רכים – וזה תקציב נמיש שאפשר לעשות בו, בתחומים רבים, ממש מתשכה חברתית. לקפלן יש נכונות לברוק דברים, להתייחם לשינויים. וכסופו של דבר הוא לא יכול. "אדם מושפע מדוגמאות ושבינו באנו מבתים לעשות כל מה שהוא רוצה.

בעידן של קפלן בודקים הכל ואין פרות קרושות

HIDEOLO32

איכותי בחיים בארץ, אבל במישור המעשי צדיך לנהל אותה

מודל קמלן: "הנישואים הם התחלטה היחידה החשובה בחיי אדם".

וטביעת האצבע של קפלן מורגשת ככל מקום. אתה איש הזק, בעל כוה?

הוא לא אוהב את השאלה. "לא, אני לא כזה כי אני אוהב לעבוד עם אנשים וכוח מרמז על עליונות". איזה מין אדם אתה?

"אני לא יכול להגיד. אף אחד לא יכול להגדיר את עצמו. אנשים אתרים יכולים להגדיר ארם, אכל האדם עצמו תמיד סוכייקטיווי לגבי עצמו". לו הדכר היה ביריו, היה קפלן וראי מוחק את ענף הפסיכולוגיה מרשימת המקצועות הנחוצים. בזבוז, מבחינתו. בהמשך יגיד, במאמץ גדול לשמור על סבלנותו נוכח נסיונות חוזרים לפשפש באישיותו, ש"בשביל להיות מעורב כחיים אתה צריך לחיות כשלום עם עצמך – חיצונית ופנימית – ואז אפשר לטפל כסביכה. הערכה וכחינה עצמית ביקורתית היא בונה וחשובה כמיותר כשצריך לחאציל סמכויות". כתרגום חופשי – האיש הזה לא סובל מחוסר בטחון עצמי, ובדרך כלל הוא די מבסוט

חוץ מעניין הצילומים כמוכן, שבנושא הזה הוא לפתע מודאג ככל האדם, כי הוא "תמיד יוצא נורא בתמונות". הדא צוחק צחוק קצת נבוך כשמעירים לו שהנה הנה, גילינו כקע כהרמוניה הפנימית המופלאה

אבל קפלן בעצם מעדיף לאהוב את ירושלים בסול גדול מאשר לדבר על ענייני הסוכנות, או חס וחלילה פוליטיקה ("לא מתערכ כזה". גם לא בסשר לדרום אפריקה, שהדבר הקרוב כיותר להצהרה פוליטית שהוא מוכן לשתרר ביחס אליה הוא ש"אני מתעב גזענות מכל סוג שהוא, אכל בעיות דרום אטריקה ייפתרו רק על ידי דרום אפריקה"). כתוך סבך של הוראות לדור הנהג, הוא מוכיל את המטייל־מכורוד־המציאות שאין לו מושג מאיפה זה כא לו, מאתר לאתר בעיר הקודש, וככל מקום אפשר למצוא את הנקורה הקפלנית.

גן שבשולי ימין משה יש לוח – "הלוח חיחיד שבו אשתי ואני כתבנו את שמותינו, אנחנו נמנעים מזה כדרך כלל" – בו מצויין כי הגן הוקם על ידי בני הזוג קפלן לוכר חבר שלהם. ממול, כאברסור, הוא מצביע בסיפוק על כניין הולך ונבנה של דירות, דירות לכל הילדים שלי ולשני בני רודים". ארבעה ילרים יש למנדל וג'יל קפלן. הבכורה, שרון, כת 24, מגוררת כבית שבימין משה. "כנינו, לא נראה עייף. קנינו", הוא מחקן אותי ביחס לבית. שנים לקח להם לבנות את הבית שמבתוץ נראת כל כך ערבי מקורי. מכוך קטן הם חסרו למטה קומה, בעזרת חמורים,

> בענייני הבית, הוא אומר, הוא לא מתערכ ככלל. "הבית זה עסק של אשתי. אני רק כא ואוכל. אפילו לא מחליט על סרט". כבר 26 שנים זה כבה, על פי עדותו. "אשתי היא אם נוגרות. אומרים שלאשה צריכה להיות קריירה – הקריירה שלה היא הילרים, והיא הצליחה בה כצורה נהדרת".

הגישואים, בכלל, הם מוסד נפלא בעיני קפלן. מאושרים. הנישואים הם ההחלטה היחידה החשובה בחיר אדם, החלטה עם משמעות ל-40יס שנה. אדם

בסוכנות. לא רק מקצצים כמוסר השליתים וסוגרים אינו מחלים מתי ייוולד וגם לא קובע את מותו. רק מרכזי קליטה, גם מוכרים נכסים ומשנים תפיסה. לגבי חיי הנישואים שלו הוא קובע". בשפה של מנדל קפלן, זה הרכר הכי קרוב להצהרה רומנסית שתוא

'הסוכנות היא כלי

לגדימת שינוי

איפרופו ווגמאות והשפעות, קפלן מונה שלושה אנשים שהיו דמויות מרכזיות בחייו ועיצבו לא מעט את אישיותה סבתא שלו, אמא שלו ואבא שלו, יצחק קפלן ז"ל, לזכרו – חה גם מצויין כלוח נאה – הקים את מוזיאון חצר הישוב הישן בעיר העתיקה. הום, מהכים נשלפת כיפה סרוגה לצורך הטיסה במחילות המוזיאון. מימינן, משמאלן, כליל של שמות ותקופות היסטוריות. ארכיאולוג חובב.

כא שלו, הא מסביר, תחריך כו את השורשים היהודים – "אני אדם דתי" הוא אומר, ואחר כך מתקן ל"שומר מסורת" – את הציונות, את 🗖 החינוך לשותפות וחלוקה ואחריות לקהילה. בתרגום מעשי, זו היום קרן מיוחדת שמשדדיה בירושלים, והיא מעורבת ומשקיעה בכל מיני פרוייקטים שנראים הולמים בעיניה. נכון לעכשיו -מיפוי תומות העיר. קודם היו תפירות עיר רור והגן הבוטאני של ירושלים.

"אני קודם כל יהודי", הוא אומר. "אני שומר מצוות, שומר שבת וחגים, אבל לא אדוק כמו אחרים. אני לא עובר כסופרשבוע וכערכים ובין ראש השנה וסוכות אני תמיד כדרום אפריקה". אין לו פיצול אישיות וגם לא תחושה של צועני בודר. העולם, היא מסביר, נהשך כבר מזמן לכפר די קטן - במיוחד למי שנע במטום שעומד כל העת לרשותו, כמו שעושה מנדל קפלן. מי שיש לן עסקים כינלאומיים, חייב, מטבע הרברים לנוע בעולם, ורק טבעי שהוא מבלה חלק מתשנה כאן וחלק שם. ירושלים היא נשבילו השיבה הביתה, לשורשים. "אינטנסיכיות החיים כירושלים גדולה יותר כי כולם כאן יהודים, סגבון החיים שונה".

"את חומר התחלטה. מה יוצר כאן כוחז כל אחד

שנמצא בעמרה של מקבל החלטות – פקיד כבנק. מוכם או פוליטיקאי. ככל מקום שיש מי שצדיך להחלים החלסה שתשפיע על אחר – זה מוקד כות. וכל זמן שהוא אינו מקבל תחלמה – הבוח בידו. זו חברה עם הרבה כיורוקרטיה, לא חברה שבה הרווח הוא הקובע. כשביל לקכל היתר כנייה צריך לכובו ארכע שנים. הדרך להתמודד עם התיסכול הזה היא כנסיון לשכנע אנשים לקבל החלטות. וזה מעייף". הוא לא

מה האכובה חבי גדולה שלך? שלא נהייתי שחקן ראגבי כי לא הייתי מספיי טוב. שיתקתי 20 שנה ולא תנעתי להישנים. זו בהחלט אכובת חיי".

והוא מבסום מהתשובה ומעצמו, ולמה לאז עם כל הרחש מתחת לפני השטח בסוכנות, השורה התחתונה היא בתתימתו של ספלן. וספלן, אינו הותם על מה שלא מוצא חן בעיניו. ואם באחור הימים כל זה יימאם עליו, או שתוא יימאם עליהם סופית, הוא תמיד יכול להיות טדי קולק עם מבסא דרום אפריקני "בניגרעשינר הקמנו", הוא כבר מדקלם כלהם תוך נסבוף ידיים של מדריך תיירים מנוסה אל הבוף. או

אורית הדאל

Lighted - to go vièci équipier application de la completa del la completa de la completa del la completa de la completa del la completa de la

* הפתעות לפעוטות במחירים חד־פעמיים בפינת חנוכה לוידאו-על כל קניה מעל-.100 ש"ח (במחירים לפני חהנחה)

ספר האסטרולוגיה

גיוליח פארקר

22.50 שייח במקום 29.90 שייח

ו אותו אדם ו פריכנו לוי 18,00 שייה במקום 14.00 שייח

וואשר זוכרת לעות ליי שוכד

האני חרעב – נפים, אבילה מתות אנים ביו נקום משלב פיירו אניים נמקום משלב פיירו

ארץ חיין

טראמם דונלד טדאמפ

19.00 שייח במקום 24.00 שייח

in the second of the second of the second

IN THE SHADOW

OF THE TEMPLE

The Discovery

39.00 שייח

of Ancient Jerusalem

רצעה מיוחדתי

חיים אורנן נניתסוב יאונ מספיק (איבי כדי להאמון ומספיק מכוכח כדי לדעון שהכנסת היא מרבז עשייה ַ חשוב"

in made the state of the state of

DH-I'A

חיים אורון (גיותס) תקיבוץ להב הוא השני בשלושת חברי הכנסת של מכ"ם, הוא יודע שבעצם חל־אביב הביאה למפלגחו את השיבה העצמאית לכנסת, ובמיוחד יושבי קבוצת פאבים במשולש עירוני קטן, נציגי תת־זרם תרבותי של in ו' tuo. זה לא תפריע לו. הוא אינו רואה סחירה תהותית בין התל־אביביוּת הצפופה לערכי החברה הקיבוצית, והוא, בכנסת, לא ישבור קירות כדי להגיע לסיפוק אישי. חתיד יעצור קצת לפני הקיר.

תאח אביבה לורי צילם: בני גלזר

את תחושת החמימות הביתית כה מוקף ג'ומס כלהב ג'ומס, שאת שמו האמיתי (חיים אורון), כוחבים שמרחיקה אותו עוד יותר מהרחוב, אפשר היה למשש חמיר בסוגריים, למחשב מתוחכם במיוחר. מתוך בחרר האוכל. החברים המבוגרים בירכו אותו ואיחלו לו

יש דיבורים כקיבוץ על חברים ש״מבלים״ יותר מדי זמן כשליהויות בתרין מאשר בבית? יש צרות עיון? "לא רק שאין צרות עין, אלא שאני חש שיש לי הרכה תמיכה וגיבוי. אחר המבחנים של חבר קיבוץ שהוא ג'ומס מוכר הימב במגזר הקיבוצי. למעשה הוא היח פעיל ונושא בתפקידים מרכזיים הוא כקיום קשר המגדט הכי בטוח של מפ"ם בכחירות האלה, אחרי ארבע ומעורנות עם הכית שלו. אני לפחות מקריש לזה הרכה שנים כהן שימש בתפקיר מוכיר הקיבוץ הארצי, קדנציח מאמץ וזה לא פשוט. אני רואה כזה את אחר המבחנים

חיים אורון נולד כתל־אביכ וגדל ברמת־גן. "ילד אנונימי, ווו הסיבה העיקרית לכך שהוא הסכים לסוג רגיל, בית פולניימועלי רגיל, אבא שלי עבר כל השנים אמיתיתו", הוא אומר כידיעה ברורה שמעתה יצטרך פועלים של אז למד ג'ומס בתיכון חדש. למי שלא מכיר לוותר על חלק מהפינוק של חיים כחממה. "אני יורע את התקופה, נאמר שוה אומר תפיסת עולם כרורה, שהחלק הזה של החשיפה אינו מיותר, אחרת זה לשחק - תובענית, טוטאלית. הילרים של מנהלת תיכון חרש, בכללי משחק לא קיימים. אבל גם בתוך זה אפשר לשמור טוני, כאו ממעמר בינוני פלוס, אבל מבחינה אידאולוגית הזדהו עם רעכי כל העולם. הצניעות היתה ערך אופנתי. את הפגישה הראשונה קיימנו כלהכ, הכית של תלכושת אחידה לא היתה, והולצה כחולה עם שרוך אדום

"זה רבק כי כילרות ועבר תיקון קל. במקור זה היה לכל ילד שם של בעל חיים. היה גמל ועוד שמות, ולי שבוע אחרי הכחירות ג'ומס מסתוכב בחררו הקמן הצמידו את תג'מוס. אחריכך בתגועה החבר'ה החליטו

אחרי התיכון היה המסלול שלו די צפוי. היאחזות. נחל מוצנה, קיבוץ. מאז הוא כאן, עשרים ושמונה שנים

ג'ומס מרכר גנועם, מותיר תחושה של ישירות, לא (חמשך בעמוד הבא)

🚛 רי לחשב את מימרי ההצלתה האישית לא נוקק שלושה חברי כנסת ברשימת מס"ם הוא השני. 🏻 "יישר כוח" באיריש. חברה אחת גם מצאה לנכון להתנצל את זה הוא ידע כבר בליל הבחירות. לכאורה, בסיכום - לפניו על פירסום רשימת לא כליכך אוהדת בעתון "רבר", ביניים של אמצע החיים, זה נכון. חיים אורון יישב ארכע ערב הבחירות. ג'ומט מחייך ומסביד לגברת שהיא לא שנים בכנסת גם אם שבועת האמונים שלו היתה צריכה לקחת על עצמה אחריות על מה שנכתב בעתון, מגומגמת. כדי לעמוד על הלוך הרוחות הפנימי ועל אכל החברה לא מוותרת: "זה העיתון שלי ואני לא שינויים אפשריים מתחת לקליפה אצל מי שוו הפעם - מסכימה איתם. זה לא יפה שכותכים ככה". הראשונה שלו, היה צורך ביותר מפגישת אחת, ועריין לגמרי לא כרור אם הוא יוד איתי לסוף דעתו שלו.

כר אתת, געמס? "קיבוצניק כנשמה, כלי כושה".

שביה. זה העובן. מכאן הכוח. אלא שוה לכד לא יספים כדי שלי". להצעיד אותו לתודעת הציכור. מתוץ למחנה שלו הוא די מסריים של חשיפת. "מי אמר ששיווק תרמיות זו חשיפה ב'קשת', שום דבר מיוחר", הוא אומר. כמו הרכה בני

ג'ומס, קיכוץ להכ שוכן בין גבעות, כעשרים קילומטרים או לכן לכבוד שנת היתה לשיא הגינדור. ג'ומס לא צפונית לכאר־שכע. את סוף הדרך עושים על ככיש חוצה - מאפיין את עצמו כמנהיג מלידה אכל מודה שככר אז לא לכיש סמוך לגחלת שמעון. למרות הבטחון הודאי שווהי היה דמות שולית מן ההיבט החברתי. הוא היה יו"ר נחלת אבות, מי שמופקר על הדרכים השאיר את הכניש מועצת התלמירים בתיכון ופעיל כקן השומר הצעיר צר, משובש, מעורר רוומים. פחות מקילומטר משם עובר ברמתיגן. הקו הירוק שמעכר לו ישובים על גב הדר הכדואים של ממלכת ירדן לשעבר. עוברה שולית זו אינה מצמררת את חברי לחב ודביר השכן ואינה מעוררת חרדה נוסח חמש י ג'מוס (תאו). בכיתה ד' או ה' באחר ממשחקי השכונה נתנו דקות מכפריטכא. האיזור שקט.

בלהב כמי שכבר לא כליכך שייך – קצת חלוש מפה ועוד שג'מוס זה לא נאה וכך הפכתי לג'ומס, שהוא פרי עץ לא נטוע שם. כינתיים, עד שהעניינים יתכהרו, הוא עריין השיקמה". מוגן בין כתכי ברל, חיים כאר, טכנקין, עוז ועגנון, מקשיב למוסיקה קלאסית ולחרשות ברדיו, לסירוגין.

הטלפונים בחדר לא מפסיקים לצלצל. ג'ומט אומר חבר בלהב. עם אלמוגי בצר השני את הסיכויים להרכבת ממשלה. באותו יום, כדברי הרב פרץ, עוד הכל היה פתוח. הוא ספונטניות. על שאלות מביכות הוא עונה בחיוך מכוייש הבטית לאיש שיחו שמפ"ם תיתן לשמעון את כל החבל של מי שטרם הספיק להכין שיעורי בית ואינו יכול שבעולם. רק שיגמור כבר. אתריכך, מונץ למווח השמיעה לשלוף תשובות מוכנות. כן 48, גבוה מאוד, עם משקפיים של האפרכסת, יאמר ג'ומס שהוא פסימי. אבל על רקע ושיער שיבה שופע. נשוי לנילי, אהבת געוריו. את נילי להב כל זה נשמע כלקוח מעולם אחר. קשה לרמיין את אנחנו פוגשים לרגע בחדר האוכל: "אחלן, מה נשמע", ג'ומס עם הג'ינס והסגרלים משחק בכנסת - מגרש לא וזהן. איש ואשה מצטלבים בקיבוץ באמצע היום. את ביתי - עם השועלים חוותיקים, בכללי משחק לא הילרים הם יראו אחר הצהריים. ארבעה ילרים. כת גדולה מלוטשים. דצא מאמין שיהיה בסרר. לי היתה הרגשה, (26) כן אחד (21) כצבא ושני כנים צעירים. והיה יניב, בשמש של חורש נובמכר וריח הזבל החכרתי, שזה לא שנהרג בתאונה כשהיה כן ארבע וחצי. בשבול הפרטי יהיה פייר לשלוח אותו למשחק מכור מראש.

ชเกียงเด 34

(חמשך מהעמוד תקודם)

ג'ומס מכסש לא לגעת: 'אני חושב שכולם יודעים, אכל זה לא משהו שאני רוצה לספר עליו", הוא אומר ונוגע בקצות האצבעות כשתי עיניו.

אתה חרי יודע שעצם ההחלמה ללכת לסוליטיקה מצמצמת את הסרטיות. בשביל מה היית צריך את זה? כל העולם שלך נמצא מה בקיבוץ.

"אני לא רוצה להשמע כמו הנאנס התורן ולהגיד 'בעצם לא רציתי בוה'. הפעילות שלי בקיבוץ הארצי יצרה סוג של מחוייבות. אכל אני מורע היטכ לאמכוולנטיות שבי. יותר מדי אנשים כירכו אותי לאחרונה כ'אל תשתנה. תישאר אתה'. אם תרצי, זה 👚 מייצג. אם זייוג נכנם לשם ביום המישי בלילח, היו היה דין התנועה. וגם אם יש כאמירה הזאת איזו פוזה. בחוים אחרו אני מעריף את התרבות הזאת על פני ההתמודרות היצרית הישירה. אני הולך עם תששות למוסר ההוא. צריך לעכל את העוברה שאני בסנים. עכשיו, לפתות היתה מין אופנה, להיות חלק מתתיורם תרבותי מסויים או משחק שאני יכול לשחק בו כשאני רוצה, ולהפסיק אוכלוסייה מסויימת בתל־אביב בעלת מאפיינים כשלא. התוכנית המקורית היתה, כשסיימתי כיוני את 💎 סוציולוגים מאוד ברורים. וכמו בכל תרבות של in התפקיר, שארכז את הבחירות בקיבוץ הארצי ואחרייכן ביום כה הרבה קצף. הרבה תרמיות שונות. זו אלך הביתה. בינתיים נוצרה דינמיקה פנימית חדשה. אוכלוסיה כאילו משוחררת ממוסכמות ובו זמנית היו הרבה לחצים ושיחות עם חברים שניקשו ממני ממוסגרת היטב כתוך עצמה. איפה אני כתוך הסיפור ללכת לתפקיד".

> בגיל שנחשב צעיר מאוד לכך, 23, קיבל ג'ומס על עצמו את התפקיד הבכיר בקיבוץ – מזכיר המשק. אחרייכן היה מזכיר ההנהנה הראשית, וכגיל 28 שלחו אותו בפעם הראשונה לעיר, לתפקיד מוכיר הקיבוץ הארצי. בתום קדנציה אחת חזר ללהב ולא עזב את הקיבוץ במשך 12 שנה: 'הית לי חשוב, אחרי כל תסופת פעילות בחוץ, לחזור לומרמה הביתה". בבית עסק במיגוון רחב של פעילויות: ניהל את מפעל הפלסטיק "דולב", עסק בחינוך, ריכו את נושא ההשקייה במשק והיה פעיל בסניף הירושלמי של "שלום עכשיו". כחודשים האזרונים לפני הבחירות היה התפקיד שלו להפעיל את הקיבוץ הארצי למען מפ"ם: גיוס חברים לפעולות ארגון והסכרה, שיחות עם חיילים, עימותים כויראו כמעגל סגור, פגישות כסיכוצים והוגי כית בעיר.

ומס יודע שהעיר בעצם הכיאת לו את הנצחוו. 📕 📲 בוהמה מסוגנגת של משולש קטן: זליג, טאבו והסכיכה. כפגישה השניה שבעוכה כמשולש הזה הוא הורה בתחושת השניות שקיימת אצלו כלפי תל-אכיכו "אני הי את חיי מתוך כחירה. רואה יתרונות כתל־אכיכ ובכל זאת מעריף את הקיבוץ. אני ער לכך שהקיבוץ על ערכיו מבטא מהלך הפונה נגד הורם המרכזי בחברה הישראלית היום, הזרם הנה הוא נגר שיתוף, אחריות חדרית, סולידריות, ערכים זרים לחברה המודרנית. אני אישית משוכנע אבל לא נשאלה האם קיבוך כן או לא – אלא איך. בתשדירים שליליים של הליכוד. הרביז אותי שהצינו שהם יותר רלוונטיים אפילו בסופה של המאה "כשהיו עויבות בלהב היתה לי לא פעם שאלה מי את הדברים מזויות אישיות במקום ענייביות". העשרים".

איזה יתרונות אתה רואה בתל-אביב?

תוסטים. כשהחלטתי לחיות בקיבוץ, ירעתי שאצטרך חיים כמו קיבוץ או מושב בחכרה הישראלית. מצד שני שמשליכה על העולם התיצוני. שאין בו יצריות וסערות לוותר בתחומים מסויימים. אני לא רואה בחיי העיר לא הייתי רוצה להמוך את המרינה לאירסוף קיבוצים. נפש של הליכה על חבל דק עד הסוף. לפחתו לא איזה תופעה של עבודה זרה כפי שרואה את זה ארם מי שמשווה את ההתיישבות העוכרת לכולשביקיות בתחום האישי. "אפשר לפגוע כי אבי יכול להעלב אם דתי. לפעמים היא חסרה לי. היו ימים שהיינו מגיעים, י אינו מבין מה זה כולשביום". אשתי ואני, לתל־אביב ומתנפלים על כמה הצגות על עושר אישי אין מה לדבר בקיבוצי השומר לא אשבור קירות כדי להגיע לסיפוק אישי. תביד

Kiagaio 36

וברצון. אני לא שותף לחוויה הקולקטיבית של חיי הלילה התל־אביביים. לא מכיר את זה ולא מבין את זה. הרי כל אחד מפיק מעצמו סיפוקים אחרים. אני חושב שהרפיקה הכי גרולה שאלוהים רפק את הסוציאליום היא ככך שברא את האנשים לא שווים מבחינת היכולת שלהם למצות את החיים. אחר הדברים בהם ותברכתי היא היכולת למצות את החיים כראיה אופטימית. לא

הזהז לא יכול להגיד שאני מעורב".

"לא חיו מוחים. זאת עוברה. האמת היא שלא עשיתי מאמצים מיוחרים להיכנס לשם. אני יודע שזאת שהצביע מפ"ם. מפ"ם היום היא in. היא הכיוון של

"אני חי את חיי מחוך בחידה. רואה יתרונות בעיר ובכל זאת תעדיך את חקיבוץ, על אך שאני ער לכך שהקיבוץ על ערכיו אבשא מהלך הפונה נגד הזרם הארכזי בחברה הישראלית היום".

ג'ומס אינו מאמין שאסשר להתגלגל למצבים לשום מקום במקרה אלא לכוון את המהלכים".

להיות אומלל כשאני עובר על־יד לוח המודעות עם

הלק לא מבושל מהבודיים שלך, יושבי הסאבים בתליאביב. דם אנשי תזה מוחלשת לכל מה שאתה

האם במצב אחר כן היית יכול להיות מעורב? במקרה. החיבור שלו עם השומר הצעיר, להב ומפ"ם אינו מקרי אפילו אם יביא בחשבון את מקדם האיראליוציה לגכי מה שהתרחש כעברו. תוא חושב שיש הגיון בשגעון הזה. שיש איזה דהף פנימי שמוליך את האנשים לעבר מצבים מסויימים: "האנרגיה הכי גרולת שאני יכול להשקיע בעצמי זה לא להתגלגל

וסרטים בבת אתת. אכל אחרי ששבענו – חורנו ללהב, הצעיר. לאבא של ב'ומס יש דירה בעיר. הוא יודע אעצר קצת לפני הקיד".

באינטנסיביות את הקשיים הבלכליים של הקיבוץ ושל כל התנועה. היכולת להגיע להזרתות מרחיקת לכת עושה משהו מעבר לצורך האישי". מה ואית רוצה שיהיה לך ואין לך? "משתגע לנסוע לחו"ל. אם היו אומרים לי מוצ שהגיע תורי לנסוע, הייתי עושה טיול רציני בארה"ב. סעם אתרונה הייתי עם נילי כטיול בתו"ל לפני חמש עשרה שנה. גם היא משתגעת לצאת לטייל. כלהב אין אפשרות לנסוע מכסף פרטי. כל כסף שיש לחברים עובר לקופת הקיבוץ, לכן גם אם מישהו יתן לי מתנה לא אוכל לעשות עם זה כלום".

וכוו שאני חי בחממה".

לא משריע לך שאין לך כמה משלדד

"כז מפריע לי שאין לי כמו משלי. אבל שוב. זאת

בחירה נוחה. אתה נומר סיבוב בעיר וחיזר

יוה לא נכון שאני חי בחממה. אני חי

תרצגות והמיסים שכלה סורמלית מעבר לתעודת בנרות אין לו. "ואל תחשבי שוה לא מפריע לי. זה עוד רבר שהייתי רוצה לעשות, לשבת.

שנתיים שלוש וללמור. רק ללמור. לא כדי 🖩 🗗 לנהל יותר טוב. כישורים ניתוליים יש לי, גם ניסיון מוכח כשטת. אבל לו הייתי הולך ללמוד כאוניברסיטה לא הייתי לומר כלכלה או מינהל, אלא היסטוריה או פילוסופיה. אני סנסה להביע לכך כבר שנים, אבל איכשהו זה מתפספס. תמיד יש משהו יותר חשוב לעשות. אני משתדל, לפתות, שתמיד יהיו ספרים ליד המיטה. משהו בתחום ההגות והספרות היפה". עכשיו יש שם "עת הומיר".

מה אומרים הילדים שלך על זה שאבא הולן לבנמת, יוזיה כמודקמו

"זה עושה לתם כעיה. הילרים האשה מוכנים כבר מחר לשמוע שאני מוותר על זה. הם מעדיפים אותי כבית. כך הם אומרים. אני לא הייתי מצטער אם לא הייתי עובר את אחוז התמימה. במערכת השיקולים שלי האם לרוץ או לא, שקל העניין האישי הכי פוצת. הרבה פחות ממה שאנשים מתארים לעצמם. כשום שלב לא התלבטתי אם ללכת או לא ללכת לפוליסיסה בגלל הצד האישי. אם היינן נכשלים, אצלי זה היה מאוד

אתה מאמין שמהמרחק שבין להב לירושלים תובל לחשפיעד

"אם לא היתה כי המידה המאוד צנועה של אמונה/ אשליה/ ממימות/ רצוז. מבחרי מה שנראה לך, או כאמת מה כל הסיפורו בשביל להיכנס לכודמה נוחהו אני מספיק נאיכי על מנת להאמין ומספיק מעוכח כדי לרעת שהכנסת היא מרכז עשייה חשוב. החיים האמיתיים מתקיימים כמקומות אחרים ומשתקפים שם. אני לרגע לא תושב שבכנסת

מעיושים האיים ואמיתיים". הדכרים שמרגיוים את ג'ומס אינם בתחם הפרס הרוגז אצלו, כמו הממון, כא לכיטוי במעגלים הגדולים: "דרניו אותי שהמפלגות הגדולות ניהלו את המערכה ליד המטרות. הרגיו אותי שזו מערכת בחירות שלישית או רכיעית שמחביאים כהן את תנועת העבודה ואת ספקות, הוא אומר, מעולם לא היו לו. חיו לבטים ההמתרדות. לא יתכן שנשמע על 'חברת העוברים' רק

ישאר בסוף. כאוען אישי לא היו לי מעולם שאלות שאלתי את ג'ומס כמה אפשר לפגוע כו. מה נבול לגבי דרכי בקיבוץ. זה נותן לי את הכות. אני מאמין השלוות. האם היא היצונית. הוא אמר שהשלוות לא "פה מתרחשים חיי התרבות והרוח. פה החיים ששינוי האווירה כארץ הכרחי כדי שתתקיים צורת חיצונית. שיש לו היכולת להגיע להשלמה פנימית מנסים לערער על שותר המידות שלי, על הבנות, אבל

שוור מלפני שנות דור, פתות א יותר. כן, הלחמים חטובים של שעם, מתנודי חלבנים האדומות. על מום חצישוור – כך כינו אותו – היו מקם נפאמיה, קורם הכנסתו לתבור. ועים שתורים שהיו מענקים לו מוית ניתוח נהדרת ומעשירים את תש אבל כמו הרבה רברים טובים צדים נעלמו כן המדף כמרוצת השנים ם הממים הדם עם אותו תבלין ברבירי שור וריתני, וקוטלגו במחלקת שכוונות והנענועים. ופתאום, צהריים אחד, לבמרי

מנוגרים שבין קוראי מרוך זה

שלי זוכרים את הלתם החצי

ממועה, הם חורד אלינו. אותם ברגירים שווים ומחורם חלק ממערך זכרונות פלונת של ארץ־ישראל של פעם. מצו אתם לא על לתם "חצי שתור" אלו על גב לחמביות קטנות ועבולות דווש לנו כ'בוגרשוב" – מסערה תלה ליצוב שקט ומאופק, שמטכותה שנים בין היתר, מאכלות לא

שאלנו מהיכן השתורים הללו מכו לנה הצבה שלנו, חנוך בר שלום, ביו צותם מתנות כלשהי בוודם ולאניב שאלנו את חבוך איך ומחיכן, שת אצי שאה הכתובה קיבל מהוריו מתנלין ונות, שהם קוראים לו "קצח", ת נחינת מק"ל במטבחם

"מנרשוב" (רתוב בוגרשוב 39, מסערות הנחשבות כיום דן נקוב שותרי המקומות הטובים הפיתרים מלבד המטבה המשתדל תמושינותי תורמת לכך, אולי, גם פשבת כי ה'שפית", צעירה כבת 23 ועיתו של אתר משני השותמים), היא משו של ספרי בישול, וכי תאשה שמויה שם היא רעייתו של מל שב "תשופטים" המפורסם בקרב

משח האחה ד פום פס מצגנו הסילונים ברוטב ושות ווספביף ברושב ריתן וכן

הענבניות, שמלבד ענכניות כיהנו בו המשכנו כ"טרין קולאו" ובפטה כבדי כדוון בליקר וענבי שועל. טעמנו גם כזית ממוח עגל ברוטב יין מורט. את המהמאות הגדולות ביותר אנו מעניקים דווקא ל"טרין", שתוא, מטבע בריאתו,

בם יותר מהפסה, אבל היה עשוי לעילא זלעילא – מתערובת של בשרים ששהו בתחמיץ עם עשבי תיבול ובראנדי, נטועו ונעשפו בדפי שומן. המנות העיקריות שהובאו לשולתבנו – "ריקור אווזי חבר", שהוא מוחה העיסקית בצתריים בהחלט פרוסות של תוה מולארד ברוכב קרמל למלצה תמורת 22 שקל אות פירות (או שויפים ארומים), רוומרין, ציר מל מקבל מנה ראשונה, מנה עיקרית, בשר ויין: "אומצת פילה ברוטב מוחרי פות יה או בירה – בבוירתך. ביום היין"; פורל בתפווים וליקר קורסאו. הוא מקום לפתישורית, אם ורצה מקום

פעונו מצאנו כי למנה ראשונה שלושתן סובות, לא רגילות, כונסות ין פין עוביות לסלט ירוק עם נתהי תמצא כמותן באף ספר בישול. רגש ומלבד כל אלה "ארומה", מקום מאחת העוגות המתוחכמות יותר. מו בחמיה כבד עוף ברוטב יון מיוחד שמים ב"בורשוב" על הוות חישיהסית בנוף בתי הלעיסה השתייה התיעצו על כך עם ה"בוס". מלי היוה עוף עטוף בבייקון הצלחת וסדירת המאכלים עליה. הצלחת של חעיר, הוא ביתיוער לאנשי צווארון בעל היוה עוף עטוף בבייקון שמלו בנבינת פטה – כמבה עישרית: בדולה מאוד. המכה, ככל שהיא גדולה. לכן מאיזור העסקים של לכ תליאביב בי שפור לימון, או מצמועת על גביה בזן אסטטי, מקשטת הישנה מקום רוגל יריים, בעל אשראי של ריינרס, ויוה וישראכרס. שונה ביון או קצימת לימון, או הצבענו על בה הלק מהתכלינים הייק שני מיםלסים, אחת מענורותיו שנה היים שם בחתרים בירק כלשת. הלק מהתכלינים הייק שני מיםלסים, אחת מענורותיו יים משם בתפרים בירק כלשת. זהין שהברית האדרונות של האדריכל המנוח וסקין. מוצא והיא כוללת את הצעות לטעם וקישום – גרלים בחצר האוורית האדרונות של האדריכל המנוח וסקין. של המסעדה.

שוקולר, ליקר ושמנות לפשלו שוקולר, ליקר ושמנות לפשלו או המום והלחם והלחמניות זכן שאינך אופה במסכונו את הלחם והלחמניות זכן

הבא לעין. המלצה חמה ראשונה: מרק עומר בפני היצר ומומין מנה נוסמת. "בוגרשוב" פתוח צהריים וערב, שמנת, ירקות שורש, שמן זיה, ציפורן, מרס לליל שבת. מכברים שם את מרבית עלי רפנה, ציר עצמות ויין אדום. כרטיטי האשראי. קיים הסדר הנייה עם התוצאה - תגינה לתובבי מרקים. התניון הסמוך שבנית "כלל".

NUIT JUNE

מן ה"קצח" של פעם ל"ריקוד אווזי הבר"

ודג ברוזמרין

קום מעניין "ארומה": שלושת בעליו הם חכר'ה צעירים קציני מילואים ביחירות קרביות, אחר מהם מג"ד. יש שם, בין היתר, עונות מצויינות. חלקן מגיע מסרנת האפייה של טייס צעיר שסיים את שרותו ועשה הסכה ממנועים לתנורים. מלכר זאת "ארומה" הוא מה שקוראים "קפה־מסערה", שאם תרצה ללגימה קלה, ואם וורצה – מקום לסעוד

המקום שוכן כבור במיבנה חדש תניבה בפני עצמה הן המנות ברהוב מונטיפיהי 31, פינה יבנה, ח"א. למון - אותן פרומה ריהן וכן הגינה בפני עצמה הן ומבוה הישרי שת ארומה, ששמו רן, הא מה האחרובות. למשל: אנס בפיונג וברומה שותו פרומות כשר פילה האתרונות. למשל: אנס בסיונג וביוטב שקוראים שבחיצירתי. בין חיתר הוא שקוראים מבחיצירתי. בין חיתר הוא שוקולר, ליקר ושמנת. למשל: פרמה

A Property of the Control of the Con

חלק מן העוגות שאינן כאות מתנורו של הטיים. הלחם הסטגדרטי של המסום הוא לחם דבש מחיטה מלאה עם גרגירי חמניות. לכריכים משתמשים בלחם שכבצקו עירכבו עשבי תיכול. ויש לוומניות כאלה ואוורות.

בצהריים אתה יכול להזמין ארוועת ניסקיות בשלוש רמות מחיר – מ־13 ועד 27 שקל, כשהאחרונה כוללת דג פורל זכוס יין. התפרים הרגיל מנוון ביותר: סוגים שונים של מרקים, גבינות על שיפור, מאכלי פסטה, פשטירות זמכחר דגים. טעמנו מכאן ומכאן. נסו את ה"קיש" העשוי מירק הפראסה עם צ'ופר של צנוברן את הניוקי ברוטב שמנת וצנוברו את נתחי וסיכת הנילוס המעושנים עם ניתוח רוזמרין. ללקקנים הכוים לקלוריות יש שם כמה מנות אחרונות על רמה רצינית -- החל ממוסים, דרך חביתיות שוקולד ועד פרפה שוקולר. מי שמשתגע על פרוסות אבל אנחנו ממליצים על פרוטה צנועה

המקום פתוח מבוקר עד לילה, למעט שכת בצהריים. מכברים כרטיטי

37 KIDEDID

make the base of the first of the first

צילם: אלדד מאסטרן מיניאטורה של אדם מבוגר. האנגלים טיפות ואפילו בושם מיותר לילדים.

שבוע חבא הם יככבו במסיבות כלכליים אדירים שחברות פרסום ואמצעי התקשורת מתחרים ביניהם, על בני את דמי התצוכה, יגרדו אותנו למיניגלים ופסטיוואלים. דק אידה ממתקים יקנו, גם בותרים לא אותנו וינית שתורים ביניגל אותנו וינית שתורים ביניגל ביניגל אותנו וינית שתורים ביניגל ביניגל אותנו וינית שתורים ביניגל בי אנחנו נהיה עסוקים בלשעשע אותם – את הצאצאים, הנסיכים והנסיכות את הצאצאים, הנסיכים והנסיכות מחשבים. כוכבי השבים הקסנים שטביבה כשובות המורונית השכו למרכז העולם. רק בקטע של הבגדים חזרו ילרים אצאאא וכל היתר נמצאים שם ככרי לגדולים ולקטנים, שוזה. אחרי סיבוב לסנק את כל מבוקשם, וכמו למלכים, של מאה שנים, ילדים שוב נראים ישר להאמין שחתופעה הזו היא רק כת כמה עשרות שנים ושלפני זה,

לא לחישמע". תכעו מהם משמעת,

צייתנות ונימוסים טובים, אבל לא

העניקו להם כל זכויות, רק חובות.

כבגדים, גם בגעליים, כמשקפיים, החברה המערבית הסתכלה על ילד כעל כאביורים, יש כבד סדרות של תכשירי אמרו ש"ילדים צריכים להיראות אבל

צונת האופנה הכי נדולה לילדים תתקיים כשבוע חנוכה. עשרות עכשיו הכל הפוך. לילדים מותר הילדים המשתתפים בהצגות כמעם הכל. הם צרכנים עם משאבים ובפסטיוואלים, ילבשו מאות פריפי

יובר והקי שילכו למופעים וגם אל בחנריות. צל עי העם, בטלוויויה. ברוב עונים, הנניים שלובשים השחקנים, ליה עוולים, הם לא תלבושות אלא תקליטים, בגדים, בעלים ואפילו מחשבים. כוכבי השביט הקטנים שסביבם שי רשב, אולי מפני שהאופנה

ענב כיצידת האימפקט הבכון. שוב לובשות הצאיות מיני שנראות הכי האימפקט הנכון. שוב לובשות הצאיות מיני שנראות הכי האימפקט הנכון. שוב לובשות הצאיות מיני שנראות הכי הוב מקרמי מכירות שוב על בנות שש ושמונה. אפילו דוני, עדי וחליה. פיני לשטקה, וגם לבגדים, והם המחירים כמעט ההים למחירי הבגדים ועליים: "גליי: ותנים נקבעי אופנת. כנד שלוכש ומר לגרולים.

לצבעים של הצבעים הדשים שמוואמת למכנטיים ("התניגמן").
שמאלה כבר לא צדיך תלבושת לצבעים של זקנים, הם הצבעים הדשים שמואמת למכנטיים ("התניגמן").
שמאלה כבר לא צדיך תלבושת לקטנים, מחניפים יותר לעור פנים שמאלו במו גדולת, עם בובע ומכנסים לשיות, וה גם מסייע לילדים לקטנים, הרגרים שמאר לגדולים. הבגרים שמאר שמיות עם ציורי קומיקס שמיות שמיות מיותר מקושטים בתוויות עם ציורי קומיקס שמיותר שמיות שמיות שמיותר שמיותר ללמוד שמיותר מומים שמיותר שמוותר שמיותר ש אמריקניים וכתובות שאפשר ללמוד שחון במשום חכחול, שילוב של שקנים כשל מוסיקת המום, מכובס בכביטה הבים בנדנות למזלום ("הווינמן"). שות בערוץ השני. בחירת עם מלאים של מספחות בנדנות למזלום ("הווינמן"). ערים האות היא הרבה יותר מתוחבמת צבעוניות, נאדום וצהוב וכחול. עירו ששות לא נסתיים, אבל ילרות שונים לא נסתיים, אבל ילרות ומוצים לילות ומעצבים משקיעים ה"יונים לם עוד לא נסתיים, אבל ילרות

לים בקונים שיוחשפו לאלפי הילרים פופ, הופך מבוקש לאחר מכן גם מימין: משחקים נמשבצות דמקה שלכן למומנים נום אל כתונות. גם לבנים ("עאבי"); תוא ורויא

בשולובים של צבעים זרחניים ("טופר"). בדי ילדים לחורף 89', הם עדיין בשילובים של צבעים ורחניים ("טופר").
הרבה פוסרים, אימוניות ומיועים, במרכז: מיני מג'יוס, עם חולצת בודנת
בצבעי ניאון חוקים – ורוד וסגול מצויה הובעתית עוברת טוב גם וצועב וירוק, אפור ושהר, שמעם נחשבו באני ("שאבי"), אפורה עם בתובת

מי שתחיל במגמה הזו, היו בעזרתן גיאוגרפיה ואנגלית. נ'ינס מכוסים ומקטורן ("דן קסידי"): שידוקליפס של מוסיקת הפום, מכובס בכביסת אכנים או כביסת זהב, שחזור לגן מחניף יותר לילדים מאשר

waealo 38

398122210

A DESCRIPTION OF THE PARTY OF T

המכירה במפעל **בניר צבי** א', ב', ד', ה' 19.00–19.00

יום ג' עד 20.00 9.00 - 13.30 기미

22.00 TV רוניה בשפע

כסאות מתקפלים החל מ- 19.99 ש"ה

אנו סופרים את המלאי...

אתם סופרים את הרווח!!!

ברהיטי רון ניר צבי

כסאות תלמיד מסתובבים החל מ- 99.99 ש"ח

כסאות לפינות אוכל החל מ- 49.99 ש"ח

כורסאות טלוויזיה החל מ-399 ש"ח

מיטות נוער החל מ-269 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+1 בבד החל מ-999 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+1 בעור החל מ-2,999 ש"ח

מבחר חדרי ילדים ונוער, פינות אוכל

4"マコヨ

החל מ**־399 ש"ח**

מפי 140×190 החל מ־299 ש"ח

המחירים כוללים מע"מ המלאי מוגבל פטור ממע"מ לעולים חדשים

רהיטים מתצוגה 20%–50% הנחה

החל מ־549 ש"ח

אנו מכבדים ויזה עדיף אלא לקניות בתשלומים אנו מכבדים ויזה יותר טוב מכסף

בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 240546 בע"מ

המכירה ליחידים, חנויות,

משהר: מי שמת בגיל צעיר, מפטיד את כל החלק המשעמם של החיים.

פתוח במוצ"ש איך לדבר יפה ומחונך על...

א המנוטים א הנגיים

(אני צריק ערטיו לו מוש שלבייות), חה חה.)

... א הכרצת האדעה הפלשעעת

19 lu Fr ... בירגה ירושוים כמה צה ארשל ירושוים, חוצבה, צווצה . להחרים ואסור ביר בוצח, שורוב של יהודים ציקו אליה TATION PICE ACTIVE AIREAR I'ME DAS Tell Ist Heir. Her VEH: אה הייע אומר אם הייע מקלה לשישהו בל ממוכ. הפולבינאים, אוי במה מעוקה האוה אהמשפחה שלי שה. באם חיב בי האותף ל הצו, הפלשבינאים יושלו לביש לשבת כה. אם الدورا وو الرح و ماد عامل على المال مدوام ودوام ومدا والم ده

תמונה ממקומות לא ידועים

ירושלים יפה באופן גובר והולך. עד להפרזה ואיש הארטנקירכנית. עברכם, הקטון באלפי ישאל, מהלך לו עסוק ברחובותיה, ומתאום הוא שבו ליד בית הכנסת הגרול, היכל שלמה, שלחותיו פתוחות וטכוצה של תיירים עומרת לשתחו שומעת את הסבר המדריך וזוממת לקיננס פנימה.

ענדכם מגחך כאשר אילפו אותו, וממשין מוכו, ופתאום עוצר וטופח על מצחו.

וגע אחר, אומר עברכם לעצמו, חרי אתה נמס לכל כנסיה, קתדרלה, מסגד ומקרש מקיים ברוכך, למה לא תיכנס פעם להיכל

לנית הכנסת הבדול.

לא יודע מי הארכיטקט, אכל כית קולנוע הימי ממין אצלו על עיוור.

אכל בל אחטא כשפתי, אומר גם מלה טובה: הארון והפרוכת היו יפים. ואומר גם עוד דבר: נכון שחשוב מאוד להיות כ"זיגל" ולהוציא לאגשים את העיניים, אכל טוב שנכנסתי והייתי פעם גם כ"היכל שלמח".

מצר שני, נכון שארכיטקטורה של בית כנסת

מציבה כמה בעיות חסרות פתרון לחלוטין, כגון

עזרת נשים שרואים ושומעים ממנה הכל, אבל

לא רואים או שומעים את היושבות בה, ושהן

מספיק קרובות כרי לזרוק מכריות אבל רחוקות

וכמו כן - בעיית הבעיות: איפה מרכו בית

חכנסתז הכמה או ארון הקודשו ואיך זה מושיכים

ארם עם הגב אל הכמה או עם הגב אל ארון

הקודש או לא זה ולא זה ובכל זאת בתוך בית

בעיות, כיאה לרתנו שכאה להוכיח שהעולם

איננו מקום שכאנו אליו כרי ליהנות בו.

מכדי להחליף מכטים.

הקיבוצים, את משק העובדים, את קופת הולים,

גרו המפעלים הכושלים מישראל לחונגריה.

הימורים מסוכנים

כל כך הרבה סופרים, המטופטפים בשלוש ארבע וחמש יחידות כחומר הלימורים, מתאמצים לשכנע כמה נכון ונכון לשחק ברולטה רוסית. בכל ראיון הם משררים: קחו סיכון, תהיו גברים, אל תפחדו, נסו, מה כבר יכול לקרות?

ניתוח תוצאות הבחירות

אחת מסיסמאות הכחירות היתה: שמאלה וז רק לים. תוצאות הבחירות מראות כי רוב

Like the Control of the Control

פגישה עם הגורל

פעמים רומה לאורי כי אריאל מולד, המנהל חברה כלכלית גדולה, הוא ילד קטן המגלה עריין את פלאי המעלית המטפסת במהירות מעלה מעלה. ילד התוחה על פלאי הטכניקה. כל אימת שהוא עולה אל השנטהאוו שבכית המי

שותף, יש לאורי הרגשה שאריאל היה שמח לחזור, לרדת ולעלות שוב, אלמלא התכייש מחמת כבורו כא־

מאמין בגורל. הצירוף של גכר נכון, שהגיע להישגיו כוכות כשרונו ושכלו הישר, יחד עם אמונות טפלות. נראה לאורי מגוחד.

שייר לגזע בני הקיבוץ, שניהלו מפעלים, הפכו לאנשי עסקים בצווארון פתוח, ואחריכך, בקסיצה אחת, זינקו אל עולם העסקים הפרטיים. ושם, כל הכישורים שהביאו איתם הפכו מנוף להיותם מנהלים מצליחים. מבוקשים, המסוגלים להפשיל שרוולים ולעכור יחר עם הפועלים ליד המכונות, וכאותה טבעיות לנחל מר'ם, ליזוט, ולפתוח שווקים חרשים למוצריהם.

אורי הכיר את אריאל מהשרות הצכאי. כבר או אפפה אותו הילה של מפקר מבריק, נועז. אורי ראה לעצמו כבוד להיות ירירו. השנים לא העיבו על זוהרו. כבר מזמן גילה אורי כי הישגים שאתה משיג כארם צעיר כוכות אומץ לב, גכורה או תושיה, כמסגרת הצכי אית, אינם עומרים נמכחן השנים. במרוצת הזמן אתה חייב לפתה בעצמך כישורים אחרים כרי להצליה. כמו הספורטאי המצטיין של בית־הספר, המושך תשומת לב, משמש מקור הערצה, אכל לימים הופך לקוריוז מגותך, אם אין בו היכולת לגלות בתוכו כישורים אתר רים שאינם ניזונים דווקא מכושר מפורטיווי אלא רווי סא מכשרת אינטלקטואלי.

אריאל חזר אל הקיכוץ לאתר השרות הצבאי. הפך למרכז משק, הקים מפעל משגשג. שנים רבות ראו כו את אחר מעמודי התווך שעליו נשען הקיבוץ. איש חוס, כטוח בעצמו. שיכולתו נשענת על אומץ לב כטחון אישי והצלחה המאירה לו פנים.

כאשר התארחו אורי וגליה בקיבוצו, למדו עד כמה הגבר דק הגו, הנמרץ, שקומתו מתגשאת למטר שמונים, מקובל ונערק על חברי המשק. מקרין סמכות. מרי פעם ניגש מישהו, טופח על שכמו, מחליף איתו כמה מלים אבל לא הדברים שנאמרו אלא הסול השסט והסמכותי שלו הוא המעיד על אריאל כעל סמכות כלתי מעורערת.

אתת לשבועיים חיח עולה במעלית אל הקומה ה־12, אל הפנטהאת כבית המשותף, כדי לתפוס ערב שליו על חמרססת", כפי שכינה זאת. עסקיו כמנהל המפעל הכיאו אותו תדיר לתל אביב ומדי פעם היה נועץ כאורי בכעיות משפטיות מזרמנות.

כך למד אורי על עולמו של כן קיבוץ שראה את התלם של חייו נמתח ישריישר עו האופק. כלי סטיות.

העלה על רעתו שהיא קיימת. "אנחנו חברה שניסתה לחצוב זמן פנוי לאדם כדי לשחרר אותו לעימוקים אינטלקטואליים, אבל הפנאי וווח ינק... קטנוניות". אריאל לגם אט אט מכוס הקסה שלו, כאילו גועץ בה. זה מכבר הוא נושא בתוכו אי נוחות שלא ירד לסופה. עם אורי הוא מרבר כדרך שאדם מרבר עם פרקליט. חשוף. בלי להסתיר דבר. לשארם לא צריך לחשוב מניין תבוא ארוחת חערב

עצם העוברה שאריאל נשאר כל ימיו במשק ולא

העלה אפילו הרהור של עזיבה פירושה שהוא בחר

כדרך החיים הזו. אולי לכן, רווקא משום שבחר בדרך,

יכול היה להרשות לעצמו, בערבים על המרפסת, לת־

קוף את החברה בה הוא חי מזווית שאריאל אפילו לא

עם עצמו וחש כי השלמות הזו זוכה למעגל הרוק וחמים של חברי המשק המעריכים את עבורתו. המפעל המשגשג חילץ את הקיבוץ ממלכורת המשברים הכי לכליים והחשכונות החסומים ככנק שהעיבו על כמה משקים. כבר בתחילת ררכו מצא שווקים למפעל באר־ את וה". צות המזרח הרתוק, עד שלא פעם כינו את הקיבוץ

"מפעל לפלסטיקה של אריאל שיש לו גם קיבוץ".

סיימת כו תמימות נוגעת ללכ שאורי התפעל

ממנה. בטוח בדרכו. דומה שאין לו אפילו ספקות עד

שבא הסכמוך עם הקיבוץ על דרך ניהול המפעל והע־

המקנאים בסמכותו הגדלה והולכת. כפעם הראשונה

גילה כי העוכרה שארם מצליח, כמעט לברו, לטלטל

קיבוץ שלם ולקרוע לפניו אופקים כלכלים חרשים,

איננה הופכת אותוו אוטומטית לארם נערק אלא

משמשת לא פעם מקור קנאה, קנטרנות, רכילות. כמו

ילד חמים חמה על כך שלא כולם שותפים לשמחתו.

והעובדה שהוא מצליח, גורמת לכמה חברים לאולקום

למד אורי משהו על הסיבוק. לא על החזית הזוהרת

שלו אלא דווקא על לבטים של דוד הכיניים, בני

המשק על סף גיל 50 שנשאו על כתפיהם מפעלים

גדולים ולפתע הם גיצבים בפני השאלה מה הלאה.

"בשיחות על המרפסת", כפי שאריאל כינה זאת,

0

או לפחות לעודף חומציות בקיכה.

כים להשתוף בבריכה יחר עם המתגדבות. משהו דעוק

"לא תאמין. באתי לפואיה ופתאום לי בערינות כי טעיתי בקומה ואי אפשר

לסגישה הבאה כא אריאל להיערד.

בלי שאלות. בכטחון. כאותה שלווה של אדם השלם שלו, כאשר הוא מסיים את העבודה בשעת אתר הצה ריים, יש לו בעצם אין סוף פנאי לקרוא, ללמור, לע סוק כחינוך. הצרה שאצלנו ממלאים לא פעם את הפנ-אי בצרות עין; מה השיג השכן? איך הוא הצליח לנמוע לחוץ לארץ? מאיפה יש לו מערכת וידיאו ומערכת סטריאו"ז התבונן באורי בחיוך, "אבל אתה לא תבין

היו גם שיתות אחרות. לעתים היה עולה קצר רות, סוער. ניגש למקרר לוגם שני בקבוקי כירה נוה אחר זה, פושט את רגליו הארוכות על מסר הכסא מיר אותו בפעם הראשונה מול הצלחתו. מול חברים שממול, משתרע ומרכר כאילו אורי מצוי בתוך החזר ריו ויודע את הקשר הפתלתל של האפוציאציות. "אחה עובר כמו חמור, סוחב מפעל גדול על הכתפיים. קס בשש כבוקר וחרור בשמונה או תשע בערג וואת בחברה שבה הרכה אנשים גומרים את העבודה כשלוש והול"

ואו יום אחר הוריע: "נתתי את המפתחות של המפעל עכשיו, סיררו אותי לשנה בתורנות בחרר האר כל. נתפום ראש על הרשא משתיים אחר הצהריים. חיים משוגעים".

אורי התבונו באריאל. למרות שהוא גאחז כשלווה הממתינה לו, הרי הוא עריין מוער, קצר רוח וחש שוכי

רים רבים עדיין ממתינים לו. אולי לכן קבע פגישה עם יריד בתליאביב, באחר מבתי הקומות שאיכלסו חברות כלכליות

נזכרתי ששכוותי בכלל באיזה משרד נקנ" עה הפגישה. עליתי במעלית. לחצתי על קומה עשר. כך סתם. הדלת נפתחה. אצל הכניסה עמר גבר רחב כתפיים שהסביר להכנס. אתה יודע שאני אחר כזה שלא דוחים אותו. שאלתי: מה קרהז אמרו: זו הקומה של בעל העסקים ד. ביקשתי לפי גוש את אחר המנהלים שהיה ירידי. סיפר תי לו שהחזרתי את המסתחות של המסעל ואני מתחיל לרחוף עגלות בחור האוכל. הוא שאל בפשפות, "אתה מוכן לייצג אותנו בארצות־הכריתז"

תוא נוסע לניו־יורק. "זה עסק ענק. מרתק. ביקשתי מהמשק שיאפשרו לי להישאר חבר ואני אכנים את הכסף לסיכוק אכל הם עור רוצים לשקול; אסיפה כללית וכל זה. אז החלטנו לעזוב. כגיל 48. בלי פרר טה עובנו אשתי ראני. רק עכשיו אני חש רווחה. כאילו כל הזמן חיכיתי לח. תמיד הייתי על הסף. אבל לא העותי. לא מסר" תי לעצמי דין וחשבון. כאשר עלה הדכר לאסיפה הכללית התנגרו הכרים רכים. אבל אשתי אמרה לי אותו לילה: "אנחנו לא הולכים נגד המול. אם לחצת במקרה

על קומה עשר מי אנחנו שנתגגר"ו עומר לסום לארצות-הברית. לוחץ ידיים. יש לו יראת כבוד בפני מעליות ומול. רק לפני שנכלע במעלית בדוך אל ארץ האפשרויות הבלתי מוגכלות, אמר

בחיוך לאורי: "אתה יודע, כעבור יומיים חזרתי אל הכית רכ הקומות, לחצמי בטעות על הכפתור של הקו מה השביעית אכל, מעשה שטן, המעלית הכיאה אתי הישר אל הקומה העשירית. כאשר שאלתי את מעסיקי החרש את סוד שגעון המעלית הוא אמר בחיוך: 'כבר שבוע המעלית הוו יצאה מדעתה. לא חשוב מה תלחץ היא תכיא אותך הישר לקומה העשירית..."

חיים ואוהבים

ונרים שמעולם לא

אטיוד על פבויים (א)

עצם נפררתי ממך באופן סופי – אם כי בלתי־מתוכגן – בשיחה טראנס־אטלנטית הקונגרס, מבקשת לחלק איתך בטלפון את משאות בהן טבלתי, ואתה שוכן בדירת הגג שלך שש אל אורות העיר הגדולה.

אלוהים, איך בן־רגע קברתי חלום של אושר ממשך, אם כי רעוע, קרעתי תמונתך שהיתה עימי שון כל הדרך. בועם שקט היטחתי לארץ את המתנה ו וכל: קשרים ושורשים ואין לו מחסור בפינוק נוספות חלפוג מחתיו מלאות הוכחות של אהכה.

פי הנעליים הארוכה והמוזהכת שידיתה היא ה מולף של סוס שמצאתי בחנות עתיקות חדשות, משרי בית־מרקות, לא תגיע ליעדה המקורי. זאת זשי נרגע ששיתת הטלפון הגורלית שלנו נסתיימה פניין שרווקא או שאלתי את עצמי שאלה טכנית: אז כבר שלוש שעות לטיסה לפארים שנדחתה... תולכת לעשות עם כך הנעליים המטופשת

> אחנו גמרנו. זה ברור. ממרחק שנות אור שאלתי אור הגיד, חשבת עלי לפעמים: אתה שתקת ואחר שית: כן. בטח. ברגע זה אני חושב. (איזו חוסר ותוח. ממש טמטום. איך בכלל הגעתי אל אחר שון ואו, בנוסף לציחקוק של נערה שנשמע ברקע, לש שעלי לצאת מן המשחק בכבור. מישהי, צחקנית

מי השתלכה על העמדה בהיעדרי המכושך מדי. מתרה רק כף הנעלים המוזחבת שאין לי עדיין לוותה במתנה. בעצם גם איני רוצה למסור אותה מידוקנרות לאהכות־הלא־נכונות הגדל ומתרחב מי פיטתי הדחבה.

ואתה לא תיארת לעצמך כי בשל השיחה הטראנס־אטלנטית הנונשלנטית-כביכול, לא עצמתי עין עד הבוקר ושאלתי עצמי היכן טעיתי. החזקתי עצמי בכוח לא לטלפן שנית ולנער אותך, וביקשתי בשאני בסוף העולם, ביום האחרון של את נפשי למות כאשר שיחורתי את השיחה הדלה שניהלתי עמך:

- כן, כן. זה אני, שייקה. מי מדברת? - בחש. (לאחר 90 שניות ושישה ניחושים הוא

- מאיפה את מדברת?

שניות מספר קודנו לכן קניתי לך. מתנה לגבר שיש הנערה המצחקקת הפריעה לו להתרכו. 90 שניות – נורא יפה מצידך שוכרת אותי ואת מטלפנת. כמו גברת מהסוסייאטי. נגבי את הפה וחכי למטוס

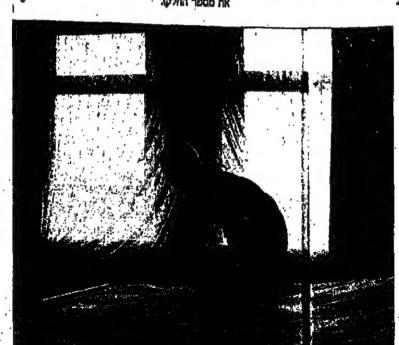
(מטומטם, מרוע שלא אטלפן. והרי בילינו יחר את הלילה לפני הטיסה. והרי הסעת אותי לנמל התעופה). בעצם כבר התחלתי לשכוח אותך, שייקה, חא, אטלוד על פנוים (ב) הא, אבל אין מה לעשות בחור הזה. אני מחבה במלון - בעצם כבר התחלתי לשכוח אותך, שייקה, חא,

חבי רגע, רגע, רגע, טוב, בסרר, מצאתי... מהז מצאתי את הפנקס, אז את יכולה להמשיך, מתוקה שלי ובעצם אין לי מה להמשיך לומר לך כאשר הציחקוק מאחוריך נמשך. אולי תלמר אותה דרכי התנהגות באשר יש לך שיחות טראנס־אטלנטיות: אולי אתה מקציב להן. אולי בסוף הערב תחליט עם מי אתה עווב. ככלל מרכר אלי מן המיטה?

אז, אני גומרת... (חיכיתי שיאמר משהו שיצדיק את הציפיה שלי לקבלת הקו הטראנס־אטלנטי, ואז נפל הפגוא:

תגידי, אולי אפשר לכקש ממך שתביאי לי משתו מפאריס? איזה חלק לפו'ו שלי. פה אני שא אפער אותה במקום גראה לעיז, כנוצבת אהבה מצליח בשום אופן להשיג... (זה לא יכול להיקת. הידרדרות טוטאלית של השיחה. עכשיו הוא מכתף את מספר החלק).

> קה (הצילום מחוך הקפר "מעניות ("ביצ")

תיבת דואר / הבה נשתלט

בלעדי". בטרם תרכשי עוד מפלצת אלקטרונית

כנון מיקרויגל, הבה נשחלט על המיקרו־מחשב

יורשה לנו להשיא לך עצה – אנו נחגוך אותך

במעבד התמלילים וזאת כדי להשיג שלוש

א. שתניעי לשלב שלא תחששי מרכישת

(.P.C) שלד.

מיקרו־גל.

לם רב, נהגינו מאוד מהכתבות שלך במדור זה, שברשותך. ובמיוחד מהכתכה "התחילו את המאה העשרים

ג. שהכתבה הבאה בנושא תתאר את החוויה. משה מלמד, זהר עמיהוד

תודה לכם. הלוואי ויכולתי להישאר במאה ה־19 - אלא שהמערכת שלי כבר דאגה ל"מַדרַן" אותי. בקרוב, יש חשש, אדע אפילו להפעיל כספומט. ועתה ברצינות: כיום אי־אפשר – חוזרת – אי־אפשר, לעבוד בעיתוננו מבלי לדעת לעבוד על מסוף. אז ב. שתוכלי להפיק תועלת ממעבד התמלילים וכנעתי ולמדתי את העסק.

- אשתרל. כן, כן, רשמתי את שם החלק (מטומטמת, והרי לפני כמה שניות החלטת שהסיפור

ביניכם מחוסל). וכשהחזרתי את השפופרת למקומה ידעתי שמרגע זה יש לי אחר פחות כלכ. אני חושכת שבפעם הבאה, כשאהיה תקועה כאיזה חור בעולם, לא אחפש ררכים נוספות לאמלל את עצמי. למה לקלקל את התענוג של חו"ל ולטלפן למי־שלא־יהיה בארץ?

וכמחשבה נוספת, הרי זו היתה פרידה בסגנון של אשת העולם. בלי מלות צער ואי־געימות והתפתלויות. - נחש (הוא לא הצליח, למרות שעזרתי לו. אילו טילפגת אליו מבנימינה או מכרכור - זה היה נשמע אחרת. אכל את שיחקת אותה כמו גברת מהג'ט־סט ("מחכה לטיסה". איפה). או תאכלי אותה

ה מצאת כוז אני רואה אותך עומר בין הקהל היושב. בטח שיש לך סיבה לעמור. מישהי ניגשה לחור אחריך. והסיכה הוו מתחלפת אחת לחמש ער עשר רקות. זה הזמן שאתה ואני בתוך קהל, מתבוננת כך מרחוק, נטולת

חשק, ולא תופסת מה הן מוצאות בך. אתה גראה לי, סליחה על הביטוי, קצת קופי עם פה של שימפנוה. אתה גרוש, זאת אומרת פנוי, אתה אמיד, אתה פזרן, אתה נותן את הבית שלך לחברים שחוגגים להם יומלרת בהפתעה ויש לך, כך שמעתי, חדר שינה . משוכלל על חצי דונם.

בעצם, על מה אני מתפלאה. והרי זה המצכ כשוק. לאחר כזה הולך ועור איך. הוא יכול לברור מתוך המיטכ. והן כולן, אחת אחת, מוצאות את הררך אליו. כולן משכילות, מצליחות כעסקים, נאות, עצמאיות ויורעות כשיתה פוליטית לסוכב על האצבע חמישה כמוך. אבל אתה, כתור סתורה מכוקשת כשוק רל־היצע, לא נותן להן צ'אנס להגיע אתך לשיחה בענייני שלום־לא־שלום. מרכרים על פסטה ועל זיגל ועל תופשה באי יווני שאף אחד לא שמע את שמו. זה מה שהולך. והולך, כאמור, רק חמש עד עשר דקות. אחר כך את צריכה לפנות את השטח לכאה אחריך. ומה שלא הספקת לעשות בקצוכת הומן שלך - ככר

לא הספקת. עניין אבוד. הוא ממשיך לקבל קהל ואת יושכת לך עם חברות מן הצר, ומצפה שאולי עד סוף הערב הוא יגש וישאל אם יש לך עם מה או מי לחוור הכיתה. ומה שכליכך מרגיו זה שכטח שתגירי שאין לך, אפילו יש לך, ותשאירי את המכונית שלך ומחר תחזרי במונית לקחת אותה... העיקר לצאת מן הערב הזה איתו. מה לעואזל מצאת בוז

#136310 42

43 Binebio

הורוסקופ

תאומים

(21 במאי עד 20 ביוני)

תחזית לשבוע שבין 2 ל-8 בדצמבר

(22 בוובמבר עד 21 בדצמבר) אחם בולטים עכשיו בפעילויות קבוצתי" אין זה זמן טוב להלוות או ללוות כספים חיי הבית והמשפחת מאפשרים לכם עכי סיים קשרי עטקים עם חבר. תודקקו לס" טובח צפויה לכם בימים אלה בתחום השתדלו לחימנע מויכוחים מיותרים.

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) יש לכם ספקות לגבי עמדתכם בעניין עס" גדלת התכנסח. בתקשורת עם שוחפים קי כלשהו. אך בתחום חיציותי אתם עלולות להיות השבוע תקלות – השתדלו מצטיינים השבוע, וייחכן גם שתוכו בקיד לתיות קשובים לרגשות הזולת. עניין הק־ דום לו אתם ממתינים. התחום תרומנטי שור בקריירה טעון בדיקה מעמיקה ומדו־ משנשג עכשיו, ותשאבו נחת מחברת בני קדקת.

(20) בינואר עד 18 בפברואר) זת יום טוב לטיפול בענייני הבית והמשפ" חה, והמחפשים דירה ינחלו מצלחה. בת־ חדשות טובות צפוינת נפישור הפימסי.

משווים תוצאות.

הטכעיים למיניהם.

טימיים נותרו שאלות שעדיין טעונות מע־

דה ולהעדיף פעילות יצירתית בבית. אך

מאזניים 21 ביוני עד 22 ביולי) חשבוע תוטל עליכם אחריות נוספת, בק־ שר לשותף או לבן משפחח. עם זאת, ית־ אפשר לכם ליהנות מאירועים חברתיים.

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) - חדגש תשבוע תוא על חוירה חתברתיה זה זמן טוב לצאת לאירועים. אין טעם לראוג, או לחרכות בהירתורים. תנו לעי צמכם חזדמנות לבלות בנעימים. צפויח

הרוח, שנעכר בשל תחושת כי עבודתכם בימים אלת אתם נוטים להשתעמם בעבו־ חום העבודה מצטבר עומס, וייתכן שתי" בחיזוק הבטחון העצמי. עצח שתקבלו חסיכויים לקידום בקריירה דווקא טובים עלולות לפרוץ מתלוקות בין בני הבית.

אלצו לדחות נסיעת שתיכונתם מזמן. עכשיו לא תהית מוצלחת – סמכו על – שימו לב לתודמנויות חדשות. חשבוע חשימט שלכם.

בארץ כמעט שאין מקומות נידחים, ועל כן, אחרי

המלוח, פלביץ ואנשי מחלטתו יוצאים לנגכ בסביכות

מזהים את הצמח המדברי, שפסמון המרבר, עכברון קטן, חופר לו תחתיו נומות, כשהוא בא ללעוס תרופה.

קוטפים כמה שקים, תוך מאמץ לא לפגוע במחזור

השוק פרוע ופרוץ

•וות שם שוב מבית מרקחת "הגליל" בת"א, התנטתה בקניית צמחי מרפא מחוצרת חארץ. לדברית חרכישות תאלה עלו לח תרבת יותר מן חצפחים שתיא קונה אצל יבואנים. חיקף הגידולים

למעשת, אומרת שם שוב, יש הרבה אייסדר אמרו קפסולת כואת וקרת כל כרד

"חושם חותב (חידושטיש). החומה אנטיידלעתית מצויינת, למי תרומאים. חבי וולים תסלנית, הסירפד, חאורתיקה, עניין של שויים שלושה שקלים".

החיים של הצמחיה. ביוכימאי, מאיר פרל במקרה הוה, מבודר את

חמצומצם בארץ, פלוס עלות חקלאית נכוחה. החזירו את הרוקחים ליבוא מנרמניה.

מצמחים שמגיעים מחו"ל. כולם עברו בדיקח של מכון התקוים, אבל אינם מופרים כתרופות, אדם מצוון שוכום אלי, יכול לקבל ממני 'קולדקם' בלי מירשם. אני לא יכולה לתת לו תרופת צמווית או זומואמתית, שאני מודעת ליעילותת, בלי מירשם של

שצריכת לעבור תחליך מסוים (ליאופיליוצית) בדי חיות יעילות לא עוברת תחליך כזת בכל בתי ומרקדות, משום לוחנים צמה במשחנה כלשתי, דוהו

> ועשח ידנות, לא ביצור השוניי. מרו הצמון חבי יקר בבית המוקחתו

מרקחת ושווקי תרופות־צמחים בסין, אנגלית, גרמניה. "רוביקוש לצמחי מרסא עצום, אבל כלי מרשם של רופא אסור לי למכור תרופות צמתיות", אומרת זרוקוות. "החיצע הולך וגדל, המווסן שלי מתפוצץ

"אני כמעט צמחוני", הוא אמר, מבוכתו ניכרה בקטע הפינאלה חזה, "אבל אני לא לוקח תרופות מנע צמחיות באופן קבוע. אני מאמין בתזונה נכונה. לא שותה תה וקפה, ממעט כאכילת מוצרי חלב, כמעט לא נוגע כבשר, אני לוקח אקמול לחורדת חום, אכל נמנע מאנטיביוטיקה. אשתי לוקחת באומן קבוע ויטמין סי. אני אפילו את זה לא עושה. מי שאוכל נכון לא צריך ויטמינים מכחוץ. צריך שיהיו בתפריט פירות וירשת, הרבה שמן זית, דגים, שומשום, טחינה, קסניות, שקרים בשביל הקלציום, וצריך להרבות בפעילות

רוסא. אני לא משתמש כידע שלי, לא לגבי עצמי ולא לגבי חברים שבאים לשאול בעצתי. אפילו אם אני חושב שאני יורע איזה צמח יכול להקל על תופעה מציקה בגוןי, אני שולח לרופא".

"פי ווון חסון עבודון. מהליך השווניה, הערוב ישקילה, מילוו ווקססולה, מחיר הצכחים, והכל

מתנחלים יפה וצפויות התפתחויות חיובי־ כן שתצוץ חשבוע דאנה הקשורה בענייני בלנות רבה בשיפול בילדים. הזדמוות ות. בתחום הקרייות צפויה התקדמות. כספים, או בילדים. בין חברים עלולה לה־

(21 במארס עד 19 באפריל) בימים אלת תחשבו על תכנית חדשת לה־

(19 בפברואר עד 20 במארס)

אתם נועים לחוסר סבלנות, וביחסים איני

(20 באמריל עד 20 במאי) פעילויות בשעות הפנאי ירוממו את מצב (23 ביולי עד 22 באוגוסט) אינה זוכה לחערכת הראויה. התמקדו

ות, אך לא מומלץ להיכוס לעניינים פיננ" מחבר, אך בתחום השותפויות חעניינים שיו לחירגע מן המעילות הקרחתנית. ייתי

השבוע תיפול לידיכם הזדמנות לטיול מי מד, אך אין זה זמן טוב לבילויים רומוטיי ים – דאנה כספית מטרידה אתכם עכשיו, ייתכנו מריבות בענייני כספים. כדאי להי תמקד בימים אלה בחיי המשפחה הקרו" תנלע מריבה, אך כין שותפים תשרור חרי

(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) אתם מיטיבים עכשיו לבטא את דעותיי כם, אם כי ייתכן שתתקשו לחתמודד עם טימוסים וכחניים. זה זמן טוב לעיסוקים תמצריכים מחשבת מעמיקה ולהדבקה פיגורים בהחכתבות. בתחום חנדל"ן אין

החומרים הפעילים, לומר איך הם פועלים על אנזימים

שאוזראים על מטבוליום. בשלב הכא מנסים את החומר על תולדות. ואז מגיע תור הניסוי הרפואי בבני־אדם.

כאן זה ניתקע, לרוב. במקרה של המלוח לקחו על עצמם מספר רופאים לברוק את יעילות התומר. פלכיץ

מחכה בקוצר רוח לכיצוע הניסויים. איך מנסים:

בשיטת העיוורון הכפול. נותנים חומר מבורד מצמח

לקבוצה אחת של חולי סכרת, ולקבוצה אחרת ניתן

פלסבו (אין־בו). גם הרופאים וגם החולים אינם יודעים

מי קיבל מה. אחרי תקופה מסויימת מחליפים. קבוצה

א' מקכלת פלסבו, קבוצה כ' את החומר הצימחי. בסור

כבי"ח תליהשומר, ברמב"ם ובקליניקות פרטיות.

האינטרס והיוזמות, עד כמה שהדבר נישמע פרדוכסלי,

באים תמיר מצד החוקרים. והחוקרים מעריפים לזכות

בשיתוף פעולה דווקא מצד הרפואה הקונוונציונלית. שבה אין מקום לשרלטנות הפורתת בקרב המרפאים

אתה בטח מחסל כל מיני עלים לארוחת בוקר,

"אכל ככלל, אני לא נותן עצות רפואיות. אני לא

בשכת, בגינה שלו בבית שבעשרת וליר גרדה.

מנפש פרום' פלכין את העשבים סביב צמחים

ניחוחיים שאינם גדלים ככל גינה. ביום ראשון הוא

חוזר להאבק בצניעות במסררון שבין המעברה שלו

לדרך המוכילה למשרד הכריאות.

אמרתי לפלביץ, כששלף תמונות ססגוניות של כחי

בקרוב, אומר פלכיץ, עתיד להיערך ניסוי כוה

שיתה תשובה הקשורה בתחום הכסמי.

ארש הג'ינסנג הסיני שנה "שורש החיים" ומיוחסות לו מולות מרפא רבות.

ו פושומוו

שורת הגיינסנג הסיגי –

ולשחוור נעורי העור -

למוסוך בישראל.

בעוויצריה –

ונה להצלחה היסטרית

רויסקה חלאבין, מדען היופי נקראלי, מגיב על שאלות בדבר

וממור הפתאומי במוצרי סדרת

פצשקה": "השרויצריות פשוט

אולוואת הכל והן רוצות עוד",

וומביר מר חלאבין את המתסור

מיפוש זינק בשוויץ לשיאים

ווסים, שאילצו את "חלאבין

משיקה" לשגר משלוחים דחופים

שת, וכמויות אלה באו על חשבון

זא, כולל עבודה במשמרות

LOVE LOSE מתוצרת "חלאבין

למלחמה מוצלחת בקתטים

LOVELINEIXI

השוק המקומי,כדי לשמור ולייצב שוק ייצוא חשוב – שהפך בימים אלה

לנקודת הפצה לאירופה המערבית.

הביקוש הגיע לרמה גבוהה כיותר.

כיווז שיותר ויותר גשים מגלות על

עורן את התכונות המופלאות של

הסדרה, ומי אינה רוצה להעלים

קמטים ולהחזיר לעור את נעוריוז

בסדרת LOVE LINE מוצרים לטיפול

פנים, קרמי לחות, קולגן, הזנת לילה,

מקיף: מי פנים לכל סוגי העור, חלב

קרם קומפלקס, קרם לניקוי עמוק,

קרם עיניים, קרם צוואר, קרם גוף,

בשוויץ נמכרת כל הסדרה אך ורק

בבתי המרקחת, לאור תכונותיה

הרפואיות; בישראל, מבטיח מר

קרם ידיים ושמפו נגד קשקשים

ולמניעת נשירה.

הטכנולוגיה של מעכדות חלאכין והיכולת המדעית המאפיינת מפעל זה – הניכה סדרה מושלמת, אשר

השוויצרים, הקפדניים כיותר בעולם כנושאי איכות,

שיווק הסדרה להילוך גבוה, שמלווה במסע פרסום גדול

עדיין המומים מהתוצאות המהירות והממשיות

המושגות ע"י השמוש במוצרי הסדרה.

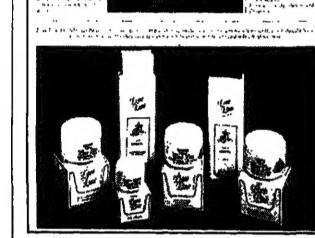
מרים מבית טוב - ספרית מעריב

antur w''nder'' yn etrr 'Datu byoj krivic r'urkc' ושוברה שיאי אכירה בבחי arten ut uny.

Ginseng jetzt auch in der Kosmetik

מציב המחאה עיס 15.00 ש"ח עבור צמיחה כככלית - פנט לשנות התשעים.

חלאבין, נוכל בקרוב מאוד למצוא שוב מלאי מספיק גם עבור האשה אחרי שבדיקות מחמירות וקבוצות ניסוי הוכיחו מעל לכל ספק, את הצטיינותה של סדרה ייחודית זו, נכנס

'וֹקת החמור

המקובלות. נוצר מעגל סגור, שבגללו רק הבריאות שנורע על תכונותיו הרפואיות של צמה מסויים, נאמר שלנו מאחרת להשתפר.

מרופ' פלביד, שמאמין בשילוב בין הרטואה מרכז ספיר, וארי נקרות. בעזרת בוטנאית, מימי רון, המודרנית והצמחית, מנסה עכשיו את מולו בקרב הדופאים הפרטיים הפתוחים לעניין. לדבריו, יש יותר ויותר רופאים שנוטים להכניס את העשבים לקליניקות שלהם. באתרונה פותחת הפקולטה לחקלאות קורסים משלימים כמסגרת לימודי החוץ שלה, לרופאים ורוקחים שמעוגיינים לרכוש בסים ידע על רפואת צמחי חמרפא. האנשים מגיעים בזרם איטי אך מחמיד. העניין מוכרה ליצור ביקוש במשך הזמן. הביקוש, אם

ירצה אלוחי המדע והבריאות, יויו את המחקר. "אנחנו מאכרים את הצמחים ואת המרפאים". אומר פלכיץ. כניהם של המרפאים המסורתיים ככפרי הערכים, לא ממשיכים במסורת. הם עוברים לעיר, לומדים רפואה מודרנית ולא רוכשים את התורה בעליפה של אכותיהם. רוג המרפאים המסורתיים ככר קשישים. רבים מאלה שתוחקרו נזמן עריכת הסקר כ־85', כבר אינם כין החיים. כינתיים צמחיית הבר בעולם ניכחרת. 400 רונם יער גשם ניכרתים כל דקה בדרום אמריקת. כצל העצים האלה גדלה גם צמחיית המרפא, שסוגים ממנה הולכים ואוכרים. המדע הססיק עד כה לבדום רק כיז אחוזים מהצמחים. מרפא זקו כיער דרום־אבריקני עדיין יכול לוחות היום 300 מיני צמחים ולדקלם את סגולות המרפא שלהם. מה יהיה כשהוא ימות?

פלכיץ: "כמרץ האחרון חייתי בכנס חרום בתאילנר. היו שם מומחים מכל העולם ובכינו זה על כתפי זה. יש פתרונות. אפשר לגדל את הצמחים כגנים בוטאניים, בשמורות. מנסים להציל את המעט. העולם עלול להתעורר לוה כשיהיה מאוחר מדי. יש עור סיכוי: הרפואה מתייקרת כגלל מיכשור ומודרניוציה. יתכן שלא יהיה מנוס משיבה לתרופה הצמחית הזולה

בסין ביקר פלכיץ בהרבריום. ספריית צמחים אדירת. דוגמאות של צמחים מיובשים נאספות שם בקופסאות מתוייקות, תוך שימור צורת הצמח. במקום הזח יש 5000 מיני צמחים רק מסין. "הם הולכים לחבלי ארץ נירחים, קוטפים, מקטלגים". סיפור מדגים לשיפול מחקרי בצמח בישראלו

KIDEDÍO 44

הופיעי חדשי צמיחה כלכלית מבט לשנות התשעים אממן מיבר אפרים צדקה אמר אפררדו צמיחה כלכלית מבט לשנות התשעים את: אמנון נויבך אפרים צדקה אסף רזין מיון ראשון של קבוצת כלכלנים להציע תוכנית כלכלית מלח מתוך כוונה שתאומץ עדי הממשלה ותצעיד את השפק קדימה. מיועד לכל המתעניין בבעיות המשק, הכלכלה והתברה. ספרית מעריב וויקי כרטיסי אשראי ויזה וישראכרט יכולים להזמין .03-7528798 119⁰⁰⁰ רח' החלוון 3 רמת"ון 35522

2 ברצמבר 1988 כ"ג בכסלו חשמ"ם גליון 364 עריכה כת דורה בר עריכה נראפית חוה עילם

נְהוּג לְתַת וֹאת בֶּחָג. 9. מַתְּנֵת. 13. יְשׁוּב

חַפַּבָּתִּי. 14. הָהַיכָל אותו שפַּץ יְתוּדָת

חָמַבַּבִּי. 17. פָרַח אָדֹם. 20. נַרוֹ יְאִיר

לְיִד יְרוּשְלִים שְם וְעָרֵכוּ קַרְבוֹת עִם יְחוּדָה

יוֹחַנֵן. 16. שוּק. 18. יָקָב קַּדְמוֹן. 19. שִיר לְאָמֵי. 21. אַלִּיל פָּסְל. 22. מִלַּת קְּדִיאָה. 23. קימן מוּקיקלי. 24. אַף. 25. מַלִי לְנוֹ זְלִים. 26. לא מְתוֹק. 27. צוֹעֶד, פּוֹסְעָ. 29. עַבוּרָה. 30. לא עָקם. 31. יָצֵר. 32. לא קשָרו. 34. נווַל שְשִׁמֵש לְמָאור. 36. לא חדש. 38. כנויו של שקעון. מְאַנְּךִ: 1. מְצִבִּיא שְיִּלְחָם בִּיהנְדָה. 2. מַאֲכָּל לָחָג. 4. מָעַנָק לַמְנָאֵחַ. 6. תַּנְ. 7. לא קל. 8.

תַּשְבֵּץ הַסְּבִיבוֹן

40.

מָאָלָן: ז. מָהָמְלִים הַבְּרוּכוֹת עַל גַּבִּי הַסְבִיבוּן. 3. הְּוֹחְלֵּת יָוָן. 4. מִלְּה מּוֹסְמָת חָבְּחוּכָה עַל נָּבֵּי חַסְבִּיבוֹן. 5. סְבּוּב. 7. שמונה יִמִים שְמָנוֹ נְתַן. 10. אַזוֹר דְּרוֹמִי.

(בֶּר״ת). 23. הְסְתַּיָם. 24. דְּר. 25. (ס. 26. שִירוַ נוי קוּצְנִי. 30. יִבָּח (בְּקצור). 33. מְזְלוֹ שָל וּוֹדָשׁ בִּסְלַוֹ. 35. וְע. 37. דּוֹלְקִים בְּחָג. 11. בַּתוּכָם. 12. אַבִיוָר לְחֵנ. 15. פּנוּיוֹ שְל

בין הפוחרים יוורל ספר מספריית מעריב פחרונות וא לשלוח ל"סעריב לילדים" ת,ד 2004 ת"א. 16 19 21 24 23 28 27 26 32/ 33 34

הזוכים בחגרלה פיום: .21.10.88 תשבץ מעולם הבירור; אלומה זלרשמין מושב יורפה רג. משוב 20100 וכתה במחשב כיס.

Kiaeain 46

היומן המטריף שלי

בַּמֵי חֲנֻכָּה

אַנִי חושב שְחַלְפָּה הוּא חָג מְשַׁגַּעַ, בְּחַיֵּי. נָכוֹן, בְּמּוֹרִים מְרְוֹחָבְּשִׁים, וְזָה הַכִּי בִּיף: לִמְרוֹן אָת חַבְּנִים בִּצְּבְעִים, לִלְבֵּשׁ בִּנְדִים מָצְתִּיקִים וְלִירוֹת בְּאָקְדָּת קַפְּצוֹנִים. וּבְפָּסַתוֹ הֶבִי כִּיוּף. בְּפָּסָתו יַשׁ תֹפֶשׁ נָדוֹל כָּל פַּוּ, וּכְבֶּר אָפִשְׁר לְלֶכְת יְחַפִּים, וְלְפְּעָמִים

ּבְּחֹבֶּשׁ חַגָּדוֹלוֹ חֲכִי כֵּיף, כִּי לא לוֹמְדִים

בְּסַוּ הָבּל בְּגַדִים". הַבֶּי הַרְבָּה זְמֵךָ. כָּל הַשְּאָר כְּבָר לֹא תְשוּב, חו, אַיזו מְהוּמָה שְהַיִּרָה. אַפָּא אָקרָה שְאַנִי לַמְרוֹת שְיָּווֹ בַּם כֵּן כֵּיף. DOV

אַבָל בַּחָלָפָה נוֹחָנִים דִּטֵי תַּלְבָּה, וְזָה בִּדייּק

לִיאור אוֹמַר שְהָבִי טוֹב זֶת כָּסֶף. הוּא אוֹסַף

חַפְּלַסְטִית שְּׁלוֹ, שְּיֵש לֶהּוֹ מַמְּתַּחַ, (אוֹבֵּוּר

לְבֶקֵר אֶת וּוֹלְט דִּיסְנִי בַּאֲבֵרִיקָה, כְּבוּוֹ

שְיִתַן אֶת הַבָּסָף לְאַנָא, כְּדִי שְנוּכֵל לִנְסעַ

"הוּלְכָּים לְּשָׁנָא וְטַבְּתָא, אוֹ. קיז" שוֹאָלָת

אַמָּא, וְלִיאוֹר וָאֲנִי קוֹמְצִים מִשְּׁמְחָה, כִּי

חַלֶּפֶת, וְחוּץ מְיֶּה סַבְּהָא בָּטֵת הַכִּינָה אֶת

הַלְבִיבות שֶלָה, שְהַן הֲבִי טְעִימוֹת בְּעוֹלְם,

וַסְבָּא יְאַרְגַּן מְשְּחָקֵים עָם הַפְּבִיבוֹן עַל

בְּשְׁחַנְּעֲנוּ לְּסָבֶּא וְסַבְּתָּא. בְּבֶר חָיֶח חָשוּוּ בַּחוּיִץ, וְקַר, וְוְרְיִיף (זֶה נָשְׁם קַל קא*ר.*

שַבְּקשִׁי מִרְנִישִים אוֹתוֹ, אַבָּל בְּבָל וֹאת

תוא נְבְנֶס מָאַחוֹרָי הָצָּנְארוֹן אָל הַנָּב) יְרַד.

סַבְּתָא הְיִרְת בַּמִּטְבָּח, וּמִיֶּד הַרְתְתִּי אָת

רַיחַ הַלְבִיבות שָהִיא מְטַנָּנֶת. רְצְהִּי אַלָּיהָ

לִי לְבִיבָח אַחַת מוּכְנָה, שְהָיָתָת עוֹד

לוהָטָת אָבָל מְישִ־נִּיעִ־תוּיּ

בָּהַןדַּפְּנוּת הָרָאשוֹנָה, וְהִיא הַּסְבִּימָת לְתַת

יַאלְלָה, נְבָּרָן עַל חַצַּרוֹת, נְשִיר בְּמָּה שִירַי "

בָּטַרו נָּם טָבָּא וְסַבְּתָא חַיָּבִים לָנוּ דְּמֵי

מָה שְּׁצְּרִיךְ הָאַרְנָק הָחָדָש שְׁלִי, אַהָּם

מָה יוֹתַור טוֹב: בְּסָף, אוֹ מַהְּנוֹתוּ לֹא,

מַטָבְּעוֹת כָּסָוּ בִּקוּבְּסַת הָאוֹצְרוֹת

פָּרְצִינוּת, אֲנִי שוֹאֵל אָתְכָם.

פַּן, חֲכִי טוֹב וָה כְּקוּף.

לא יודע לְהַרְעַתֵּין. וְאַבָּא נְתַוּ וְאָבֵּר: "מָה לַעֲשּׁוֹת, בִּשְבִיל הַיְלָדִים הְאַלָּה בְּנָדִים חָדָשִים ואת לא בִּוּננֶה. עָבְדָּה". אַבָּל או סבָּא נֶעָמֶד וְשָּאָנ: "רָנֵע אָּוֹוְד, יְלָדִים, אִנְּםּ תושבים שָּוָח הַבּלוֹד

חָּנֶבֶּה – וְאָתַר בָּיָּ לַהַבְּנָתִעות... הְנַחֲשוּ

יְּדְמִי חֲוֻכָּה," צָוַח לִיאוֹר בְּאשְׁר, וְכַלְנוּ

הַלַבְנוֹ אֶל חַשָּלְחָן, הַיכָן שְעוֹמָדָת הַחַנְבִּיָּה

הַישָנָה שֶל סַבָּא וְסַבְּהָא, שִישׁ עָלָיהָ עוד

סִימָנֵי חַלֶּב שָל נַרוֹת מִשְׁנִים קוֹדְמוֹת. סְבֵּא

נְתָן לֵי וּלְלִיאוֹר לְהַדְּלִיק אֶת הַנֵּרוֹת, וְהוּא

בַּרָדְ, בְּשְבֻּלְנוּ שונִים "אָבֶן". בְּחַיַי, לִיאור

מַמֶּשׁ מַצְחַיק עָם חַבְּפָּה, הַיא כָּל הַוְמַן

מפָּלֶת לוֹ מָהָראש. אֲבָל אַבָּא, אֲנִי חוֹשְב,

וָאַז תָגִיעַ תּוֹר דְּמֵי תַּחֲלָכָּה. תַּכָּף וּמִיֶּד

הָנִיעָה סַבְּהָא וּבְיֵדִיהָ חֲבִילות נְדוֹלוֹת,

יוָה בִּשְבִילָךְ, לִיאוֹר, וְוָח בִּשְבִיל יוֹאְבִי"

היא אָמִרָה, וְלִיאוֹר כִּבְּר הִסְהָעַר עַל

הַתְבִילָה שָׁלוּ, לא תושַד בִּּמְאוּכְהּ.

אָבְל אֲנִי חָשְּרָתִּי. אֶתַּוְהִיּי אֶת תַּחֶבִּילָה

הָעָנְקֵית בַּיִּד, מְשַּׁשְׁתִּני אוֹתָנה, בָּדְקְתִּי שוּב,

וּבַסוף אֶבַּוְתִּי לְלַיאור, שְיַדַע: "לִיאוֹר, וָה

מפיל אותה בכונה.

מַמָּשׁ מִנְפָּחוֹת.

וּכְבָר הוּא שִּלְשַל אֶת כַּף יְדוּ אֶל כִּיס מִבְנְסִיוּ, וְשָׁם, מַהַּמֵּעֲמִקּים, עָלָה הָרְשְוּוּשׁ הַמָּבֶּר, שְּנִצְנִץ לְלִיאוֹר וְלִי בְּעֵינַיִם שֶׁלְנוּי "כָּטֶף, יוֹאָב", אָמַר לִיאור הַמֶּקְסְם. "בָּסֶף, בָּסָף, מִי נִּגא לְקַחַתוּנ" אָנִי קַבָּלְתִּי רָאשוֹן, כִּי אָנִי חַבְּכוֹר. לִיאוֹר הָיָה חֲטַר סִבְּלָנוּת. הוּא רְאָה אַידּ אָנִי הְקַבָּבֶל מְטְבַּע וְעוֹד מַטְבַּעָ. וְעוֹד אָחַת...

יִצְאוּ לִי דִּי הַרְבָּה שְּקָלִים, בּּחִיֵי, סַבְּא עְאָבָּא הַבְּטִיחַ שְנְּעֻשָּׁה, כְּשָיִהְיָה לָנוּ הַרְבָּה מַבְּשָׁ הִבְּתִיעַ אוֹתִי. יןעַבְשָׁו לְלִיאור הַקָּטָן שְהַבְּתִין בְּסַבְלָנוּת", הִקְשִיוּן סָבָּא. וְהוֹצֵיא שוּב אָת בַּף יְדוֹ מַהַבִּים: "הַי, וֹנְקְרוֹ לִי הַבַּּוְטְבְּעוֹת." הוא נְּבְנִם, אֲבֶל עוד לְמְנִי שְלִיאור הַסְפִּיק לְחַרְאָיל לְבְּשֹׁת, וְרֵק לְחַרְטִיב מְעַט אָת

הָעֵינַיִם שָׁלוֹ בִּדְמְעוֹת, חִמְשִׁיוּן סְבָּא: אָבָל... ושו בִּשבִולְן, לִיאור, יש לי מטפעות זהב." תוא תושיט לַלָיאור שַקית שְּכַּטְיוּי שְי בַּטְבַּעוֹת שוֹקוּלֶד מְעָבִּים בּוְיֶר מְוֹחֶבּ לִיאור חָיָה וַרְגָש, וְהוֹא רֶץ לְהַרְאוֹת כִי וְלְהַשְּוִיץ בְּבְּנֵי כָּל הָעוֹלְם. "טָפְּשוֹן, הַמַּטְבָּעוֹת שְלְּךְּ לֹא שְׁוֹוֹת..." אָבַרְהִני לוֹ בְּשְּׁאֵנִי וּצִּבָּס בִּכְּנַנַפָּיוֹ, וְכִּמְעֵט וְסִיַּמְוִּי אָח הַמִּשִׁפָּט, אַבְל פָּתִאַנו הִיְתְהַרְטְתִּי. מָה אָכְפַּת לִי שְיַחֲשֹב שְׁהוּא הֲכִי טָשִיר

פְּשׁלְםוּ מוֹ סִימֵר יוֹאב אבירם רשם איטו

מה הולך

חנוכה במוזיאון

מון ון תוודרים בפארק הלאומי ברמת גן מאמויאן האדם והחי. במוזיאון המלאות שלדים ופוחלצים של בעלי

בָּנְדּוּ. מַשְׁדָּר הָרַרְיוֹ הַוְּעִיר, שְׁכָּל כָּלוֹ יִהְיָח קָטָן מִבּּרְטִיס אַשְרָאי, יִשְדֵּר אוֹתוֹת לְלֹא תַּרָף. תַאַנרנות יְתִינּ מְיְחָדִים לְבַעָל הָתִּיק. אָת הָאוֹתוֹת הַלָּלוֹ יִקְלט מַקְלֵט חָרְדִיוּ שְּׁבַּתִּיק. עָל בִּּי הָאוֹתוֹת יְוֵהָה מַּחְשֵּׁב הַתִּיק אָת בִקוּכוּ שָל בַּעַל חַתִּיק. עַל בִּי חָמְקוּם יַנִיע הַמְּחַשֵב אָת חַמְּנוֹעַ הַתַשְּׁמַלִּי בָּוֹי

עחידנות

שׁאַנְיוּ לְכֶל מְקוֹם בָּלִי חַשִּיבוּת לְאָן שְׁוֹשְׁשׁ הַּתְּיָה, וְלֹא יִהְיָה כָּל צוְ־ןְר אָלִיך בְּרצוּעָה אוֹ בִּכְבָל. לא... במיווה קלב ונם לא חתול. זרו יהירו... קופים קקר. כן, יהיוו זה התיק איווי קאניע, כד וקוח, אי שם

תַּקוֹה וְשָׁא עַל נַלְנָלִים, מַמָּש בְּמוֹ הַוּוֹים בְּיִלְיִם הַפַּיְכנות גִּם בִּיְכְּינוּ. מקמון יקית, פשרבן, החדרש שבו. אַני אָיָה בּן בנוֹתָם שְל מְנוֹעַ הַשְּׁמְלִי אָל מָקָלָט רְדִיוּז מְיְחָד וְשָׁל מָחִשְׁב מוקקלל שיוונה שווול באוור מושף בןשותו של בעל התניק איוף הוח יהיה משקר רדיו ועיר קאיקא נאחד סביסיו או יצביד לדש

יוֹרָם אוֹרְעָד

בֿלּנֹנּוָת בֹּצוּנַת חיים שונים, שיחזור של דינוזאורים, אלו תצוגות רבות הניתנות להפעלה על ידי

קַשְּה, אוֹי בַּנְּטָח קְשְּח לְהָכִין סֻבְּנָנִיוֹתוּ עִוְיֵן וַשְּׁבָּוִים הוּא מְסָבָּוּ, וְהוּא מִסְתִּיַם פְּעָמִים דְּבָּלְגֵן דְּבִיק עַל פְּנֵי הָשַּׁיִש. עורתנו בא ביתמון פחות ביעצבו, שעליו תּוֹכְלוּ לְהַוֹנְגַבֶּר בְּעָוֹן רָנה הַפַּעָה שָל אִמְּא, וְאוּלֵי אַף לְלא כָּל עָוְרָה. זְהוּ מַרְנפּוֹן לְקְּנְנְיוֹת בְּצוּרָת כְּעָכִים. וְלַהַכָּנְתוֹ אֵין צֹרְדְ לָהַשְתַּפֵּש בִּשְּכָּרִים, כַּסְפִּיקָה אַבְקַת אֲנִיָּה (אַ שִּׁפוּש בְּקֹמָח חּוֹפַּהַ־כַּעַעְצְמוֹ). בוא וּנְנַפָּה אָת הַמַּחְשוֹן הַמְּעָנְיֵן הִוָּה.

הפעילות מתאימה לגילאי 5 ומעלה הָתַּמָנִים הַדְּרוּשִים: וההשתתפות כלולה במחיר חבויקה 1 מַיצִים, 3/4 פוס סְבָּר, 2 כָּפוֹת מַרְגְּרִינְח מימְסָת, 1/2 בּ בּוֹסוֹת קַמַח, 4 בַּמִּיוֹת אַבְקַת אָמִיָּה, פּוֹס חָלֶב, קַבְּוֹצוּץ מָלַח. רחל שי

הם בעלי החיים הענקיים מן העבר,

כל אלו בכל ימות השנה, ולחופשת

החנוכה הכין לנו המוזיאון תוכנית

ביום ג' ה־6 בדצמבר וביום ח' ה־8

יקייםו במוזיאון הדגמות והפעלות

12.00 יוקרן סרט טבע.

בדצמבר, בשעות 10.00, 10.45 ו־11.30,

בנושאים: תנועה, רביה ועופות. בשעה

שְׁתַּתִּיק יִמְּצֵא תָּמִיד לְיִד בְּעָלֶיו. בְּאֹבֶּן בְּזֶח

שְבַעַל חַוּתִיק יִצְטָרַוּ לִוְקֹוּ אָצְבַּע לְשִׁם בָּוּ.

יִמְצֵא הָוִנִיק הַפָּרָטִי צָמנד לִבְעָלָיו בְּלִי

אָנִי בְּטוּחַ שְבָּאֻשָּׁר יִוְתַּיִּלוּ בְּיִצוּוּו שְׁל

טְרָאַת, וְיַהְיָה בְּשְׁמוּשְׁם שָל רֹב הְאַנְשִׁים (מְלְבֶד, אוּלָי, תַשְּׁמְלְנִים שְׁנֵּינֵיהָם). תַּתִּיק

יַהְפַּוּ בִּמְהַירוּת לְלָהִיט וְוֹאת הוֹדוֹת לְכָּךְ

שְּׁתוּא יָאַמָּשֵׁר לָנוּ לֶקְתַת עַמְנוּ מִטְעָן רַב

שָלא נְצְטְרָף בְּלֶל לְשָׁאנוֹ. לְמָעָשָה, אַף לֹא

נאלונו לנתנ בלך בניים וידינו החיינו

תֶפְשִׁיּוֹת לַחֲלוּטִין. לַמִּיק חַנָּח יִהְיָח יִתְּרוֹן

נוקף – לא נִצְטְרָךְ לַחְששׁ שְנְּשְׁמַח אוֹתּוֹ

או נאַבדו. הַתַּיק בָּשוּט לא יְנִיהַ לְנוּ

בֶּל חָעַת וְלֹא יַרְפָּה מָאִרְנני (לְּנָּחוֹת עַר

שְנְּפְסִיק אָת בְּעוּלָת הַמִּשְׁיֵּר אֹ אָת

פְּעוּלְוּצוּ שְל מַקּלֵט חְרְדִיוֹ שְבָּתִּיקּ).

אָז לְמָח אַתָּם מְחַכִּים, תְבֶן 'הז מְלֹא אָת

תַּנְנִילִ תְּעֲנִין־נָי שְּלְכָם בָּכְל טוּב וּלְכוּ

לְעָשות זאת בַשִּתור שְתּצא יַעָקב אַחֲרַינוּ

תַּתִּיק תַנָּה, תוֹא יִפְנָה בְּכוּ לְחְבָּנִיּוֹת

הקהל ותוכניות אורקוליות.

מיוחדת

וְעַתֶּח נְגַּשׁ לַהֲלָנֵת הַבָּצַק. נְטְרֹיְ אֶת עַּבּוּגוּים וְנַנְפִיף אָת תַשְּׁעָר. עַפּּוּרְצָּרוּנָה יָּפּוּמֶקת, קַמְצוּץ הַפְּלָת, הַקַּמָח וְאַבְקת הַאַמִּיָּה. נְעַלְתַּב אָת כָּל הְחֶלְוֹיִם חַלָּלוּ עִם פֿוֹס חָחֶלֶב עַד שְּיִחְקַבֶּל בְּצָק מִסְפִּיק מָצָּק בָּדִי לְרַבִּד אוֹת לְ"עָלָה" בְּעבִי שָל פֿוֹלָיומָפֶר בְּעַרָף.

בַּשְּׁלָב חָבָּא נִפָּח פּיס וְנְבִיעַ קּטְן יוֹתַר.

וְּבְעָזֵרָתָם נַרְתּן בְּעָכִים מִן חָעָלָה. הַכּּוּט

הַגְּדוֹלָה תְּסָפָּן אָת הָפֵּעָךּ עָצְמוֹ. וְהַגָּבִיעַ

יַתוּתֹרָ אָת הַחוֹר הַמָּסוְרְתִי בָּאָמְצַע

וְחַפֵּם שְׁמֵן בָּסִיר וְנָשִּׁים בִּתוֹכוֹ אָת

הַבְּעָכִים. בְּמְעָט בִּן־רָגַע יְצוֹמּוּ הַבְּּעָכִים

מְסַנָּנָת נְּדוֹלְה. הַשָּּטָן יִצְטַבִּר לַצַּלָּחָת

שְּׁמָתַּתַת לַמְּסָנַנְת, וּלְכָנִינוּ יַהְיוּ הַבְּעָכִים

אַבָקת סְכָּר, וְנָגִישׁ אוֹתָם לִשְלְחָן הָתָנ

מוּבְנִים לַאַבִּילָה. וְמָזֵר עֻלִיהָם מְעַט סְכְּר או

בַּשְׂנִים תוּמִים בַּצָּד אָתָר. נַנְיּפוּ אוֹנָם וֹנְטַנּּוּ

בָּאָ הַאָּדַ הַשָּׁנִי, וְאָז נוֹצִיאָם בִּּמְהַירוּת לְּתּוֹדְּ

הַהּוֹדִים שְׁלִּי מִּבְּאַר שֶבֵע קַנוּ דִירָח הַדָּשְׁה יתָוְמָינוּ אָת כָּל תַּמִּשְׁפָּחָה לַמְּסְבָּח – לַנֿוֹלָפָּע נַיפָּיָּע. נַיפָּיָע נַיפָּיָע הַיּהָע הַפְּיָת שְׁשׁשִּׁים פַּאָשְר שֹבְרִים לְטר בְּבִית חָדָש. ווָצֵוי – פָּרוּשוּ הָדָּש. הְרְנִיִיל לְהִשְּׁנִּפֵּש. לְפֶּה אֲנִי מְסַקּּרָת עַל חָדּוֹדִים מְבְּאַר שְׁבָע רְּוְקָא תַּיּוֹבֵנ בְּנְלֶל תַּחֲנֶבֶּה. בְּשְׁחוֹנְכִים בַּיִת עורת תומום עולבע בוורי וכאמו נוֹנוֹאַכּנוֹלָאִים נְאָּטוּ אָת נֹינְוֹנִים נַּם נוֹלָנוּ אָת עוויוש הַעָּלָבוּדָת נְּבַיוֹת הַמְּקֹוִש. וֹסְכָּאוֹ **שְׁכוּו** שָׁל חָג הַחָּוֻפָּח – תָוְפָּת בָּיוז הַפִּקְדָיש. "תַּבָאתַני דְּכַנִי תַּנְשָּׁה," אָבָר דּוֹדִי, אֲבְל לִמְנִי שְׁפֶּנָתו אֶת הָאַלְנָק שְׁאַל: "מַה פַּרוּש הַפִּלְה

יְּלְםֵי תַּנְוֹלְבָּה קְשׁוּרִים לְּדָםו^{*} נִיפִּיתי

צְּמֵי מִלְחָת. לְעַבְשָׁיוּ אָנְשָׁרְ לְנִתּת אָת צְּמֵי לתויוד פונעה סוף שוף את האונק.

קטְעֵי לָשוֹן לַחֲנֻכָּה

ילא, אַין שום קשר. חַמִּלָה דְּנִים פִּרנּשָׁה בַּקף. וִש דְּבָי בִּים, בְּלוֹבֶר בָּקף בִּים, וְיַשׁ

עלוּ

רוני לרנר

והודו לַאָל. על פור השבו השוחר שַלְהָבות ללבא הם בשלבת: מפונט למום לנון האור בֿעֿלכּגּע בָּכֶל יוֹם מִוֹוֻישׁ. מַּמְנוֹרָה פְּבֶר שוּב דְּלְקְּה וֹלָנְ מַּלְנְיָבות בַּעַוֹלְבִּיָּת.

תַּמְיצָת אור סָבִיב, ספרה על נס החוקה ועל חגיאורים חביב.

גל נס לגשון הפנינים ה שושנה צפורי

^{ווכחק}אות מלפכון פרק 18 כתב וצייר אורי כינק

את בחדו חברת כיבד ברח מידע מל-מיראב מל-אפסון היצד שבא עפן מבדוד בארץ ודתון עלין עוזל שכפי העראה ברברי שת כב ירק לרב עולמה ומל אפפון ושותפו וודאו ינסו לחזור בדור הארץ

בשנה זו ממש מתארגנת משלחת של פתבנית לכדור הארף בכדי צראול שחנול והיה רכושה של האתפרה העתכנית!

לו קפרו למל

על בים שברו חייה.

ם בשור מדולו

בארעיישראלי

וקבוצה עוספת ממתנות למל-אפפון ציד המכעיר היחיד בצומיה שיכול צחעביר משהוא צבור הארץ

47 SIDEDIO